

Bruxelles, den 25.4.2016
C(2016) 2398 final

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 25.4.2016

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR DEN DELEGEREDE RETSAKT

1.1 Generel baggrund og målsætninger

Direktiv 2014/65/EU (almindeligvis benævnt "MiFID II") anvendes fra den 3. januar 2017 og afløser, sammen med forordning (EU) nr. 600/2014 ("MiFIR"), direktiv 2004/39/EF ("MiFID I"). MiFID II/MiFIR danner en opdateret harmoniseret lovgivningsmæssig ramme for de krav, der finder anvendelse på investeringsselskaber, regulerede markeder, udbydere af dataindberetningstjenester og tredjelandsselskaber, der yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter i Unionen.

MiFID II/MiFIR har til formål at styrke finansmarkedernes effektivitet, modstandsdygtighed og integritet, navnlig ved:

- At opnå større gennemsigtighed: Der indføres en ordning for før- og efterhandelsgennemsigtighed for andre instrumenter end aktieinstrumenter, og de eksisterende aktiehandelsgennemsigtighedsordninger styrkes og udvides.
- At sikre, at mere handel finder sted via regulerede markedspladser: Der skabes en ny kategori af platforme til handel med derivater og obligationer — de organiserede handelsfaciliteter — og et krav om, at aktier skal handles på de regulerede markedspladser.
- At leve op til Unionens G20-tilsagn om derivater: Derivater skal handles på regulerede markedspladser, der indføres positionsgrænser og krav om indberetning i forbindelse med råvarederivater, og definitionen af investeringsselskab udvides til også at omfatte selskaber, som handler med råvarederivater som en finansiel aktivitet.
- At lette adgangen til kapital for SMV'er: Betegnelsen "SMV-vækstmarked" indføres.
- At styrke investorbeskyttelsen: Reglerne for tilskyndelser strammes, og der indføres forbud mod tilskyndelser for uafhængig rådgivning, og der indføres også nye produktstyringsregler.
- At holde trit med den teknologiske udvikling: Højfrekvenshandel (HFT) reguleres, ved at der indføres krav til markedspladser og til selskaber, der anvender højfrekvenshandel.
- At indføre bestemmelser om ikke-diskriminerende adgang til handels- og efterhandelstjenesteydelser i handelen med finansielle instrumenter, navnlig for så vidt angår børshandlede derivater.
- At stramme og harmonisere sanktioner og sikre et effektivt samarbejde mellem de relevante kompetente myndigheder.

Endelig er det overordnede formål med MiFID II/MiFIR-regelpakken at skabe lige vilkår på de finansielle markeder og at sætte dem i stand til at arbejde til gavn for økonomien og fremme beskæftigelse og vækst.

Denne delegerede forordning har især til formål at fastlægge regler vedrørende undtagelser, de organisatoriske krav til investeringsselskaber, udbydere af dataindberetningstjenester, forpligtelser med hensyn til god forretningsskik i forbindelse med ydelsen af investeringsservice, udførelsen af ordrer på de for kunden gunstigste betingelser, behandlingen af kundeordrer, SMV-vækstmarkeder, grænseværdierne, over hvilke

positionsrapporteringsforpligtelserne finder anvendelse, og de kriterier, hvorefter en markedsplads' funktion i et værtsland kan anses for at være af væsentlig betydning for værdipapirmarkedets funktion og beskyttelsen af investorer.

1.2 Retsgrundlag

Den delegerede forordning er baseret på i alt 19 beføjelser i MiFID II. Denne delegerede forordning bør sammenholdes med det delegerede MiFID II-direktiv og den delegerede MiFIR-forordning. Spørgsmålet om nærhedsprincippet indgik i konsekvensanalysen vedrørende MiFID II/MiFIR, og EU's og Kommissionens ret til indgriben blev behandlet i den konsekvensanalyse, der ledsager disse delegerede foranstaltninger. Alle de beføjelser, som denne delegerede forordning bygger på, er "skal"-beføjelser.

Andre MiFID II-beføjelser giver Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) beføjelse at udarbejde udkast til regulerings- og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og vil være genstand for fremtidige delegerede forordninger eller gennemførelsesforordninger.

2. HØRINGER FORUD FOR RETSAKTENS VEDTAGELSE

Kommissionen anmodede ESMA om at give den teknisk rådgivning om mulige delegerede retsakter vedrørende MiFID II og MiFIR. Den 23. april 2014 sendte Kommissionens tjenestegrene en formel anmodning om teknisk rådgivning ("mandatet") til ESMA om mulige delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter vedrørende MiFID II/MiFIR. Den 22. maj 2014 offentliggjorde ESMA et høringsdokument om sin tekniske rådgivning om delegerede retsakter. Pr. 1. august 2014 havde ESMA modtaget 330 svar. ESMA leverede sin tekniske rådgivning den 19. december 2014. Denne delegerede forordning er baseret på den tekniske rådgivning, der er modtaget fra ESMA.

Kommissionens tjenestegrene havde gennem hele 2014 og første halvdel af 2015 en række møder med forskellige aktører for at drøfte fremtidige niveau 2-foranstaltninger. Kommissionen havde desuden flere drøftelser med medlemmer af Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg (ECON) og holdt adskillige møder i den relevante ekspertgruppe, hvor de delegerede foranstaltninger blev drøftet af medlemsstaternes eksperter plus observatører fra Europa-Parlamentet og ESMA. Denne høring førte til en bred konsensus om udkastet til delegeret forordning.

3. KONSEKVENSANALYSE

Den omfattende høringsproces beskrevet ovenfor blev suppleret med en konsekvensanalyse. Udvalget for Konsekvensanalyse afgav positiv udtalelse den 24. april 2015.

I lyset af antallet af delegerede foranstaltninger, som er omfattet af denne delegerede forordning, der dækker talrige tekniske aspekter af MiFID II, bliver der i rapporten om konsekvensanalysen ikke diskuteret elementer af den delegerede forordning, som har et begrænset anvendelsesområde eller begrænsede konsekvenser, eller elementer, som der længe har været konsensus om i den ovenfor beskrevne dybtgående høring. I stedet fokuseres der i rapporten om konsekvensanalysen mere på de foranstaltninger, som har større virkninger, eller hvor Kommissionen har større bevægelsesmargin. Disse vedrører især definitioner af MiFID II-begreber, spørgsmål om gennemsigtighed, gebyrer for offentliggørelse af handelsdata, SMV-vækstmarkeder eller råvarederivater.

3.1 Analyse af omkostninger og fordele

Omkostningerne ved de valg, som Kommissionen har truffet, og som er beskrevet i konsekvensanalysen, påhviler næsten udelukkende markedsdeltagerne (markedspladser, systematiske internalisatorer, organiserede handelsfaciliteter, SMV-vækstmarkeder, højfrekvenshandlere), der vil få omkostninger til offentliggørelse af handelsdata, i nogle tilfælde til ansøgning om tilladelse (især for systematiske internalisatorer, SMV-vækstmarkeder og højfrekvenshandlere) og omkostninger til gennemførelsen af forbedrede organisatoriske regler og regler om god forretningsskik. Konsekvensanalysen indeholdt yderligere vurderinger af efterlevelsedomkostningerne, der forårsages af niveau 2-bestemmelserne. Ved at sikre en harmoniseret gennemførelse og anvendelse af MiFID II og MiFIR vil de delegerede retsakter sikre, at målsætningerne for niveau 1 kan opfyldes, uden at dette medfører urimelige ekstra byrder for de berørte parter. Overordnet set er virkningerne af de delegerede retsakter relativt begrænsede, idet råderummet for mulige handlinger allerede er fastlagt i niveau 1-teksterne MiFID II og MiFIR.

Fordele vedrører investeringsselskaber og andre enheder, der er omfattet af kravene i MiFID II/MiFIR, men også investorer og samfundet i mere bred forstand. Dette omfatter fordelene ved øget markedsintegration, effektive og gennemsigtige finansielle markeder, øget konkurrence og udbud af tjenesteydelser og forbedret investorbeskyttelse. De foreslåede foranstaltninger forventes at gøre de finansielle markeder mere gennemsigtige og sikre og forbedre investorernes tillid til og deltagelse i de finansielle markeder. Endvidere forventes disse foranstaltninger at forbedre finansmarkedernes stabilitet og pålidelighed ved at bidrage til velordnede markeder og nedbringe de systemiske risici.

Investeringsplanen for Europa fremhæver en mindske af fragmenteringen af de finansielle markeder og bidrag til et forbedret og mere diversificeret udbud af finansiering til SMV'er samt langsigtede projekter som nøgleelementer af strategien til forbedring af rammebetingelserne for vækst. Finansielle markeder er én af de vigtigste kanaler for optimal kapitalallokering inden for den europæiske økonomi. Men kapital flyder kun friktionsfrit, hvis de finansielle markeder er stabile og nyder tillid blandt alle markedsdeltagere. En klart defineret retslig ramme vil derfor bidrage til opfyldelsen af Kommissionens hovedprioritet om at skabe vækst i Europa igen.

Disse fordele anses for at ville mere end opveje omkostningerne.

Der er ingen konsekvenser for EU-budgettet.

3.2 Proportionalitet

Behovet for proportionalitet genbekræftes i flere bestemmelser, ligesom der tages højde for det i hele den delegerede forordning. For eksempel afspejler krav vedrørende organisatoriske aspekter proportionalitetshensyn. Ved udarbejdelsen af definitioner af eksempelvis "systematiske internalisatorer" og "højfrekvenshandel" samt "andre derivatkontrakter vedrørende valuta" blev behovet for proportionalitet behørigt respekteret under kalibrering af kvantitative og kvalitative tærskler.

4. JURIDISKE ASPEKTER AF DEN DELEGEREDE RETSAKT

Kapitel I: Anvendelsesområde og definitioner

I dette kapitel fastsættes emne og anvendelsesområde og kapitlet indeholder definitioner vedrørende

- begrebet "lejlighedsvis" med henblik på undtagelsen vedrørende investeringsservice ydet lejlighedsvist i forbindelse med anden erhvervsmæssig virksomhed

- råvarederivater, inklusive engrosenergiprodukter, som skal afvikles fysisk, energiderivatkontrakter og engrosenergiprodukter, andre afledte finansielle instrumenter, derivater i henhold til afsnit C, punkt 10, i bilag I til direktiv 2014/65/EU
- omstændighederne, hvorunder andre derivatkontrakter vedrørende valuta skal anses som finansielle instrumenter, samt betydningen af spotkontrakter for valuta og definition af en afgrænsning af finansielle kontrakter og kontrakter anvendt til at udføre betalinger
- investeringsrådgivning
- regler for handelsgennemsigtighed og markedsstruktur, inklusive yderligere præcisering af pengemarkedsinstrumenter og definition af systematiske internalisatorer i forhold til aktieinstrumenter og andre instrumenter end aktieinstrumenter
- handelskontroller, inklusive yderligere præcisering af algoritmisk handel, algoritmisk højfrekvenshandelsteknik og direkte elektronisk adgang.

Kapitel II: Organisatoriske krav

I kapitlet fastsættes organisatoriske krav til investeringsselskaber, der udfører investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser. Det omhandler især procedurer for så vidt angår eksempelvis compliancefunktionen, risikostyring, behandling af klager, personlige transaktioner, outsourcing og interessekonflikter, herunder de yderligere organisatoriske krav til afsætningsgaranti- og placeringstjenester og udarbejdelse og offentliggørelse af investeringsanalyser.

Kapitel III: Vilkår for drift af investeringsselskaber

I dette kapitel fastsættes de regler, som et investeringsselskab skal opfylde, når det leverer investeringsservice eller accessoriske tjenester til sine kunder. Særlig indeholder kapitlet en yderligere præcisering af de oplysninger, der leveres til kunder og potentielle kunder om eksempelvis kundekategorisering, investeringsservice og finansielle instrumenter eller omkostninger og gebyrer. Ved direktiv 2004/39/EU er der allerede indført en forpligtelse for investeringsselskaber til at oplyse kunder om risici ved finansielle instrumenter, herunder risikoen for at miste hele investeringen. I denne forordning præciseres det, at sådanne oplysninger tillige omfatter en redegørelse for risici hidrørende fra udsteders insolvens og dermed forbundne hændelser, såsom bail-in.

I kapitlet præciseres desuden:

- oplysninger til kunder og potentielle kunder om eksempelvis kundekategorisering, investeringsservice og finansielle instrumenter eller omkostninger og gebyrer
- de nye krav vedrørende levering af investeringsrådgivning samt vurdering af egnethed og hensigtsmæssighed
- meddelelseskrav i forhold til kunder
- "best execution"-forpligtelserne og kravene vedrørende udførelse af kundeordrer
- kriterier for behandling som en godkendt modpart
- registreringsforpligtelser, herunder de nye regler om registrering af telefonsamtaler eller elektroniske kommunikation
- visse begreber og betingelser, som en MHF skal opfylde for at kunne registreres som et SMV-vækstmarked.

Kapitel IV: Driftsforpligtelser for markedspladser

I dette kapitel fastsættes det, under hvilke omstændigheder en fjernelse af eller en suspension af handelen med et finansielt instrument i væsentligt omfang vil skade investorinteressen. Desuden fastsættes de omstændigheder, hvor der kan antages at foreligge en væsentlig overtrædelse af reglerne for en markedsplads eller en systemforstyrrelser i forhold til et finansielt instrument, og hvor en praksis kan antages at være udtryk for en adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014 (forordningen om markedsmisbrug).

Kapitel V: Positionsrapportering vedrørende råvarederivater

I dette kapitel fastsættes betingelserne for, hvornår en "aggregate commitment of traders"- rapport skal offentliggøres for et bestemt råvarederivat eller emissionskvoter eller derivater baseret herpå. I kapitlet præciseres tærsklerne med hensyn til antallet af personer og disses åbne positioner, som i tilfælde af overskridelse skal offentliggøres.

Kapitel VI: Dataleveringsforpligtelser for udbydere af datarapporteringstjenester

Dette kapitel indeholder bestemmelser med henblik på præcisering af forpligtelsen for udbydere af indberetningstjenester (godkendte offentliggørelsesordninger, APA'er, og udbydere af konsolideret løbende handelsinformation, CTP'er) til at levere markedsdata på rimelige forretningsmæssige vilkår, hvilket er en del af gennemsigtighedsrammerne i henhold til forordning (EU) nr. 600/2014. Disse bestemmelser vedrører bl.a. krav om, at priserne fastsættes på grundlag af omkostningerne og kan indeholde en rimelig margen, om ikke-diskriminerende levering af markedsdata, forpligtelsen til at friholde og opsplitte data, forpligtelsen til gennemsigtighed over for offentligheden i forbindelse med gebyrer, andre betingelser samt omkostningsberegningsmetoder. De samme regler finder også anvendelse på investeringsselskaber og markedsoperatører, som driver en markedsplads, og systematiske internalisatorer som fastlagt i MIFIR.

Kapitel VII: Kompetente myndigheder

I dette kapitel fastsættes kriterierne til bestemmelse af, hvornår aktiviteterne på et reguleret marked, en MHF eller en OHF er af væsentlig betydning for værtslandet, samt af følgerne heraf, således at det undgås, at der indføres krav til en markedsplads om, at den skal tage hensyn til eller henhøre under mere end én kompetent myndighed, hvis der ellers ikke ville være sådanne krav.

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 25.4.2016

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU¹, særlig artikel 2, stk. 3, artikel 4, stk. 1, nr. 2, andet afsnit, artikel 4, stk. 2, artikel 16, stk. 12, artikel 23, stk. 4, artikel 24, stk. 13, artikel 25, stk. 8, artikel 27, stk. 9, artikel 28, stk. 3, artikel 30, stk. 5, artikel 31, stk. 4, artikel 32, stk. 4, artikel 33, stk. 8, artikel 52, stk. 4, artikel 54, stk. 4, artikel 58, stk. 6, artikel 64, stk. 7, artikel 65, stk. 7, og artikel 79, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved direktiv 2014/65/EU fastsættes rammen for et regelsæt for finansielle markeder i Unionen, der omfatter de driftsmæssige vilkår for investeringsselskabers ydelse af investeringsservice og, hvis det er relevant, accessoriske tjenesteydelser samt udførelse af investeringsaktiviteter; organisatoriske krav til investeringsselskaber, der leverer sådanne tjenesteydelser og udfører sådanne aktiviteter, til regulerede markeder og udbydere af dataindberetningstjenester; indberetningsforpligtelser for så vidt angår transaktioner i finansielle instrumenter; positionslofter og positionsforvaltningskontrol med råvarederivater og krav om gennemsigtighed i forbindelse med transaktioner i finansielle instrumenter.
- (2) Direktiv 2014/65/EU bemyndiger Kommissionen til at vedtage en række delegerede retsakter. Det er vigtigt, at alle detaljerede supplerende regler vedrørende tilladelse, igangværende drift, markedsgennemsigtighed og integritet, som er uløseligt forbundne aspekter knyttet til optagelsen og udførelsen af tjenesterne og aktiviteterne omfattet af direktiv 2014/65/EU, finder anvendelse fra samme tidspunkt som direktiv 2014/65/EU, således de nye krav kan fungere effektivt. For at sikre konsekvens og for at de personer, der er omfattet af forpligtelserne, samt investorer lette kan få et samlet overblik over og nem adgang til bestemmelserne, er det ønskeligt at de delegerede retsakter vedrørende ovennævnte regler udmøntes i denne forordning.
- (3) Det er nødvendigt at præcisere kriterierne til fastsættelse af, under hvilke omstændigheder kontrakter vedrørende engrosenergiprodukter skal afvikles fysisk med henblik på at begrænse det i afsnit C, punkt 6, i bilag I til direktiv 2014/65/EU fastlagte anvendelsesområde. For at sikre, at anvendelsesområdet for denne undtagelse

¹ EUT L 173 af 12.6. 2014, s. 349.

begrænses for at undgå smuthuller, er det nødvendigt, at det i sådanne kontrakter krævers, at både køber og sælger indfører proportionale ordninger til at kunne foretage eller modtage levering af den underliggende råvare ved kontraktens udløb. For at undgå smuthuller i tilfælde af balanceaftaler med transmissionssystemoperatøren inden for elektricitet og gas bør sådanne balanceordninger kun betragtes som en proportional ordning, hvis de kontraherende parter er forpligtet til fysisk at levere elektricitet eller gas. I kontrakterne bør der også fastlægges klare forpligtelser til fysisk levering, som ikke kan modregnes, samtidig med at det anerkendes, at de former for operationel netting som er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets² forordning (EU) nr. 1227/2011 eller national lov, ikke bør betragtes som modregning. Kontrakter, som skal afvikles fysisk, bør tillade levering på flere måder, men alle måder bør omfatte en form for overførsel af ejendomsret til den pågældende underliggende råvare eller en relevant mængde deraf.

- (4) For at afklare hvornår en kontrakt vedrørende engrosenergiprodukter skal afvikles fysisk, er det nødvendigt at fastlægge bestemmelser til yderligere præcisering af, hvornår visse omstændigheder, såsom force majeure eller manglende afviklingsmulighed for en kontraherende part i god tro, foreligger – bestemmelser, som ikke bør føre til ændring af klassifikationen af nævnte kontrakter som "skal afvikles fysisk". Det er desuden vigtigt at præcisere, hvordan olie- og kulenergiderivater bør forstås med henblik på afsnit C, punkt 6, i bilag I til direktiv 2014/65/EU. I denne sammenhæng bør kontrakter vedrørende olieskifer ikke forstås som kulenergiderivater.
- (5) En derivatkontrakt bør kun betragtes som et finansielt instrument i henhold til afsnit C, punkt 7, i bilag I til direktiv 2014/65/EU, hvis den vedrører en råvare og opfylder en række kriterier til bestemmelse af, hvorvidt en kontrakt bør anses for at have de samme karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter og ikke et kommercielt formål. Dette bør omfatte kontrakter, som er standardiserede og forhandlet på markedspladser, eller kontrakter svarende til disse, hvor alle vilkår er ækvivalente med vilkårene i kontrakter forhandlet på markedspladser. I så fald bør også bestemmelser om eksempelvis råvarens pris eller leveringssted opfattes som en del af kontraktvilkårene.
- (6) For at skabe klarhed om definitionerne i kontrakter vedrørende underliggende variabler, jf. afsnit C, punkt 10, i direktiv 2014/65/EU, bør der fastlægges kriterier vedrørende vilkår og underliggende variabler i sådanne kontrakter. Medtagelsen af aktuarmæssige statistikker i listen over underliggende emner bør ikke forstås som en udvidelse af anvendelsesområdet for disse kontrakter til forsikring og genforsikring.
- (7) Ved direktiv 2014/65/EU fastsættes den generelle ramme for et regelsæt for finansielle markeder i Unionen, idet afsnit C i bilag I indeholder listen over omfattede finansielle instrumenter. Afsnit C, punkt 4, i bilag I i direktiv 2014/65/EU omfatter finansielle instrumenter vedrørende en valuta, som derfor henhører under direktivets anvendelsesområde.
- (8) For at sikre en ensartet anvendelse af direktiv 2014/65/EU er det nødvendigt at præcisere definitionerne i afsnit C, punkt 4, i bilag I i direktiv 2014/65/EU for så vidt angår andre derivatkontrakter vedrørende valuta og at fastsætte, at spotkontrakter

²

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 1).

vedrørende valuta ikke henhører under andre afledte instrumenter med henblik på afsnit C, punkt 4, i bilag I i direktiv 2014/65/EU.

- (9) Det er almindeligt accepteret, at afviklingsperioden for en spotkontrakt for de fleste hovedvalutaer er på to dage eller derunder, men hvor dette ikke er markedspraksis, er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser, der tillader, at afvikling finder sted i henhold til normal markedspraksis. I sådanne tilfælde kræver fysisk afvikling ikke anvendelse af papirpenge og kan omfatte elektronisk afvikling.
- (10) Valutakontrakter kan også benyttes til betalinger, og sådanne kontrakter bør ikke betragtes som finansielle instrumenter, forudsat at de ikke handles på en markedsplads. Det er derfor hensigtsmæssigt at betragte sådanne valutakontrakter, der benyttes til betaling for finansielle instrumenter, og hvor afviklingsperioden er på over to handelsdage og mindre end fem handelsdage, som spotkontrakter. Det er også hensigtsmæssigt at anse sådanne valutakontrakter, som indgås med henblik på at opnå sikkerhed om størrelsen af betalinger for varer, tjenester og realinvesteringer, for betalingsmidler. Dette vil indebære, at valutakontrakter, der indgås af ikke-finansielle selskaber, som modtager betalinger i udenlandsk valuta for eksport af identificerbare varer og tjenester, og af ikke-finansielle selskaber, som gennemfører betalinger i udenlandsk valuta i forbindelse med import af bestemte varer og tjenester, ikke omfattes af definitionen af finansielle instrumenter.
- (11) Betalingsnetting er vigtig for den effektive drift af valutaafviklingssystemer, og klassifikationen af en valutakontrakt som en spottransaktion bør derfor ikke kræve uafhængig afvikling af hver enkelt valutaspotkontrakt.
- (12) Ikke-leverbare terminskontrakter er kontrakter vedrørende forskellen mellem en tidligere aftalt valutakurs og den faktiske spotkurs ved udløb og skal derfor ikke anses som spotkontrakter, uanset deres afviklingsperiode.
- (13) En kontrakt om omveksling af én valuta mod en anden bør betragtes som en direkte og ubetinget omveksling af disse valutaer. I tilfælde af en kontrakt med flere omvekslinger bør hver omveksling betragtes særskilt. En option eller en swap vedrørende en valuta bør dog ikke betragtes som en kontrakt om salg eller omveksling af en valuta og kan derfor ikke udgøre en spotkontrakt eller et betalingsmiddel uanset løbetiden af den pågældende swap eller option, og uanset om den handles på en markedsplads eller ej.
- (14) Rådgivning om finansielle instrumenter henvendt til den brede offentlighed bør ikke betragtes som en personlig anbefaling med henblik på definitionen af "investeringsrådgivning" i direktiv 2014/65/EU. I betragtning af det voksende antal formidlere, der leverer personlige anbefalinger gennem distributionskanaler, bør det præciseres, at en anbefaling, selv når denne formidles personligt gennem distributionskanaler såsom internettet, kan betragtes som en personlig anbefaling. Situationer, hvor eksempelvis e-mail-kommunikation benyttes til at formidle personlige anbefalinger til en bestemt person og ikke til at formidle oplysninger til offentligheden i almindelighed, kan derfor udgøre investeringsrådgivning.
- (15) Overordnet rådgivning om en bestemt type finansielle instrumenter betragtes ikke som investeringsrådgivning med henblik på direktiv 2014/65/EU. Men hvis et investeringsselskab leverer overordnet rådgivning til en kunde om en bestemt type finansielle instrumenter, som selskabet præsenterer som værende egnet for denne kunde eller baseret på en vurdering af dennes situation, og denne rådgivning faktisk ikke er egnet for kunden eller baseret på en vurdering af dennes situation, handler

selskabet sandsynligvis i strid med artikel 24, stk. 1 eller 3, i direktiv 2014/65/EU. Et selskab, som yder en kunde en sådan rådgivning, vil særlig overskride kravet i artikel 24, stk. 1, om at handle ærligt, redeligt og professionelt i sine kunders bedste interesse. På samme måde eller alternativt vil en sådan rådgivning sandsynligvis være i strid med kravet i artikel 24, stk. 3, om, at et selskabs oplysninger til en kunde bør være reelle, klare og ikke-vildledende.

- (16) Et investeringsselskabs handlinger til forberedelse af levering af investeringsservice eller udførelse af en investeringsaktivitet bør anses for at udgøre en integreret del af den pågældende service eller aktivitet. Dette omfatter f.eks. et investeringsselskabs levering af generel rådgivning til kunder eller potentielle kunder forud for eller under leveringen af investeringsrådgivning eller anden investeringsservice eller andre investeringsaktiviteter.
- (17) At give en generel anbefaling om en transaktion i et finansielt instrument eller en bestemt type finansielt instrument svarer til at levere en accessorisk tjenesteydelse i henhold til afsnit B, punkt 5, i bilag I til direktiv 2014/65/EU, og følgelig gælder direktiv 2014/65/EU og forskrifterne heri vedrørende beskyttelse for det at give en sådan anbefaling.
- (18) For at sikre en objektiv og effektiv anvendelse af definitionen af systematiske internalisatorer i Unionen i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 20), i direktiv 2014/65/EU skal der fastlægges yderligere specifikationer om de gældende, forud fastlagte grænser i forhold til det, som udgør hyppig systematisk og væsentlig handel "over the counter" (OTC). Forud fastlagte grænser bør have et passende niveau for at sikre, at OTC-handel af en sådan størrelse, at den har en væsentlig virkning på prisdannelsen, er omfattet, hvilket på samme tid udelukker OTC-handel af en så begrænset størrelse, at forpligtelsen til at opfylde de krav, der gælder for systematiske internalisatorer, ville være urimelig.
- (19) I henhold til direktiv 2014/65/EU bør systematiske internalisatorer ikke kunne sammenbringe køber- og sælgerinteresser for tredjeparter på en måde, som funktionelt ligner en markedsplads. En systematisk internalisator bør ikke bestå af et internt matchingsystem, der gennemfører kundeordrer på multilateral basis, da det er en aktivitet, som kræver godkendelse som en multilateral handelsfacilitet (MHF). Et internt matchingsystem er i denne sammenhæng et system til at matche kundeordrer, der resulterer i, at investeringsselskabet gennemfører matchede principielle transaktioner på et regelmæssigt og ikke-lejlighedsvist grundlag.
- (20) Med henblik på klarhed og retssikkerhed og for at sikre ensartet anvendelse bør der fastsættes supplerende bestemmelser om definitioner vedrørende algoritmisk handel, algoritmisk højfrekvenshandelsteknik og direkte elektronisk adgang. Ved automatiseret handel benyttes diverse tekniske ordninger. Det er vigtigt at afklare, hvordan disse ordninger kategoriseres i forhold til definitioner af algoritmisk handel og direkte elektronisk adgang. Handelsprocesser baseret på direkte elektronisk adgang udelukker ikke processer, der omfatter algoritmisk handel, herunder undersegmentet med algoritmisk højfrekvenshandelsteknik. Handel udført af en person, som har direkte elektronisk adgang, kan derfor også høre under definitionen af algoritmisk handel, inklusive den algoritmiske højfrekvenshandelsteknik.
- (21) Algoritmisk handel i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 39), i direktiv 2014/65/EU bør omfatte ordninger, hvor systemet ud over at bestemme den eller de markedspladser, hvortil ordren bør indsendes, træffer beslutninger i enhver fase af handelsprocesserne, herunder i fasen for påbegyndelse, oprettelse, dirigering eller udførelse af ordrer. Det

bør derfor præciseres, at der ved algoritmisk handel, som omfatter handel med ingen eller begrænset menneskelig medvirken, ikke kun forstås den automatiske oprettelse af ordrer, men også optimering af ordreudførelsesprocesser ved automatiske metoder.

- (22) Algoritmisk handel bør omfatte intelligente ordreplanlæggere (IOP'er), hvor sådant udstyr benytter algoritmer til at optimere ordreudførelsesprocesser, der fastsætter andre parametre for ordren end det eller de handelssteder, hvortil ordren bør indsendes. Algoritmisk handel bør ikke omfatte automatiske ordreplanlæggere (AOP'er), hvor sådant udstyr, selv om det benytter algoritmer, kun fastsætter den eller de markedspladser, hvortil ordren bør indsendes, uden at ændre andre parametre for ordren.
- (23) Det bør nærmere præciseres, hvad der forstås ved algoritmisk højfrekvenshandelsteknik, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 40), i direktiv 2014/65/EU, som er en særlig form for algoritmisk handel, gennem fastlæggelse af kriterier vedrørende høje rater af intradagmeddelelser, der udgør ordrer, prisstillelser eller ændringer eller annulleringer deraf. Anvendelse af kvantitative grænser på grundlag af meddelelsesrater giver juridisk sikkerhed ved at give selskaber og kompetente myndigheder mulighed for at vurdere selskabernes individuelle handelsaktiviteter. Niveaue for og omfanget af disse grænser bør være tilstrækkeligt til at omfatte handel, som indebærer højfrekvenshandelsteknikker, herunder dem, som anvendes i forbindelse med enkelte instrumenter og flere instrumenter.
- (24) Da algoritmiske højfrekvenshandelsteknikker hovedsagligt anvendes i forbindelse med likvide instrumenter, er det kun instrumenter, for hvilke der findes et likvidt marked, som bør medtages i beregningen af høje rater af intradagmeddelelser. Eftersom algoritmiske højfrekvenshandelsteknikker er en form for algoritmisk handel, bør meddelelser afsendt med henblik på handel, som opfylder kriteriet i artikel 17, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU, medtages i beregningen af rater af intradagmeddelelser. For at undgå at registrere handelsaktivitet, som ikke er algoritmiske højfrekvenshandelsteknikker, og under hensyntagen til de karakteristika ved en sådan form for handel, som er beskrevet i betragtning 61 i direktiv 2014/65/EU, navnlig at en sådan form for handel typisk foregår ved, at handlerne anvender deres egen kapital til at gennemføre mere traditionelle strategier som f.eks. prisstillelse eller arbitrage ved brug af avanceret teknologi, bør kun meddelelser afsendt med henblik på handel for egen regning, og ikke meddelelser afsendt med henblik på at modtage og formidle eller gennemføre ordrer for kunders regning, medtages i beregningen af høje rater af intradagmeddelelser. Meddelelser afsendt ved hjælp af andre handelsteknikker end dem, som er baseret på handel for egen regning, bør dog medtages i beregningen af en høj rate af intradagmeddelelser, såfremt selskabets udførelsesteknik, set som helhed og under hensyn til alle omstændigheder, er struktureret således, at det undgås, at udførelse sker for egen regning, f.eks. ved fremsendelse mellem enheder inden for den samme koncern. For at tage hensyn til identiteten af den egentlige ejer bag aktiviteten, når det fastsættes, hvad der udgør høje rater af intradagmeddelelser, bør meddelelser afsendt af kunder til udbydere af direkte elektronisk adgang ikke medtages i beregningen af en høj rate af intradagmeddelelser i relation til sådanne udbydere.
- (25) Definitionen af direkte elektronisk adgang bør yderligere uddybes. Definitionen af direkte elektronisk adgang bør ikke omfatte nogen andre aktiviteter ud over levering af direkte markedsadgang og sponsoreret adgang. Der bør derfor sondres mellem ordninger, hvor kundeordrer formidles gennem elektroniske midler af medlemmer eller deltagere på en markedsplads, såsom online børsmæglere, og ordninger, hvor kunder har direkte elektronisk adgang til en markedsplads.

- (26) I forbindelse med formidling af ordrer har indsendere af ordrer ikke tilstrækkelig kontrol over parametrene for ordningen for markedsadgang og bør derfor ikke anses for at have direkte elektronisk adgang. Ordninger, der tillader kunder at indsende ordrer til et investeringsselskab i et elektronisk format, såsom online børsmæglere, bør derfor ikke betragtes som direkte elektronisk adgang, såfremt kunder ikke er i stand til at bestemme det nøjagtige tidspunkt for indførelse af ordren og levetiden for ordrer inden for denne tidsramme.
- (27) Ordninger, hvor kunden til et medlem af eller en deltager på en markedsplads, herunder kunden til organiserede handelsfaciliteters (OHF'ers) direkte kunder, indsender sine ordrer gennem ordninger til optimering af ordreudførelsesprocesser, der fastsætter andre parametre for ordren end den eller de markedspladser, hvortil ordren bør indsendes gennem "smart order routing", der indgår i leverandørens og ikke kundens infrastruktur, bør ikke anses for at indebære direkte elektronisk adgang, da leverandørens kunde ikke har kontrol med tidspunktet for ordrens indsendelse og dennes levetid. Hvorvidt der er tale om direkte elektronisk adgang, når der anvendes "smart order routing", bør derfor afhænge af, hvorvidt "smart order routing" indgår i kundens systemer og ikke i leverandørens.
- (28) Reglerne for gennemførelse af ordningen vedrørende de organisatoriske krav til investeringsselskaber, der yder investeringsservice og, når det er relevant, leverer accessoriske tjenesteydelser og udfører investeringsaktiviteter på faglig basis, til regulerede markeder og udbydere af datarapporteringstjenester bør være i overensstemmelse med formålet med direktiv 2014/65/EU. De bør udformes således, at de sikrer en høj grad af integritet, kompetence og soliditet blandt investeringsselskaber og -enheder, der handler på regulerede markeder, MHF'er eller OHF'er, og skal anvendes ensartet.
- (29) Det er nødvendigt at fastsætte konkrete organisatoriske krav og procedurer for investeringsselskaber, der leverer sådanne tjenesteydelser eller udfører sådanne aktiviteter. Der bør navnlig fastsættes strenge procedurer for forhold såsom overholdelse af gældende bestemmelser, risikostyring, behandling af klager, personlige transaktioner, outsourcing og indkredsning og styring af samt oplysning om interessekonflikter.
- (30) De organisatoriske krav og betingelser for udstedelse af tilladelser til investeringsselskaber bør fastsættes i et regelsæt, der sikrer en ensartet anvendelse af de relevante bestemmelser i direktiv 2014/65/EU. Dette er nødvendigt for at sikre, at investeringsselskaber har samme adgang på samme vilkår til alle markeder i Unionen, og fjerne forhindringer i tilknytning til procedurerne for udstedelse af tilladelser for aktiviteter på tværs af grænserne på området investeringsservice.
- (31) Gennemførelsesbestemmelserne for forskrifterne vedrørende betingelserne for driften af investeringsselskaber i relation til ydelse af investeringsservice, levering af accessoriske tjenesteydelser og udførelse af investeringsaktiviteter bør afspejle formålet med de bagvedliggende forskrifter. De bør udformes således, at de sikrer en høj grad af investorbeskyttelse og anvendes på en ensartet måde ved hjælp af indførelse af klare standarder og krav til relationen mellem et investeringsselskab og dets kunde. Med hensyn til investorbeskyttelse og navnlig formidling af oplysninger til investorer eller søgning af oplysninger hos investorer bør der på den anden side tages hensyn til, om kunden eller den potentielle kunde er en detailkunde eller en professionel kunde.

- (32) For at sikre en ensartet anvendelse af de forskellige bestemmelser i direktiv 2014/65/EU er det nødvendigt at fastsætte et harmoniseret sæt organisatoriske krav til og vilkår for driften af investeringsselskaber.
- (33) Investeringsselskaber varierer i høj grad med hensyn til størrelse, struktur og arten af deres aktiviteter. Retsforskrifterne bør tilpasses denne forskellighed og samtidig indeholde visse grundlæggende retlige krav, som passer på alle selskaber. Regulerede enheder bør overholde retsforskrifternes høje krav og udforme og træffe de foranstaltninger, der er bedst egnet til deres særlige art og situation.
- (34) Der bør fastsættes fælles kriterier for at vurdere, hvorvidt en investeringstjeneste leveres af en person på en utilsigtet måde i forbindelse med en faglig aktivitet, for at sikre en harmoniseret og stringent gennemførelse af undtagelsen i henhold til direktiv 2014/65/EU. Undtagelsen bør kun finde anvendelse, hvis investeringstjenesten har en tæt forbindelse til hovedområdet for den faglige aktivitet og er underlagt denne.
- (35) De organisatoriske krav, der er fastsat i direktiv 2014/65/EU, bør ikke påvirke de systemer, der er oprettet i henhold til national lovgivning med henblik på kompetente myndigheders eller selskabers registrering eller overvågning af enkeltpersoner, der arbejder i investeringsselskaber.
- (36) Med henblik på at kræve, at et investeringsselskab indfører, gennemfører og til enhver tid har passende risikostyringspolitikker, bør risiciene i forbindelse med selskabets aktiviteter, processer og systemer omfatte risici i tilknytning til outsourcing af afgørende eller væsentlige funktioner. Disse risici bør omfatte risiciene i forbindelse med selskabets relation med tjenesteyderen og de potentielle risici, når en lang række investeringsselskabers eller andre regulerede enheders outsourcete aktiviteter er koncentreret på et begrænset antal tjenesteydere.
- (37) Det forhold, at den samme person varetager risikostyringsfunktionen og compliancefunktionen, er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at der er fare for, at de to funktioner ikke udføres uafhængigt. I forbindelse med små investeringsselskaber kan det være urimeligt at kræve, at personer, der er involveret i compliancefunktionen, ikke også må være involveret i udførelsen af de funktioner, de overvåger, og at metoderne til fastsættelse af aflønningen til sådanne personer ikke bør tilsidesætte hensynet til deres objektivitet. Det vil imidlertid kun i undtagelsestilfælde være urimeligt for større selskaber.
- (38) Kunder eller potentielle kunder bør kunne udtrykke deres utilfredshed med investeringsservice udbudt af investeringsselskaber med henblik på forbrugerbeskyttelse samt en forbedring af investeringsselskabers overholdelse af deres forpligtelser. Kunders eller potentielle kunders klager bør behandles effektivt og på en uafhængig måde af en klagestyringsfunktion. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet kan denne funktion varetages af compliancefunktionen.
- (39) Investeringsselskaber skal indhente og opbevare oplysninger vedrørende kunder og tjenester leveret til kunder. Når disse krav omfatter indsamling og behandling af personlige data, bør retten til beskyttelse af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF³ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31)

2002/58/EF⁴, der regulerer behandlingen af personoplysninger i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv, sikres. Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds (ESMA) behandling af personoplysninger i forbindelse med anvendelsen af denne forordning er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁵.

- (40) En definition af aflønning bør indføres for at sikre en effektiv og konsistent anvendelse af kravene for interessekonflikter og god forretningsskik i forhold til aflønning, og den bør omfatte alle former for finansielle og ikke-finansielle fordele eller betalinger ydet direkte eller indirekte af selskaber til relevante personer i forbindelse med levering af investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser til kunder, såsom penge, aktier, optioner, ophør af lån til relevante personer ved afskedigelse, pensionsbidrag, aflønning fra tredjeparter, f.eks. gennem modeller for overskydende renter, lønstigninger eller forfremmelser, sygeforsikringer, rabatter eller særlig bistand, store repræsentationskonti eller seminarer på eksotiske steder.
- (41) For at sikre, at kundernes interesser ikke skade, bør investeringsselskaber udforme og gennemføre aflønningspolitikker for alle personer, der kan påvirke den leverede tjeneste eller selskabets adfærd, inklusive personer, som er personale i forkontoret, salgsnetpersonale eller andet personale indirekte involveret i levering af investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser. Personer med ansvar for salgsnettet, såsom produktchefer, der kan have et incitament til at presse salgspersonale, eller finansanalytikere, hvis dokumentation kan benyttes af salgspersonale til at tilskynde kunder til at foretage investeringsbeslutninger, eller personer involveret i klagebehandling eller produktudformning eller -udvikling bør også medregnes til relevante personer, som er omfattet af aflønningsregler. Relevante personer bør også omfatte agenter knyttet til selskabet. Ved bestemmelse af aflønningen for agenter knyttet til selskabet bør selskaber tage hensyn til agenters særlige status og de pågældende nationale karakteristika. I sådanne tilfælde bør selskabers aflønningspolitikker og -praksisser dog stadig definere passende kriterier, der kan benyttes til at vurdere resultaterne for relevante personer, inklusive kvalitative kriterier, som tilskynder relevante personer til at handle i kundens bedste interesse.
- (42) Gennemføres der successive personlige transaktioner på en persons vegne i henhold til forud fastsatte instrukser fra den pågældende person, bør forpligtelserne vedrørende personlige transaktioner ikke finde anvendelse separat på hver af disse successive transaktioner, hvis de nævnte instrukser stadig gælder og er uændrede. Disse forpligtelser bør heller ikke finde anvendelse, hvis de nævnte instrukser annulleres eller tilbagetrækkes, forudsat at eventuelle finansielle instrumenter, der tidligere var anskaffet i medfør af instrukserne, ikke afhændes, samtidig med at instrukserne annulleres eller tilbagetrækkes. Forpligtelserne bør imidlertid finde anvendelse i forbindelse med en personlig transaktion eller iværksættelsen af successive personlige transaktioner, der udføres på den samme persons vegne, hvis disse instrukser ændres, eller hvis der gives nye instrukser.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37)

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1)

- (43) De kompetente myndigheder bør ikke gøre tilladelse til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter betinget af et generelt forbud mod at outsource en eller flere afgørende eller væsentlige funktioner. Investeringselskaber bør kunne outsource sådanne funktioner, hvis selskabets outsourcingaftaler opfylder bestemte betingelser.
- (44) Outsourcing af investeringsservice eller -aktiviteter eller afgørende eller væsentlige funktioner kan udgøre en væsentlig ændring af betingelserne for meddelelse af investeringsselskabets tilladelse, jf. artikel 21, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU. Sådanne outsourcingaftaler, der indgås, efter at investeringsselskabet har opnået tilladelse i henhold til afsnit II, kapital I, i direktiv 2014/65/EU, bør meddeles den kompetente myndighed, når det kræves i medfør af artikel 21, stk. 2, i nævnte direktiv.
- (45) De forhold, der bør anses for at føre til en interessekonflikt, bør omfatte tilfælde, hvor der foreligger en konflikt mellem selskabets eller visse til selskabet eller selskabets koncern tilknyttede personers interesser og selskabets pligt over for kunden eller mellem en eller flere af dets kunders interesser, hvor selskabet har forpligtelser over for den enkelte kunde. Det er ikke tilstrækkeligt, at selskabet kan opnå en fordel, hvis det ikke også eventuelt er til ulempe for kunden, eller at en kunde, som selskabet har forpligtelser over for, kan opnå en gevinst eller undgå et tab, uden at en anden kunde samtidig eventuelt lider et tab.
- (46) Bestemmelserne vedrørende interessekonflikter bør kun omfatte de situationer, hvor et investeringsselskab yder investeringsservice eller leverer accessoriske tjenesteydelser. Det bør i denne forbindelse være irrelevant at tage hensyn til, hvilken status — detailkunde, professionel kunde eller godkendt modpart — den kunde, tjenesteydelsen leveres til, har.
- (47) Investeringselskabet bør ved overholdelsen af sine forpligtelser til at udforme en politik vedrørende interessekonflikter i medfør af direktiv 2014/65/EU, hvori de forhold, der udgør eller kan føre til en interessekonflikt, identificeres, være særlig opmærksom på aktiviteter såsom investeringsanalyser og -rådgivning, egenhandel, porteføljepleje og selskabsfinansiering, herunder afsætningsgaranti eller salg ved udbud af værdipapirer og rådgivning vedrørende fusioner og overtagelser. Det er navnlig vigtigt at være særlig opmærksom, hvis selskabet eller en person, der er direkte eller indirekte forbundet med selskabet ved et kontrolforhold, udfører en kombination af to eller flere af aktiviteterne.
- (48) Investeringselskaber bør bestræbe sig på inden for rammerne af en overordnet politik vedrørende interessekonflikter at indkredse og forhindre eller håndtere de interessekonflikter, der opstår i forbindelse med deres forskellige forretningsaktiviteter og deres koncerns aktiviteter. Selv om det er et krav at underrette om bestemte interessekonflikter, jf. artikel 23, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU, bør det være en sidste udvej, som kun benyttes, når de organisatoriske og administrative ordninger fastlagt af investeringsselskabet til at forhindre eller håndtere dets interessekonflikter i henhold til artikel 23, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at kunne sikre forebyggelse af risikoen for, at kunders interesser skades. Overdreven underretning om interessekonflikter uden passende overvejelser af, hvordan konflikter kan forhindres eller håndteres på passende vis, bør ikke være tilladt. Et investeringsselskabs underretning om interessekonflikter bør ikke fritage det for pligten til effektivt at opretholde og anvende de organisatoriske og administrative ordninger, der kræves i medfør af artikel 16, stk. 3, i direktiv 2014/65/EU.
- (49) Selskaber skal altid overholde tilskyndelsesreglerne i artikel 24 i direktiv 2014/65/EU, inklusive under levering af placeringstjenester. Gebyrer modtaget af

investeringselskaber, der placerer de finansielle instrumenter udstedt til deres investeringskunder, bør opfylde disse bestemmelser, og investeringsteknikkerne "laddering" og "spinning" bør betragtes som markedsmisbrug.

- (50) Investeringsanalyser bør være en underkategori af den typeoplysninger, der er defineret som en anbefaling i forordning (EU) 596/2014 (markedsmisbrug)⁶.
- (51) De foranstaltninger og ordninger, et investeringsselskab indfører med henblik på at håndtere de interessekonflikter, der kan opstå som følge af udarbejdelsen og formidlingen af materiale, der fremstilles som investeringsanalyser, bør være hensigtsmæssige for at beskytte objektiviteten og uafhængigheden hos finansanalytikerne og af de investeringsanalyser, de udarbejder. Disse foranstaltninger og ordninger bør sikre, at finansanalytikere har en passende grad af uafhængighed i forhold til interesserne hos personer, hvis ansvarsområder eller forretningsinteresser med rimelighed kan anses for at være i strid med interesserne hos de personer, som investeringsanalyserne formidles til.
- (52) De personer, hvis ansvarsområder eller forretningsinteresser med rimelighed kan anses for at være i strid med interesserne hos de personer, som investeringsanalyserne formidles til, bør omfatte personale, der arbejder med virksomhedsfinansiering, og personer, der er involveret i salg og handel på kunders eller selskabets vegne.
- (53) De ekstraordinære tilfælde, hvor finansanalytikere eller andre personer, der er knyttet til investeringsselskabet, og som er involveret i udarbejdelsen af investeringsanalyser, med forudgående skriftlig tilladelse kan udføre personlige transaktioner i de instrumenter, som analyserne vedrører, bør omfatte de tilfælde, hvor finansanalytikeren eller en anden person på grund af personlige finansielle problemer er nødt til at afvikle en position.
- (54) Gebyrer, provisioner, monetære eller ikke-monetære ydelser modtaget af selskabet, som leverer investeringsforskning, fra en tredjepart, bør kun godtages, når de leveres i henhold til kravene angivet i artikel 24, stk. 9, i direktiv 2014/65/EU og artikel 13 i Kommissionens delegerede direktiv (EU) .../... [to be inserted before adoption] af XXX om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår opbevaring af kunders finansielle instrumenter og midler, produktstyringsforpligtelser og de regler, der finder anvendelse på levering eller modtagelse af gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser.
- (55) Begrebet formidling af investeringsanalyser til kunder eller offentligheden bør ikke omfatte formidling udelukkende til personer i den koncern, som investeringsselskabet tilhører. Gældende anbefalinger bør betragtes som anbefalingerne i en investeringsanalyse, der ikke er blevet trukket tilbage, og som ikke er udløbet. Den væsentlige ændring af investeringsanalyser produceret af en tredjepart bør underkastes samme krav som udarbejdelsen af analyser.
- (56) Finansanalytikere bør ikke deltage i andre aktiviteter end udarbejdelsen af investeringsanalyser, hvis disse aktiviteter ikke er forenelige med, at personen bevarer sin objektivitet. Disse omfatter deltagelse i investeringsbankaktiviteter såsom selskabsfinansiering og afsætningsgaranti, deltagelse i promovring af nye aktiviteter eller præsentationer af nyudstedelser af finansielle instrumenter eller deltagelse på anden måde i forberedelsen af markedsføring af en udsteder.

⁶

[EUT L 96 af 12.4. 2003, s. 16.](#)

- (57) Grundet de særlige karakteristika ved afsætningsgaranti- og placeringstjenester og muligheden for, at der opstår interessekonflikter i forbindelse med sådanne tjenester, bør der indføres mere udførlige og skræddersyede krav ved denne forordning. Sådanne krav bør især sikre, at processen for afsætningsgaranti og placering håndteres på en måde, der tager hensyn til forskellige aktørers interesser. Investeringselskaber bør sikre, at deres egne interesser og deres kunders interesser ikke uretmæssigt påvirker kvaliteten af tjenester leveret til udstederkunden. Sådanne ordninger bør forklares til kunden sammen med andre relevante oplysninger om udbudsprocessen, før selskabet godtager udbuddet.
- (58) Investeringselskaber, der deltager i afsætningsgaranti- eller placeringsaktiviteter, bør have passende ordninger på plads for at sikre, at prisfastsættelsesprocessen, inklusive "book building", ikke skader udstederens interesser.
- (59) Placeringsprocessen omfatter et investeringselskabs vurdering af allokeringen af en udstedelse og baseres på de særlige fakta og omstændigheder i relation til ordningerne, der giver anledning til bekymringer om interessekonflikter. Selskabet bør have fastlagt effektive organisatoriske krav for at sikre, at allokeringer foretaget som del af placeringsprocessen ikke resulterer i, at selskabets interesser prioriteres frem for udstederkundens eller én investeringskundes frem for en anden investeringskunde. Selskaber bør især tydeligt fastlægge processen for at udvikle allokeringshenstillinger i en allokeringspolitik.
- (60) Kravene i medfør af denne forordning, herunder kravene vedrørende personlige transaktioner, omgang med viden om investeringsanalyser og udarbejdelse eller formidling af investeringsanalyser, bør gælde uanset kravene i direktiv 2014/65/EU og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014⁷ og deres respektive gennemførelsesbestemmelser.
- (61) I denne forordning fastsættes der krav til oplysninger henvendt til kunder eller potentielle kunder, inklusive markedsføringsmateriale, for at sikre, at sådanne oplysninger er reelle, klare og ikke-vildledende i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, i direktiv 2014/65/EU.
- (62) Der er intet i denne forordning, der kræver, at de kompetente myndigheder godkender markedsføringsmateriales indhold og form. De forhindres imidlertid heller ikke i at gøre det, for så vidt som en sådan forudgående godkendelse kun er baseret på overholdelsen af forpligtelsen i direktiv 2014/65/EU om, at oplysninger til kunder eller potentielle kunder, herunder markedsføringsmateriale, skal være reelle, klare og ikke-vildledende.
- (63) Der bør fastsættes oplysningskrav, som tager hensyn til en kundes status som enten detailkunde, professionel kunde eller gyldig modpart. Et af formålene med direktiv 2014/65/EU er at sikre en forholdsmæssig balance mellem investorbeskyttelse og de oplysningsforpligtelser, som påhviler investeringselskaberne. Med dette formål for øje bør der fastsættes mindre strenge, specifikke oplysningskrav til professionelle kunder end til detailkunder.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1).

- (64) Investeringselskaber bør give kunder eller potentielle kunder de nødvendige oplysninger om arten af finansielle instrumenter og om de risici, der er knyttet til investering i disse, således at deres kunder er behørigt informeret. Detaljeniveauet for de afgivne oplysninger kan variere, alt efter om kunden er en detailkunde eller en professionel kunde samt efter arten af og risikoprofilen for de finansielle instrumenter, der tilbydes, men bør altid indeholde alle væsentlige elementer. Medlemsstater kan angive de nøjagtige vilkår (eller indholdet) af risicibeskrivelserne krævet i henhold til denne forordning under hensyntagen til oplysningskravene fastsat i forordning (EU) nr. 1286/2014.
- (65) De betingelser, der stilles til de oplysninger, investeringselskaber giver kunder og potentielle kunder, for at oplysningerne anses for at være reelle, klare og ikke-vildledende, bør på passende og rimelig vis gælde for meddelelser til detail- eller fagkunder, idet der tages hensyn til f.eks. kommunikationsmidler og de oplysninger, det er hensigten at videregive til kunder eller potentielle kunder ved hjælp af meddelelsen. Det vil navnlig ikke være passende at lade sådanne betingelser gælde for markedsføringsmateriale, der kun består af et eller flere af følgende elementer: selskabets navn, et logo eller andet billede, der associeres med selskabet, et kontaktnummer, en henvisning til de former for investeringsservice, selskabet leverer.
- (66) For at gøre de oplysninger, som investorer modtager, mere ensartede, bør investeringselskaber sikre, at oplysningerne til de enkelte kunder konsekvent gives på det samme sprog i alle former for oplysnings- og markedsføringsmateriale til denne kunde. Dette bør dog ikke indebære et krav om, at selskaber skal oversætte prospekter udarbejdet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF⁸ eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF⁹, som gives til kunder.
- (67) For at give en rimelig og afbalanceret præsentation af fordele og risici bør investeringselskaber altid klart og tydeligt angive relevante risici, inklusive ulemper og svagheder, ved henvisning til potentielle fordele ved en tjeneste eller et finansielt instrument.
- (68) Oplysninger bør anses for vildledende, hvis de har tendens til at vildlede den eller de personer, de er rettet til, eller den eller de personer, som vil kunne tænkes at modtage dem, uanset om den person, der giver oplysningerne, finder dem vildledende eller har til hensigt, at de skal være vildledende.
- (69) Hvis det kræves, at et investeringselskab giver oplysninger til en kunde inden leveringen af en tjenesteydelse, bør hver transaktion vedrørende samme type finansielle instrument ikke anses som levering af en ny eller anderledes tjenesteydelse.
- (70) Detaljerede oplysninger om, hvorvidt investeringsrådgivning leveres på et uafhængigt grundlag, om en bred eller begrænset analyse af forskellige instrumenttyper og om den anvendte udvælgelsesproces bør hjælpe kunder med at vurdere omfanget af den leverede rådgivning. Der bør gives tilstrækkelige detaljer om antallet af finansielle instrumenter analyseret af selskaberne til kunder. Antallet og viften af potentielle finansielle instrumenter, som ikke er dem, der leveres af investeringselskabet eller

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

enheder knyttet til selskabet, bør stå i et rimeligt forhold til omfanget af den leverede rådgivning, kundepræferencer og -behov. Men uanset omfanget af tilbudte tjenester bør alle vurderinger baseres på et tilpas antal finansielle instrumenter, der er tilgængelige på markedet, for at muliggøre en passende overvejelse af, hvad markedet tilbyder som alternativer.

- (71) Den rådgivning, som investeringsselskaber giver på et uafhængigt grundlag, kan variere fra bred og generel til specialiseret og specifik. For at sikre, at omfanget af rådgivningen muliggør en rimelig og passende sammenligning mellem forskellige finansielle instrumenter, bør investeringsrådgivere specialiseret inden for visse kategorier af finansielle instrumenter og med fokus på kriterier, der ikke alene er baseret på den tekniske struktur af instrumentet, såsom "grønne" eller "etiske" investeringer, opfylde visse betingelser, hvis de præsenterer sig som uafhængige rådgivere.
- (72) Det kan forvirre kunden, hvis den samme rådgiver har lov til at levere både uafhængig og ikke-uafhængig rådgivning. For at sikre kunders forståelse af arten af og baggrunden for leveret investeringsrådgivning bør der også fastlægges visse organisatoriske krav.
- (73) Det forhold, at et investeringsselskab giver en kunde en kopi af et prospekt, der er udarbejdet og offentliggjort i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF, bør ikke sidestilles med, at selskabet giver en kunde oplysninger med henblik på vilkårene for drift i medfør af direktiv 2014/65/EU, der vedrører kvaliteten og indholdet af sådanne oplysninger, hvis selskabet i medfør af nævnte direktiv ikke er ansvarlig for de oplysninger, der gives i prospektet.
- (74) Direktiv 2014/65/EU skærper investeringsselskabers forpligtelser til at afgive oplysninger om alle omkostninger og gebyrer og udvider disse forpligtelser til at omfatte forhold med professionelle kunder og godkendte modparter. For at sikre, at alle kundekategorier drager nytte af denne øgede gennemsigtighed i forbindelse med omkostninger og gebyrer, bør investeringsselskaber i visse situationer, når de leverer investeringsservice til professionelle kunder eller godkendte modparter, have mulighed for at træffe en aftale med disse kunder om at begrænse de detaljerede krav fastlagt i denne forordning. Dette bør dog ikke føre til forkert anvendelse af de forpligtelser, der er pålagt investeringsselskaber i henhold til artikel 24, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU. I denne sammenhæng bør investeringsselskaber oplyse professionelle kunder om alle omkostninger og gebyrer som fastsat i denne forordning ved levering af investeringsrådgivning eller porteføljepleje, eller når de pågældende finansielle instrumenter, uanset den leverede investeringstjeneste, indeholder et derivat. Investeringsselskaber bør også oplyse godkendte modparter om alle omkostninger og gebyrer som fastsat i denne forordning, når det pågældende finansielle instrument, uanset den leverede investeringstjeneste, indeholder et derivat og skal leveres til selskabets kunder. Men i andre tilfælde kan investeringsselskaber ved levering af investeringsservice til professionelle kunder eller godkendte modparter f.eks. efter anmodning fra den pågældende kunde aftale ikke at levere illustrationen over de samlede virkninger af omkostninger på gevinster eller en angivelse af den pågældende valuta og de gældende valutaomregningssatser og -omkostninger, hvis en del af de samlede omkostninger og gebyrer er oplyst i en udenlandsk valuta.
- (75) Under hensyntagen til den overordnede forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse og vigtigheden af at oplyse kunder forud om alle pålagte omkostninger og gebyrer bør henvisningen til anbefalede eller markedsførte finansielle instrumenter

især omfatte investeringsselskaber, som leverer investeringsrådgivning eller porteføljeplejetjenester, og selskaber, der leverer generelle anbefalinger om finansielle instrumenter eller fremmer visse finansielle instrumenter under levering af investerings- og accessoriske tjenesteydelser til kunder. Dette er f.eks. tilfældet for investeringsselskaber, der har indgået distributions- eller placeringsaftaler med en produktproducent eller -udsteder.

- (76) I overensstemmelse med den overordnede forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse og under hensyntagen til forpligtelserne i henhold til specifik EU-ret, der regulerer visse finansielle instrumenter (især enheder i institutter for kollektiv investering og sammensatte og forsikringsbaseret investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er)), bør investeringsselskaber offentliggøre og aggregere alle omkostninger og gebyrer, inklusive omkostningerne i forbindelse med det finansielle instrument, i alle tilfælde, hvor investeringsselskaber er forpligtet til at forsyne kunden med oplysninger om omkostningerne i forbindelse med et finansielt instrument i henhold til EU-ret.
- (77) Hvis investeringsselskaber ikke har markedsført eller anbefalet et finansielt instrument eller ikke er forpligtet i henhold til EU-ret til at forsyne kunder med oplysninger om omkostningerne i forbindelse med et finansielt instrument, er de muligvis ikke i stand til at tage højde for alle de omkostninger, der er knyttet til det finansielle instrument. Selv i disse resterende tilfælde bør investeringsselskaber oplyse kunder forud om alle omkostninger og gebyrer knyttet til investeringstjenesten og prisen for at erhverve det relevante finansielle instrument. Investeringsselskaber bør endvidere opfylde alle andre forpligtelser til at give passende oplysninger om de risici, der er forbundet med det relevante finansielle instrument i henhold til artikel 24, stk. 4, litra b), i direktiv 2014/65/EU, eller til forud at give kunder fyldestgørende rapporter om de ydede tjenester i henhold til artikel 25, stk. 6, i direktiv 2014/65/EU, inklusive omkostningsselementer.
- (78) For at sikre, at alle kunder er opmærksomme på alle omkostninger og gebyrer, der pålægges, samt evaluerer sådanne oplysninger og sammenligner forskellige finansielle instrumenter og investeringstjenester, bør investeringsselskaber forsyne kunder med klare og forståelige oplysninger om alle omkostninger og gebyrer i god tid før leveringen af tjenester. Forudgående oplysninger om omkostninger knyttet til det finansielle instrument eller accessoriske tjenesteydelser kan gives for en forventet investeringsmængde. Men de offentliggjorte omkostninger og gebyrer bør svare til de omkostninger, som kunden faktisk ville pådrage sig på baggrund af den forventede investeringsmængde. Hvis et investeringsselskab for eksempel tilbyder en række løbende tjenester med forskellige gebyrer for de enkelte tjenester, bør selskabet give meddelelse om de omkostninger, der er knyttet til den tjeneste, som kunden har bestilt. Ved efterfølgende meddelelser bør oplysninger vedrørende omkostninger og gebyrer afspejle kundens faktiske investeringsmængde på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev produceret.
- (79) For at sikre, at investorer modtager oplysninger om alle omkostninger og gebyrer i henhold til artikel 24, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU, bør den underliggende markedsrisiko tolkes som kun knyttet til bevægelser i værdien af investeret kapital forårsaget direkte af bevægelser i værdien af de underliggende aktiver. Transaktionsomkostninger og løbende gebyrer for finansielle instrumenter bør derfor også medtages i den krævede aggregering af omkostninger og gebyrer og bør estimeres ved anvendelse af rimelige antagelser, ledsaget af en forklaring om, at sådanne estimater er baseret på antagelser og kan afvige fra de omkostninger og

gebyrer, der faktisk pålægges. I forlængelse af det samme mål om fuldstændig oplysning bør praksisser, som indebærer netting af omkostninger, ikke udelukkes fra forpligtelsen til at levere oplysninger om omkostninger og gebyrer. Oplysningen om omkostninger og gebyrer underbygges af princippet om, at alle forskelle mellem prisen for en position for selskabet og den tilsvarende pris for kunden bør offentliggøres, inklusive prisforhøjelser og -nedsættelser.

- (80) Investeringselskaber bør aggregere alle omkostninger og gebyrer i henhold til artikel 24, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU og give kunder oplysning om de overordnede omkostninger udtrykt både som et pengebeløb og som en procentdel, men derudover bør de have mulighed for at give kunder eller mulige kunder med særskilte tal, der svarer til de samlede aggregerede indledende omkostninger og gebyrer, aggregerede løbende omkostninger og gebyrer og aggregerede exitomkostninger.
- (81) Investeringselskaber, der distribuerer finansielle instrumenter, i forhold til hvilke oplysningerne om omkostninger og gebyrer er utilstrækkelige, bør derudover oplyse deres kunder om disse omkostninger samt alle andre omkostninger og tilknyttede gebyrer vedrørende levering af investeringsservice i forhold til disse finansielle instrumenter, således kunders ret til fuldstændig oplysning af omkostninger og gebyrer beskyttes. Dette ville være tilfældet for investeringsselskabers distributionsenheder i institutter for kollektiv investering, hvor der ikke er givet meddelelse om transaktionsomkostninger fra f.eks. enheder i administrationsselskabet for et investeringsinstitut. I sådanne tilfælde bør investeringsselskaberne kontakte administrationsselskaberne for investeringsinstitutter for at indhente de relevante oplysninger.
- (82) For at forbedre gennemsigtigheden for kunder af tilknyttede omkostninger for deres investeringer og udviklingen af deres investeringer i forhold til de relevante omkostninger og gebyrer over tid bør der endvidere gives periodiske efterfølgende meddelelser, når investeringsselskabet har eller har haft et løbende forhold til kunden i løbet af året. Efterfølgende meddelelser om alle relevante omkostninger og gebyrer bør gives med henblik på den enkelte person. Den efterfølgende periodiske oplysning kan udarbejdes ved at bygge på eksisterende rapporteringsforpligtelser, såsom forpligtelser for selskaber, der leverer udførelse af ordrer, som ikke er porteføljepleje, porteføljepleje eller opbevaring af kunders finansielle instrumenter eller midler.
- (83) De oplysninger, det kræves, at et investeringsselskab giver kunder vedrørende omkostninger og tilknyttede gebyrer, omfatter oplysninger om betalingsbetingelser eller betingelser for opfyldelse af aftalen om ydelse af investeringsservice eller andre aftaler i forbindelse med det finansielle instrument, der udbydes. Med henblik herpå vil det generelt være relevant med betalingsbetingelser, når en aftale om finansielle instrumenter afsluttes ved kontantafvikling. Betingelser for opfyldelse af aftalen vil generelt være relevante, hvis aftalen om det finansielle instrument ved dets afvikling kræver, at der leveres aktier, obligationer, en warrant, umøntet guld eller et andet instrument eller en anden vare.
- (84) Det er nødvendigt at indføre forskellige krav for anvendelse af egnethedsvurderingen i artikel 25, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU og hensigtsmæssighedsvurderingen i artikel 25, stk. 3, i nævnte direktiv. Disse tests har forskellige anvendelsesområder for så vidt angår den investeringstjeneste, de vedrører, og forskellige funktioner og karakteristika.
- (85) Investeringselskaber bør i egnethedsrapporten medtage og henlede kunders opmærksomhed på oplysninger om, hvorvidt de anbefalede tjenester eller instrumenter

med sandsynlighed vil kræve, at detailkunden anmoder om en periodisk gennemgang af deres ordninger. Dette omfatter situationer, hvor en kunde med sandsynlighed har brug for at anmode om rådgivning for at bringe en portefølje af investeringer i overensstemmelse med den oprindelige anbefalede allokering, hvis der er sandsynlighed for, at porteføljen kan afvige fra den allokering af aktiver, som er målet.

- (86) For at tage hensyn til markedsudviklingen og sikre det samme niveau af investorbeskyttelse bør det gøres klart, at investeringsselskaber bør forblive ansvarlige for at gennemføre egnethedsvurderinger, hvor tjenester med investeringsrådgivning eller porteføljepleje ydes helt eller delvist gennem et automatiseret eller semiautomatiseret system.
- (87) I overensstemmelse med kravet om egnethedsvurdering i artikel 25, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU bør det også gøres klart, at investeringsselskaber bør gennemføre en egnethedsvurdering ikke kun i forhold til anbefalinger om at købe finansielle instrumenter, men for alle handelsbeslutninger, inklusive beslutninger om at købe, beholde eller sælge en investering.
- (88) Med henblik på artikel 25, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU kan en transaktion være uegnet for en kunde eller potentiel kunde på grund af risiciene ved de involverede finansielle instrumenter, transaktionens type, ordrens karakteristika eller handelshyppigheden. En række transaktioner, der hver især er egnede, når de betragtes isoleret, kan være uegnede, hvis anbefalingen eller beslutningen om at handle gives eller træffes med en hyppighed, der ikke er i kundens bedste interesse. I forbindelse med porteføljepleje kan en transaktion også være uegnet, hvis den resulterer i en u hensigtsmæssigt sammensat portefølje.
- (89) Hvis en porteføljemanager giver en kunde en anbefaling eller kommer med en opfordring eller giver den pågældende et råd om, at han bør give porteføljemanageren et mandat eller ændre dennes mandat, som afstikker grænserne for porteføljemanagerens skønsmæssige kompetence, bør anbefalingen, opfordringen eller rådet betragtes som en anbefaling som omhandlet i artikel 25, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU.
- (90) Med henblik på retssikkerheden og for at gøre kunder bedre i stand til at forstå arten af de leverede tjenester bør investeringsselskaber, der leverer investerings- eller accessoriske tjenesteydelser til kunder, indgå en skriftlig basisaftale med kunden, som fastsætter de væsentlige rettigheder og forpligtelser for selskabet og kunden.
- (91) Denne forordning bør ikke indeholde krav om, at de kompetente myndigheder godkender indholdet af en basisaftale mellem et investeringsselskab og dets kunder. Forordningen bør imidlertid heller ikke forhindre dem i at gøre det, for så vidt en sådan godkendelse kun er baseret på selskabets overholdelse af dets forpligtelser i medfør af direktiv 2014/65/EU til at handle ærligt, redeligt og fagligt i kundernes bedste interesse og til at registrere dets egne og dets kunders rettigheder og forpligtelser samt andre betingelser for selskabets levering af tjenesteydelser til dets kunder.
- (92) Den dokumentation, som et investeringsselskab skal have, bør tilpasses virksomhedstypen og rækken af udførte investeringstjenesteydelser og -aktiviteter, forudsat at bogføringsforpligtelserne i direktiv 2014/65/EU, Europa-Parlamentets og

Rådets forordning (EU) nr. 600/2014¹⁰, forordning (EU) nr. 596/2014, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) nr. 2014/57/EU¹¹ og nærværende forordning er opfyldt, og at de kompetente myndigheder er i stand til at udføre deres tilsynsopgaver og gennemføre håndhævelsesforanstaltninger med henblik på at sikre både investorbeskyttelse og markedsintegritet.

- (93) Set i lyset af vigtigheden af rapporter og periodiske meddelelser for alle kunder og udvidelsen af artikel 25, stk. 6, i direktiv 2014/65/EU til forholdet til godkendte modparter bør rapporteringskravene fastsat i denne forordning finde anvendelse på alle kundekategorier. Under hensyntagen til arten af interaktioner med godkendte modparter bør det være tilladt for investeringsselskaber at indgå aftaler, hvor indholdet og hyppigheden af rapporteringen, der fastsættes, adskiller sig fra det, som gælder for detailkunder og professionelle kunder.
- (94) Hvis det kræves, at et investeringsselskab, der tilbyder porteføljepleje, skal give kunder eller potentielle kunder oplysninger om de typer finansielle instrumenter, der kan indgå i kundens portefølje, og de typer transaktioner, der kan udføres med sådanne instrumenter, bør det særskilt i oplysningerne fremgå, hvorvidt investeringsselskabet har mandat til at investere i finansielle instrumenter, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked, derivater, illikvide eller meget volatile instrumenter, eller til at gennemføre korte positioner, køb med lånte midler, værdipapirfinansiering eller transaktioner med marginbetaling, deponering af sikkerhedsstillelse eller valutarisiko.
- (95) Kunder bør oplyses om udviklingen af deres portefølje og om værdiforringelser af deres indledende investeringer. I forbindelse med porteføljepleje bør dette ske ved en værdiforringelse på 10 % og derefter multipla af 10 % af den overordnede værdi af den samlede portefølje, men bestemmelsen bør ikke finde anvendelse på enkeltinvesteringer.
- (96) Med henblik på underretningsforpligtelserne i forbindelse med porteføljepleje forstås ved eventualforpligtelsestransaktion en transaktion, der indebærer en faktisk eller potentiel forpligtelse for kunden, som overstiger udgiften ved at erhverve instrumentet.
- (97) Med henblik på bestemmelserne om underretning af kunder bør en henvisning til ordrens type forstås som en henvisning til dens status som en limiteret ordre, en markedsordre eller en anden specifik ordretype.
- (98) Med henblik på bestemmelserne om underretning af kunder bør en henvisning til ordrens art forstås som en henvisning til ordrer om at tegne værdipapirer eller at udnytte en option eller en lignende kundeordre.
- (99) Når et investeringsselskab tilrettelægger sin ordreudførelsespolitik i overensstemmelse med artikel 27, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU, bør det bestemme de i direktivets artikel 27, stk. 1, nævnte faktors forholdsmæssige betydning, eller i det mindste fastlægge den proces, hvorved det bestemmer disse faktors forholdsmæssige betydning, med henblik på at opnå det bedst mulige resultat for dets kunder. For at gennemføre denne politik bør investeringsselskabet vælge de handelssteder, der sætter det i stand til til stadighed at opnå det bedst mulige resultat ved udførelsen af

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmisbrug (direktivet om markedsmisbrug) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 179).

kundeordrer. For at opfylde den retlige forpligtelse til at sikre bedste udførelse benytter investeringsselskaber ved anvendelse af kriteriet for bedste udførelse for professionelle kunder typisk ikke de samme handelssteder for værdipapirfinansieringstransaktioner (SFT'er) og andre transaktioner. Det skyldes, at SFT'er anvendes som finansieringskilde på den betingelse, at låntager tilbageleverer værdipapirer af samme type på et senere tidspunkt, og betingelserne for SFT'er defineres typisk bilateralt mellem modparterne forud for udførelsen. Udvalget af handelssteder for SFT'er er derfor mere begrænset end i forbindelse med andre transaktioner, idet det afhænger af de særlige betingelser, der defineres forud mellem modparterne, og af hvorvidt der specifikt er efterspørgsel efter de involverede finansielle instrumenter på disse handelssteder. I forbindelse med den ordredførelsespolitik, som investeringsselskaber udformer, bør der derfor tages hensyn til de særlige kendetegn ved SFT'er, og de handelssteder, der anvendes til SFT'er, bør opregnes særskilt. Investeringsselskabet bør anvende sin ordredførelsespolitik i forbindelse med hver enkelt kundeordre, det udfører, med henblik på at opnå det bedst mulige resultat for kunder i overensstemmelse med denne politik.

- (100) For at sikre, at investeringsselskaber, som videresender eller afgiver kundeordrer til andre enheder med henblik på udførelse, handler i deres kunders bedste interesse i henhold til artikel 24, stk. 1 og 4, i direktiv 2014/65/EU og giver relevante oplysninger til kunder om investeringsselskabet og dets tjenesteydelser, bør investeringsselskaber for hver kategori af finansielle instrumenter give kunder relevante oplysninger om de fem vigtigste enheder, hvortil de videresender eller afgiver kundeordrer, og give kunder oplysninger om kvaliteten af ordredførelsen i henhold til artikel 27, stk. 6, i direktiv 2014/65/EU og de respektive gennemførelsesbestemmelser. Investeringsselskaber, som fremsender eller afgiver ordrer til andre enheder med henblik på gennemførelse, må kun vælge et enkelt udførelsessted, når de kan bevise, at dette gør det muligt for dem konsekvent at opnå den bedste udførelse for deres kunder, og når de med rimelighed kan forvente, at det udvalgte udførelsessted gør dem i stand til at opnå resultater for kunder, som er mindst lige så gode som de resultater, de med rimelighed kan forvente ved at benytte alternative udførelsessteder. Denne rimelige forventning bør understøttes af relevante data offentliggjort i henhold til artikel 27 i direktiv 2014/65/EU eller ved disse investeringsselskabers interne analyser.
- (101) For at sikre, at et investeringsselskab opnår det bedst mulige resultat for en kunde, når det udfører en detailkundeordre, hvor kunden ikke har givet specifikke instrukser, bør selskabet tage hensyn til alle de faktorer, der sætter det i stand til at levere det bedst mulige resultat for så vidt angår den samlede aflønning, der består af prisen for det finansielle instrument og omkostningerne i forbindelse med udførelsen af ordren. Hurtighed, sandsynligheden for at kunne udføre ordren og afviklingen heraf, ordrens størrelse og art, markedsvirkning og andre implicite transaktionsomkostninger bør kun gives fortrinsstilling over for den umiddelbare pris og de umiddelbare omkostninger, når de medvirker til at opnå det bedst mulige resultat for så vidt angår den samlede aflønning for detailkunden.
- (102) Når et investeringsselskab udfører en ordre efter specifikke instrukser fra en kunde, bør det kun anses for at have opfyldt sine forpligtelser med hensyn til den bedste ordredførelse i relation til den del eller det aspekt af ordren, som kundens instrukser vedrører. Det forhold, at kunden har givet specifikke instrukser, som dækker en del eller et aspekt af ordren, bør ikke anses for at frigøre investeringsselskabet fra dets forpligtelser med hensyn til den bedste ordredførelse i relation til andre dele eller

aspekter af kundeordren, som ikke er omfattet af instrukser. Et investeringsselskab bør ikke tilskynde en kunde til at give det instrukser om at udføre en ordre på en særlig måde ved eksplicit at angive eller implicit at foreslå indholdet af en sådan instruks til kunden, når selskabet med rimelighed burde vide, at en sådan instruks sandsynligvis vil forhindre det i at opnå det bedst mulige resultat for den pågældende kunde. Dette bør imidlertid ikke forhindre selskabet i at opfordre kunden til at vælge mellem to eller flere specificerede markedspladser, forudsat at de er i overensstemmelse med selskabets udførelsespolitik.

- (103) Hvis et investeringsselskab handler for egen regning med kunder, bør dette betragtes som udførelse af kundeordrer og derfor være omfattet af kravene i direktiv 2014/65/EU og denne forordning, særlig forpligtelserne for så vidt angår bedste ordreudførelse. Hvis et investeringsselskab formidler en prisstillelse til en kunde, og denne prisstillelse ville opfylde investeringsselskabets forpligtelser i henhold til artikel 27, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU, hvis selskabet udførte prisstillingen på det tidspunkt, hvor prisstillingen blev formidlet, bør selskabet dog opfylde de samme betingelser, hvis det udfører prisstillingen, efter at kunden har accepteret den, forudsat at prisstillingen i lyset af de skiftende markedsbetingelser og det tidsrum, der går mellem tilvejebringelsen af prisstillingen og dens accept, ikke tydeligvis er forældet.
- (104) Forpligtelsen til at levere det bedst mulige resultat ved udførelse af kundeordrer gælder i forbindelse med alle typer finansielle instrumenter. I lyset af forskellene i markedsstrukturen eller de finansielle instrumenters struktur kan det imidlertid være svært at fastsætte og anvende en ensartet standard og procedure for den bedste ordreudførelse, der gælder og er effektiv for alle kategorier af instrumenter. Forpligtelserne med hensyn til bedste ordreudførelse bør derfor anvendes således, at der tages hensyn til de forskellige forhold i forbindelse med udførelsen af ordrer vedrørende særlige typer af finansielle instrumenter. Det er måske f.eks. ikke muligt at sammenligne transaktioner, der involverer skræddersyede OTC-instrumenter inden for rammerne af en individuel aftale, der er skræddersyet til relationen mellem kunden og investeringsselskabet, for så vidt angår den bedste ordreudførelse, med transaktioner, der involverer aktier, der handles i centraliserede handelssystemer. [Da forpligtelser til bedste ordreudførelse gælder for alle finansielle instrumenter, uanset om de forhandles på markedspladser eller OTC, bør investeringsselskaber indsamle relevante markedsdata for at kontrollere, hvorvidt den OTC-pris, der tilbydes en kunde er rimelig og opfylder forpligtelsen om bedste ordreudførelse.
- (105) Denne forordnings bestemmelser vedrørende et investeringsselskabs ordreudførelsespolitik påvirker ikke selskabets generelle forpligtelse i medfør af artikel 27, stk. 7, i direktiv 2014/65/EU til at kontrollere, at dets ordreudførelsesordninger og udførelsespolitik fungerer efter hensigten, og regelmæssigt vurdere de handelssystemer, der er en del af dets ordreudførelsespolitik.
- (106) Ved denne forordning bør der ikke kræves en gentagelse af indsatsen for så vidt angår den bedste ordreudførelse mellem et investeringsselskab, der modtager og videresender ordrer eller yder porteføljepleje, og et investeringsselskab, til hvilket førstnævnte investeringsselskab formidler sine ordrer til udførelse.
- (107) Forpligtelsen til at sikre den bedste ordreudførelse i henhold til direktiv 2014/65/EU indebærer, at investeringsselskaber skal tage alle de skridt, der er nødvendige for at opnå det bedst mulige resultat for deres kunder. Ordreudførelsens kvalitet, der omfatter aspekter såsom hurtighed og sandsynligheden for at kunne udføre ordren (f.eks. ordreudførelsesgrad) og muligheden for og forekomsten af kursforbedring, er

en vigtig faktor ved leveringen af den bedste ordreudførelse. Hvor tilgængelige, sammenlignelige og konsoliderede oplysningerne om kvaliteten af udførelsen gennem forskellige handelssystemer er, er afgørende for, at investeringsselskaber og investorer kan indkredse de handelssystemer, der leverer den bedste ordreudførelseskvalitet til deres kunder. For at opnå de bedste ordreudførelsesresultater for en kunde bør investeringsselskaber sammenligne og analysere relevante data, inklusive dem, som er offentliggjort i henhold til artikel 27, stk. 3, i direktiv 2014/65/EU, og relevante gennemførelsesforanstaltninger.

- (108) Når investeringsselskaber udfører ordrer, bør de kun kunne medtage et enkelt udførelsessted i deres politik, når de kan bevise, at dette gør det muligt for dem konsekvent at opnå den bedste udførelse for deres kunder. Investeringsselskaber bør kun vælge et enkelt udførelsessted, når de med rimelighed kan forvente, at det udvalgte udførelsessted gør dem i stand til at opnå resultater for kunder, som er mindst lige så gode som de resultater, de med rimelighed kan forvente ved at benytte alternative udførelsessteder. Denne rimelige forventning bør understøttes af relevante data offentliggjort i henhold til artikel 27 i direktiv 2014/65/EU eller ved selskabers andre udførelser af interne analyser.
- (109) Reallokering af transaktioner bør betragtes som værende til skade for kunden, hvis en af virkningerne heraf er, at der gives en urimelig fortrinsstilling til investeringsselskabet eller en særlig kunde.
- (110) Uden at dette berører forordning (EU) nr. 596/2014, og med henblik på denne forordnings bestemmelser om behandling af kundeordrer bør kundeordrer ikke behandles som ellers sammenlignelige, hvis de modtages via andre medier, og det ikke er muligt at behandle dem fortløbende. Et investeringsselskabs brug af oplysninger vedrørende en ikke-udført kundeordre med henblik på at handle for egen regning i de finansielle instrumenter, som kundeordren vedrører, eller beslægtede finansielle instrumenter bør betragtes som misbrug af oplysningerne. Det forhold, at prisstillere eller organer, der har tilladelse til at handle som modparter, begrænser sig til at udføre deres retmæssige forretningsaktiviteter med at købe og sælge finansielle instrumenter, eller at personer, der har tilladelse til at udføre ordrer på tredjemands vegne, begrænser sig til at udføre en ordre på behørig vis, bør ikke i sig selv anses for at udgøre misbrug af oplysninger.
- (111) Ved vurdering af, om et marked opfylder kravet i artikel 33, stk. 3, litra a), i direktiv 2014/65/EU om, at mindst 50 % af de udstedere, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel på det marked, er små eller mellemstore virksomheder (SMV'er), bør kompetente myndigheder have en fleksibel tilgang i forhold til markeder uden tidligere driftshistorik, nyoprettede SMV'er, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel i mindre end tre år, og enheder, som kun udsteder finansielle instrumenter, der ikke er aktier.
- (112) Grundet forskelligartetheden af driftsmodeller for eksisterende MHF'er med fokus på SMV'er i Unionen og for at sikre vellykkede resultater for den nye kategori med et SMV-vækstmarked bør SMV-vækstmarkeder have en vis fleksibilitet med hensyn til at evaluere hensigtsmæssigheden af udsteders adgang til deres handelssted. I alle tilfælde bør et SMV-vækstmarked ikke have regler, der pålægger udstedere større byrder end dem, som er gældende for udstedere i regulerede markeder.
- (113) I forhold til indholdet af det optagelsesdokument, som en udsteder skal tilvejebringe ved første optagelse til handel af dennes værdipapirer på et SMV-vækstmarked, hvor kravet om at offentliggøre et prospekt i henhold til direktiv 2003/71/EF ikke finder

anvendelse, bør kompetente myndigheder bevare muligheden for at vurdere, hvorvidt de regler, som operatøren på SMV-vækstmarkedet, har fastsat, sikrer den passende oplysning til investorer. Selv om udstederen bør have det fulde ansvar for oplysningerne i optagelsesdokumentet, bør det være operatøren af et SMV-vækstmarked, som skal definere, hvordan optagelsesdokumentet bør gennemgås på passende vis. Dette bør ikke nødvendigvis omfatte en formel godkendelse fra den kompetente myndighed eller operatøren.

- (114) Udstederes offentliggørelse af årlige og halvårslige regnskaber udgør en passende minimumsstandard for gennemsigtighed, som er i overensstemmelse med den fremherskende bedste praksis inden for eksisterende markeder, der fokuserer på SMV'er. I forhold til indholdet af regnskaberne bør det stå operatøren af et SMV-vækstmarked frit at foreskrive anvendelse af IFRS-standarder eller regnskabsstandarder tilladt ved lokale love og administrative bestemmelser eller begge for udstedere, hvis finansielle instrumenter forhandles på dennes handelssted. Tidsfristerne for offentliggørelse af regnskaber bør være mindre stringente end dem i direktiv 2004/109/EF, da friere tidsrammer virker til at passe bedre til SMV'ers behov og omstændigheder.
- (115) Da reglerne om formidling af oplysninger om udstedere på regulerede markeder i henhold til direktiv 2004/109/EF ville være for stor en byrde for udstedere på SMV-vækstmarkeder, bør websiden for operatøren af SMV-vækstmarkedet blive samlingspunktet for investorer, der søger oplysninger om de udsteder, som forhandler på det sted. En offentliggørelse på websiden for operatøren for SMV-vækstmarkedet kan også gennemføres ved at give et direkte link til websiden for udstederen i tilfælde af, at oplysningerne offentliggøres der, såfremt linket fører direkte til den relevante del af websiden for udstederen, hvor de lovmæssige oplysninger nemt kan findes af investorer.
- (116) Det er nødvendigt at præcisere, hvornår suspendering eller ophør af handel med et finansielt instrument med sandsynlighed vil forårsage væsentlige skade i forhold til investorens investering eller markedets stabile funktion. Det er nødvendigt med konvergens på det område til at sikre, at markedsdeltagere i en medlemsstat, hvor handel med finansielle instrumenter er suspenderet, eller finansielle instrumenter er fjernet, ikke er ringere stillet end markedsdeltagere i en anden medlemsstat, hvor handel stadig finder sted.
- (117) For at sikre det nødvendige konvergensniveau bør der opstilles en liste over omstændigheder, der udgør væsentlige skader i forhold til investorers investeringer og markedets stabile funktion, som kan danne grundlag for en beslutning truffet af en national kompetent myndighed, et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en MHF eller en OHF, om ikke at kræve suspendering eller ophør af handel med et finansielt instrument eller ikke at følge en underretning derom. En sådan liste bør være ikke-udtømmende, da den dermed vil give nationale kompetente myndigheder skønsmuligheder og en nødvendig fleksibilitetsgrad til vurdering af enkelte sager.
- (118) I henhold til artikel 31, stk. 2, og artikel 54, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU kræves det hhv., at investeringsselskaber og markedsoperatører, som driver en MHF eller OHF, samt markedsoperatører af regulerede markeder straks giver deres nationale kompetente myndigheder underretning under visse omstændigheder. Dette krav har til formål at sikre, at nationale kompetente myndigheder kan opfylde deres lovmæssige opgaver og informeres rettidigt om relevante hændelser, der kan have en negativ

virkning på markedernes funktion og integritet. Information modtaget fra operatører om markedspladser bør gøre nationale kompetente myndigheder i stand til at identificere og vurdere risici for markederne og deres deltagelse samt reagere effektivt og handle, hvis det er nødvendigt.

- (119) Der bør opstilles en ikke-udtømmende liste over overordnede omstændigheder, hvor væsentlige overtrædelser af reglerne for en markedsplads, ureglementerede handelsvilkår eller systemfejl i forbindelse med et finansielt instrument kan forventes, hvilket medfører forpligtelsen for operatører af markedspladser til straks at underrette deres kompetente myndigheder som fastsat i artikel 31, stk. 2, og artikel 54, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU. Til det formål bør en henvisning til "reglerne for en markedsplads" forstås i bred forstand og bør omfatte alle regler, afgørelser, ordrer samt generelle vilkår og betingelser for kontraktaftaler mellem markedspladsen og dens deltagere, som indeholder betingelserne for handel og adgang til markedspladsen.
- (120) I forhold til adfærd, der kan tyde på en handlemåde, der indebærer markedsmisbrug som omhandlet i forordning (EU) nr. 596/2014, bør der også opstilles en ikke-udtømmende liste over indikatorer for insiderhandel og markedsmanipulation, som operatøren af en markedsplads bør tage hensyn til ved undersøgelse af handelstransaktioner eller -ordrer, for at bestemme, om forpligtelsen om at underrette den relevante nationale kompetente myndighed finder anvendelse som fastsat i artikel 31, stk. 2, og artikel 54, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU. Til det formål bør en henvisning til "handelsordrer" omfatte alle ordretyper, inklusive oprindelige ordrer, ændringer, opdateringer og annulleringer af ordrer, uanset om de er udført, og uanset hvilke midler der er brugt til at få adgang til markedspladsen.
- (121) Listen over indikatorer for insiderhandel og kursmanipulation bør hverken være udtømmende eller endelig i forhold til markedsmisbrug eller forsøg på markedsmisbrug, da de enkelte indikatorer ikke nødvendigvis udgør markedsmisbrug eller forsøg på markedsmisbrug som sådan. Handelstransaktioner eller ordrer med én eller flere indikatorer, kan være udført af legitime årsager eller i overensstemmelse med reglerne for markedspladsen.
- (122) For at sikre markedsinteressenter gennemsigtighed samt forhindre markedsmisbrug og bevare fortroligheden af identiteten af personer, der besidder positioner, bør bestemmelsen om offentliggørelse af ugentlige rapporter med samlede positioner i artikel 58, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/65/EU kun finde anvendelse på kontrakter, der forhandles af et vist antal personer, og som er over en vis størrelse som angivet i denne forordning.
- (123) For at sikre, at markedsdata leveres på et rimeligt kommercielt grundlag på en ensartet måde i Unionen, fastsætter denne forordning de betingelser, som APA'er og CTP'er skal opfylde. Disse betingelser er baseret på målet om at sikre, at forpligtelsen til at levere markedsdata på et rimeligt kommercielt grundlag er tilstrækkelig forståelig og muliggør effektiv og ensartet anvendelse under hensyntagen til forskellige driftsmodeller og omkostningsstrukturer for dataleverandører.
- (124) Forpligtelsen til at levere markedsdata på et rimeligt kommercielt grundlag kræver, at priser skal være rimelige i forhold til omkostningen ved at producere og formidle disse. for at sikre, at gebyrer for markedsdata fastsættes på et rimeligt niveau. Dataleverandører bør derfor med forbehold for anvendelsen af konkurrenceregler fastsætte deres gebyrer på baggrund af deres omkostninger, mens de tillades en rimelig margen, med hensyntagen til faktorer som driftsprofitmargen, forrentning af omkostninger, forrentning af for driftsaktiver og forrentning af kapital. Når

dataleverandører pådrager sig fælles omkostninger for levering af data og andre tjenesteydelser, kan produktionsomkostninger omfatte en passende andel af fælles omkostninger for andre tjenester leveret. Det er meget kompliceret at specificere de præcise omkostninger, og derfor bør metoderne til omkostningsallokering og omkostningsfordeling præciseres i stedet, og det bør overlades til leverandørerne af markedsdata at vælge, om de ønsker at præcisere disse omkostninger.

- (125) Markedsdata bør leveres på ikke-diskriminerende basis, hvilket indebærer, at den samme pris og andre vilkår og betingelser bør tilbydes til alle kunder, som er i den samme kategori i henhold til offentliggjorte målkriterier.
- (126) For at gøre det muligt for databrugere at indhente markedsdata uden at skulle købe andre tjenester, bør markedsdata tilbydes separat fra andre tjenester. For at undgå, at databrugere skal betale mere end én gang for de samme markedsdata, når de køber data fra forskellige markedsdatadistributører, bør markedsdata tilbydes på grundlag af den enkelte bruger, medmindre dette ville være uforholdsmæssigt i forhold til omkostningerne hertil, hvor der tages hensyn til omfanget af leveringen af markedsdata for APA og CTP.
- (127) Således at databrugere og kompetente myndigheder på effektivt vis kan vurdere, om markedsdata leveres på et rimeligt kommercielt grundlag, er det nødvendigt, at alle vigtige betingelser for deres levering offentliggøres. Dataleverandører bør derfor offentliggøre oplysninger om deres gebyrer og indholdet af markedsdataene samt om de anvendte metoder til beregning af deres omkostninger uden at skulle angive de faktiske omkostninger.
- (128) Der bør fastsættes kriterier til bestemmelse af, hvornår operationerne på et reguleret marked, en MHF eller en OHF er af væsentlig betydning i et værtsland, således at det undgås, at der indføres en forpligtelse for en markedsplads til at tage hensyn til eller henhøre under tilsynet af mere end én kompetent myndighed, hvis der ellers ikke ville være sådanne krav i henhold til direktiv 2014/65/EU. For så vidt angår MHF'er og OHF'er bør kun MHF'er og OHF'er med en væsentlig markedsandel betragtes som værende af væsentlig betydning, så ikke alle flytninger eller opkøb af en økonomisk uvæsentlig MHF eller OHF automatisk udløser etablering af samarbejdsordninger som omhandlet i artikel 79, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU.
- (129) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (charteret) anerkender. Denne forordning bør derfor fortolkes og anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger, frihed til at drive virksomhed, retten til forbrugerbeskyttelse, retten til adgang til effektive retsmidler og en upartisk domstol. Enhver behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning bør overholde de grundlæggende rettigheder, herunder retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger, jf. artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og skal finde sted i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001.
- (130) ESMA, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010¹², er blevet hørt med henblik på teknisk rådgivning.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om

- (131) For at give de kompetente myndigheder og investeringsselskaber mulighed for at tilpasse sig de nye krav i denne forordning, således at de kan anvendes på en effektiv og hensigtsmæssig måde, bør startdatoen for anvendelsen af denne forordning justeres i forhold til anvendelsesdatoen for direktiv 2014/65/EU —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Kapitel II og afdeling 1-4, artikel 59, stk. 4, artikel 60 og afsnit 6 og 8 i kapitel III samt, i det omfang de vedrører disse bestemmelser, kapitel I og afdeling 9 i kapitel III og kapitel IV i denne forordning finder anvendelse på administrationsselskaber i henhold til artikel 6, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF¹³ og artikel 6, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU¹⁴.
2. Henvisninger til investeringsselskaber skal omfatte kreditinstitutter, og henvisninger til finansielle instrumenter skal omfatte strukturerede indlån i forbindelse med alle kravene, som der henvises til i artikel 1, stk. 3, og artikel 1, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU og deres gennemførelsesbestemmelser som fastsat i denne forordning.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1. "relevant person": for så vidt angår et investeringsselskab:
 - a) en direktør, en partner eller en tilsvarende person, en leder eller en til selskabet tilknyttet agent
 - b) en direktør, en partner eller en tilsvarende person eller en leder hos en til selskabet knyttet agent
 - c) en ansat hos selskabet eller hos dets tilknyttede agent og enhver anden fysisk person, hvis tjenesteydelser stilles til rådighed for selskabet eller dets tilknyttede agent og er underlagt selskabets eller dets tilknyttede agents kontrol, og som er involveret i selskabets ydelse af investeringsservice og udførelse af investeringsaktiviteter
 - d) en fysisk person, der i henhold til en outsourcingaftale er direkte involveret i levering af tjenesteydelser til investeringsselskabet eller til dets tilknyttede

ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF ([EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84](#)).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

agent med henblik på selskabets ydelse af investeringsservice og udførelse af investeringsaktiviteter

2. "finansanalytiker": en relevant person, som udarbejder investeringsanalyser
3. "outsourcing": enhver form for aftale mellem et investeringsselskab og en tjenesteyder, i henhold til hvilken tjenesteyderen gennemfører en proces, leverer en tjenesteydelse eller udfører en aktivitet, som ellers ville være blevet udført af investeringsselskabet selv
 - a) "person, som en relevant person har familiemæssige forbindelser til":
 - b) den relevante persons ægtefælle eller partner, som efter national lov betragtes som sidestillet med ægtefælle
 - c) et barn eller stedbarn af den relevante person, som den pågældende har forsørgerpligt over for
 - d) ethvert andet familiemedlem til den relevante person, som har været medlem af samme husstand som denne person i mindst et år på datoen for den pågældende personlige transaktion
4. "værdipapirfinansieringstransaktion": en værdipapirfinansieringstransaktion som defineret i artikel 3, stk. 11, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2015/2365¹⁵
5. "aflønning": alle former for betalinger eller finansielle eller ikke-finansielle fordele leveret direkte eller indirekte af selskaber til relevante personer i forbindelse med levering af investerings- eller accessoriske tjenesteydelser til kunder
6. "råvare": alle ombyttelige varer, der kan leveres, herunder metaller og deres malm og legeringer, landbrugsprodukter og energi såsom elektricitet.

Artikel 3

Betingelser for levering af oplysninger

1. Hvis det i medfør af denne forordning kræves, at oplysninger leveres på et varigt medium som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 62), i direktiv 2014/65/EU, har investeringsselskaber kun ret til at give disse oplysninger på et andet varigt medium end papir, hvis:
 - a) leveringen af oplysningerne på det pågældende medium er hensigtsmæssig set i forhold til de rammer, inden for hvilke forretningerne mellem selskabet og kunden foregår eller skal foregå, og
 - b) den person, som oplysningerne skal gives til, får valget mellem oplysninger på papir eller det andet varige medium og specifikt vælger at få oplysningerne på det andet medium.
2. Hvis et investeringsselskab i medfør af artikel 46, 47, 48, 49, 50 eller artikel 66, stk. 3, i denne forordning giver en kunde oplysninger ved hjælp af et websted, og disse oplysninger ikke er rettet personligt til kunden, skal investeringsselskaberne sikre, at følgende betingelser er opfyldt:

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 1).

- a) leveringen af oplysningerne på det pågældende medium er hensigtsmæssig set i forhold til de rammer, inden for hvilke forretningerne mellem selskabet og kunden foregår eller skal foregå
 - b) kunden skal specifikt give sit tilsagn til at få leveret oplysningerne i den pågældende form
 - c) kunden skal oplyses om webstedets adresse og det sted på webstedet, hvor der er adgang til oplysningerne
 - d) oplysningerne skal være ajourført
 - e) der skal løbende være adgang til oplysningerne via webstedet i så langt et tidsrum, som kunden med rimelighed kan have brug for at sætte sig ind i dem.
3. Med henblik på denne artikel betragtes levering af oplysninger ved hjælp af elektroniske kommunikationsmidler som hensigtsmæssig set i forhold til de rammer, inden for hvilke forretningerne mellem selskabet og kunden foregår eller skal foregå, såfremt det kan dokumenteres, at kunden jævnligt har adgang til internettet. En kundes oplysning af sin e-mailadresse med henblik på at udføre forretningerne betragtes som dokumentation herfor.

Artikel 4

Ydelse af lejlighedsvis investeringsservice (artikel 2, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU)

Med henblik på undtagelsen i artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 2014/65/EU anses investeringsservice for at være ydet lejlighedsvist i forbindelse med erhvervsmæssig virksomhed, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) der eksisterer et tæt og faktisk forhold mellem den erhvervsmæssige virksomhed og ydelsen af investeringsservice til den samme kunde, således at den pågældende investeringsservice kan betragtes som accessorisk i forhold til den erhvervsmæssige hovedvirksomhed
- b) ydelsen af investeringsservice til kunderne inden for den erhvervsmæssige hovedvirksomhed sker ikke med det formål at tilvejebringe en systematisk indkomstkilde til den person, som udfører den erhvervsmæssige virksomhed, og
- c) personen, som udfører den erhvervsmæssige virksomhed, markedsfører ikke og fremmer ikke på anden måde sin evne til at yde investeringsservice, medmindre det over for kunder oplyses, at denne er accessorisk i forhold til den erhvervsmæssige hovedvirksomhed.

Artikel 5

Engrosenergiprodukter, som skal afvikles fysisk (artikel 4, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2014/65/EU)

1. Med henblik på afsnit C, punkt 6, i bilag I til direktiv 2014/65/EU skal et engrosenergiprodukt afvikles fysisk, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
- a) det indeholder bestemmelser, der sikrer, at de kontraherende parter har indført proportionale ordninger, som sætter dem i stand til at foretage eller modtage levering af den underliggende råvare; en balanceaftale med transmissionssystemoperatøren inden for elektricitet og gas skal betragtes som

en proportional ordning, hvis de kontraherende parter skal sikre fysisk levering af elektricitet eller gas

- b) det fastlægger ubetingede, ubegrænsede og eksigible forpligtelser for de kontraherende til at levere eller modtage levering af den underliggende råvare
- c) det tillader ingen af parterne at erstatte fysisk levering med kontant afvikling
- d) forpligtelserne i henhold til kontrakten kan ikke modregnes i forpligtelser fra andre kontrakter mellem de pågældende parter, uden at det berører de kontraherende parternes rettigheder til netting af deres kontante betalingsforpligtelser.

Med henblik på litra d) anses operationel netting på kraft- og gasmarkeder ikke som modregning af forpligtelser i henhold til en kontrakt i forpligtelser fra andre kontrakter.

2. Ved operationel netting forstås enhver angivet mængde af kraft og gas, der føres ind i et netværk i henhold til regler for eller på anmodning af en transmissionssystemoperatør som defineret i artikel 2, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF¹⁶ for en enhed, der på nationalt niveau udfører en funktion svarende til en transmissionssystemoperatørs. En mængdeinddeling baseret på operationel netting må ikke fastsættes ved de kontraherende parters skøn.
3. Med henblik på afsnit C, punkt 6, i bilag I til direktiv 2014/65/EU skal force majeure omfatte enhver usædvanlig hændelse eller en række omstændigheder, der ligger uden for de kontraherende parters kontrol, som parterne med rimelighed ikke kunne have forudset eller undgået gennem anvendelse af passende og rimelig omhu, og som forhindrer én eller begge de kontraherende parter i at opfylde deres kontraktmæssige forpligtelser.
4. Med henblik på afsnit C, punkt 6, i bilag I til direktiv 2014/65/EU skal manglende afviklingsmulighed for en kontraherende part i god tro omfatte enhver hændelse eller en række omstændigheder, der ikke kan betragtes som force majeure, jf. stk. 3, som desuden objektivt og udtrykkeligt er fastlagt i kontraktvilkårene, og som forhindrer én eller begge de kontraherende parter i at opfylde deres kontraktmæssige forpligtelser.
5. Eksistensen af bestemmelser om force majeure eller manglende afviklingsmulighed for en kontraherende part i god tro må ikke forhindre, at en kontrakt betragtes som "afviklet fysisk" med henblik på afsnit C, punkt 6, i bilag I til direktiv 2014/65/EU.
6. Eksistensen af standardklausuler om, at en part er berettiget til økonomisk kompensation i tilfælde af manglende eller mangelfuld opfyldelse af kontrakten, må ikke forhindre, at kontrakten betragtes som "afviklet fysisk" med henblik på afsnit C, punkt 6, i bilag I til direktiv 2014/65/EU.
7. Leveringsmåderne for de kontrakter, der anses som "afviklet fysisk", jf. afsnit C, punkt 6, i bilag I til direktiv 2014/65/EU skal mindst omfatte:
 - a) fysisk levering af de pågældende råvarer
 - b) levering af et dokument, der giver ejendomsret til de pågældende råvarer eller den relevante mængde af de pågældende råvarer

¹⁶

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

- c) andre måder til overførsel af ejendomsret til den relevante varemængde uden fysisk levering af denne, inklusive underretning, planlægning eller angivelse over for operatøren af et energiforsyningsnetværk, som berettiger modtageren til den relevante varemængde.

Artikel 6

Energiderivatkontrakter vedrørende olie og kul samt engrosenergiprodukter

(artikel 4, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2014/65/EU)

1. Med henblik på afsnit C, punkt 6, i bilag I til direktiv 2014/65/EU forstås ved energiderivatkontrakter vedrørende olie sådanne kontrakter, som har mineralolie i enhver form samt jordoliegasser, det være sig flydende eller i gasform, herunder produkter, komponenter og derivater af olie og olietransportbrændstoffer, herunder sådanne med biobrændstoftilsætningsstoffer, som en underliggende råvare.
2. Med henblik på afsnit C, punkt 6, i bilag I til direktiv 2014/65/EU forstås ved energiderivatkontrakter vedrørende kul sådanne kontrakter, som har kul defineret som et sort eller mørkebrunt brændbart mineralstof bestående af karboniseret plantestof, benyttet til brændstof, som en underliggende råvare.
3. Med henblik på afsnit C, punkt 6, i bilag I til direktiv 2014/65/EU forstås ved derivataftaler, der har karakteristika som engrosenergiprodukter som defineret i artikel 2, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 1227/2011¹⁷, sådanne derivater, der har elektricitet eller naturgas som en underliggende råvare, jf. artikel 2, nr. 4), litra b) og d), i nævnte forordning.

Artikel 7

Andre afledte finansielle instrumenter

(artikel 4, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2014/65/EU)

1. Med henblik på afsnit C, punkt 7, i bilag I til direktiv 2014/65/EU anses en kontrakt, der ikke er en spotkontrakt, jf. stk. 2, og som ikke er beregnet til kommercielle formål, jf. stk. 4, for at have karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, hvis den opfylder følgende betingelser:
 - a) den opfylder ét af følgende kriterier:
 - i) den handles på en markedsplads i et tredjeland, der udfører samme funktion som et reguleret marked, en MHF eller en OHF
 - ii) det er udtrykkeligt anført, at den skal handles på eller er omfattet af reglerne for et reguleret marked, en MHF, OHF eller en tilsvarende markedsplads i et tredjeland
 - iii) den svarer til en kontrakt, som handles på et reguleret marked, en MHF, OHF eller en tilsvarende markedsplads i et tredjeland for så vidt angår pris, mængde, leveringsdato og andre kontraktvilkår
 - b) den er standardiseret, således at pris, mængde, leveringsdato og andre vilkår hovedsagelig bestemmes under henvisning til priser, der offentliggøres jævnlige, standardmængder eller standardleveringsdatoer.

¹⁷

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 1).

2. Med henblik på stk. 1 forstås ved spotkontrakt en kontrakt om salg af en råvare, et aktiv eller en rettighed, i henhold til hvilken levering skal ske inden for den længste af følgende perioder:

- a) to handelsdage
- b) det tidsrum, der på markedet for den pågældende råvare, det pågældende aktiv eller den pågældende rettighed generelt er accepteret som standardleveringsperiode.

En kontrakt anses ikke for en spotkontrakt, hvis der, uanset hvad der udtrykkeligt er fastsat heri, mellem de kontraherende parter findes en forståelse om, at leveringen af den underliggende råvare, det underliggende aktiv eller den underliggende rettighed skal udsættes og ikke udføres inden for den periode, der er omhandlet i stk. 2.

3. Med henblik på afsnit C, punkt 10, i bilag I til direktiv 2004/39/EU anses en derivatkontrakt vedrørende underliggende aktiver, rettigheder, forpligtelser, indekser og mål, der er omhandlet i nævnte afsnit eller i denne forordnings artikel 8, for at have karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, hvis én af følgende betingelser er opfyldt:

- a) kontrakten afvikles kontant eller kan afvikles kontant efter en eller flere parters ønske af anden grund end misligholdelse eller anden opsigelseshændelse
- b) kontrakten handles på et reguleret marked, en MHF, en OHF eller en markedsplads i et tredjeland, som udfører en funktion svarende til et reguleret markeds, en MHF's eller en OHF's
- c) de i stk. 1 omhandlede betingelser er opfyldt for så vidt angår nævnte kontrakt.

4. Med henblik på afsnit C, punkt 7, i bilag I til direktiv 2014/65/EU anses en kontrakt for at have et kommercielt formål og med henblik på afsnit C, punkt 7 og 10, i nævnte bilag for ikke at have karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) kontrakten indgås med eller af en operatør for eller administrator af et energiforsyningsnet, en energibalancemekanisme eller et rørledningsnet
- b) kontrakten er nødvendig for at afbalancere energiforsyning og -forbrug på et givet tidspunkt, herunder når den reservekapacitet, som er kontraheret af en elektricitetstransmissionssystemoperatør som defineret i artikel 2, nr. 4), i direktiv 2009/72/EF, overføres fra én prækvalificeret udbyder af balancerings tjenester til en anden prækvalificeret udbyder af balancerings tjenester med den pågældende transmissionssystemoperatørs samtykke.

Artikel 8

Derivater i henhold til afsnit C, punkt 10, i bilag I til direktiv 2014/65/EU

(artikel 4, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2014/65/EU)

Ud over de derivatkontrakter, der udtrykkeligt er henvist til i afsnit C, punkt 10, i bilag I til direktiv 2014/65/EU, skal en derivatkontrakt være omfattet af bestemmelserne i nævnte afsnit, hvis den opfylder de i afsnittet fastsatte kriterier foruden kriterierne i denne forordnings artikel 7, stk. 3, og vedrører en af følgende aktiver, rettigheder mv.

- a) telekommunikationsbåndbredde
- b) råvarelagringskapacitet

- c) transmissions- eller transportkapacitet vedrørende råvarer, det være sig i form af kabler, rør eller andet, undtagen transmissionsrettigheder vedrørende kapacitet til elektricitetstransmission mellem zoner, når disse på det primære marked indgås med eller af en transmissionssystemoperatør eller personer, der handler som tjenesteudbydere på disses vegne med henblik på at fordele transmissionskapaciteten
- d) kvoter, kreditter, tilladelser, rettigheder eller lignende aktiver, som er direkte knyttet til udbuddet, distributionen eller forbruget af energi fra vedvarende kilder, undtagen hvis kontrakten allerede er omfattet af afsnit C, punkt 4, i bilag I til direktiv 2014/65/EU
- e) en geologisk, miljømæssig eller anden fysisk variabel, undtagen hvis kontrakten vedrører en enhed anerkendt som overensstemmende med kravene i direktiv 2003/87/EF¹⁸
- f) andre ombyttelige aktiver eller rettigheder, bortset fra retten til at modtage en tjenesteydelse, der kan overføres
- g) et indeks eller et mål, som for ethvert aktiv eller enhver rettighed, tjenesteydelse eller forpligtelse er knyttet til transaktionernes pris, værdi eller omfang
- h) et indeks eller et mål baseret på aktuarmæssige statistikker.

Artikel 9

Investeringsrådgivning

(artikel 4, stk. 1, nr. 4), i direktiv 2014/65/EU)

Med henblik på definitionen af "investeringsrådgivning" i artikel 4, stk. 1, nr. 4), i direktiv 2014/65/EU forstås ved personlig anbefaling en anbefaling, der gives til en person i dennes egenskab af investor eller potentiel investor eller dennes egenskab af agent for en investor eller potentiel investor.

Anbefalingen skal fremsættes i en form, som er passende for den pågældende person, eller baseres på en vurdering af dennes situation og skal udgøre en anbefaling til at tage et af følgende skridt:

- a) at købe, sælge, tegne, udveksle, indløse, beholde eller garantere et bestemt finansielt instrument
- b) at udøve eller undlade at udøve en rettighed, der skyldes et bestemt finansielt instrument, til at købe, sælge, tegne, udveksle eller indløse et finansielt instrument.

En anbefaling skal ikke forstås som en personlig anbefaling, hvis den udelukkende er udstedt til offentligheden.

Artikel 10

Karakteristika for andre derivatkontrakter vedrørende valuta

1. Med henblik på afsnit C, punkt 4, i bilag I til direktiv 2014/65/EU anses andre derivatkontrakter vedrørende en valuta ikke for et finansielt instrument, hvis kontrakten er én af følgende:

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

- a) en spotkontrakt, jf. denne artikels stk. 2
 - b) et betalingsmiddel, som:
 - i) skal afvikles fysisk af anden grund end misligholdelse eller anden opsigelseshændelse
 - ii) indgås af mindst én person, som ikke er en finansiel modpart, jf. artikel 2, nr. 8), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012¹⁹
 - iii) indgås med henblik på at lette betaling for identificerbare varer, tjenesteydelser eller direkte investeringer og
 - iv) ikke handles på en markedsplads.
2. Med henblik på stk. 1 forstås ved spotkontrakt en kontrakt om omveksling af en valuta mod en anden, i henhold til hvilken levering skal ske inden for den længste af følgende perioder:
- a) to handelsdage for så vidt angår par af hovedvalutaerne, jf. i stk. 3.
 - b) for et valutapar, hvor mindst én valuta ikke er en hovedvaluta, to handelsdage eller det tidsrum, der på markedet for det pågældende valutapar generelt er accepteret som standardleveringsperiode, alt efter hvad der er det længste
 - c) såfremt kontrakten om omveksling af de pågældende valutaer hovedsagelig anvendes med henblik på salg eller køb af værdipapirer eller af en andel i et institut for kollektiv investering, det tidsrum, der på markedet for afvikling af det pågældende værdipapir eller af den pågældende andel i et institut for kollektiv investering generelt er accepteret som standardleveringsperiode, eller fem handelsdage, alt efter hvad der er kortest.
- En kontrakt anses ikke for en spotkontrakt, hvis der, uanset hvad der udtrykkeligt er fastsat heri, mellem de kontraherende parter findes en forståelse om, at leveringen af valutaen skal udsættes og ikke udføres inden for den periode, der er omhandlet i første afsnit.
3. Hovedvalutaerne med henblik på stk. 2 omfatter alene US-dollar, euro, yen, britisk pund, australsk dollar, schweizisk franc, canadisk dollar, hongkongsk dollar, svensk krone, newzealandsk dollar, singaporeansk dollar, norsk krone, mexicansk peso, kroatisk kuna, bulgarsk lev, tjekkisk koruna, dansk krone, ungarsk forint, polsk zloty og rumænsk leu.
4. Med henblik på stk. 2 forstås ved en handelsdag en dag med normal handel i jurisdiktionen for begge de valutaer, der omveksles i henhold til kontrakten om omveksling af de pågældende valutaer, og i jurisdiktionen for en tredje valuta, hvis én af følgende betingelser er opfyldt:
- a) omvekslingen af de omhandlede valutaer indebærer konvertering af disse gennem den pågældende tredje valuta af likviditetshensyn
 - b) standardleveringsperioden for omvekslingen af de omhandlede valutaer henviser til jurisdiktionen for den pågældende tredje valuta.

¹⁹

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

Artikel 11

Pengemarkedsinstrumenter

(artikel 4, stk. 1, nr. 17), i direktiv 2014/65/EU)

Pengemarkedsinstrumenter, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 17), i direktiv 2014/65/EU omfatter skatkammerbeviser, certifikater, commercial papers (virksomhedscertifikater) og andre instrumenter med i alt væsentligt tilsvarende egenskaber, såfremt disse har følgende karakteristika:

- a) de har en værdi, der kan bestemmes på ethvert tidspunkt
- b) de er ikke derivater
- c) løbetiden ved emission er på højst 397 dage.

Artikel 12

Systematiske internalisatorer for aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre tilsvarende finansielle instrumenter

(artikel 4, stk. 1, nr. 20), i direktiv 2014/65/EU)

Et investeringsselskab anses for en systematisk internalisator, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 20), i direktiv 2014/65/EU i forhold til hver aktie, hvert depotbevis, hver "exchange-traded fund" (ETF), hvert certifikat og ethvert andet tilsvarende finansielt instrument, hvis dette internaliserer i overensstemmelse med følgende kriterier:

- a) på et hyppigt og systematisk grundlag i det finansielle instrument, for hvilket der findes et likvidt marked, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 17), litra b), i forordning (EU) nr. 600/2014, hvis det for den forløbne periode på seks måneder gælder, at:
 - i) antallet af OTC-transaktioner, som dette har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer, svarer til eller er større end 0,4 % af det samlede antal transaktioner i det relevante finansielle instrument, der er gennemført i Unionen på en markedsplads eller en OTC i samme periode
 - ii) de OTC-transaktioner, som dette har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer i det relevante finansielle instrument, i gennemsnit fandt sted dagligt
- b) på et hyppigt og systematisk grundlag i det finansielle instrument, for hvilket der ikke findes et likvidt marked, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 17), litra b), i forordning (EU) nr. 600/2014, hvis de OTC-transaktioner, som dette i de forløbne seks måneder har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer, i gennemsnit fandt sted dagligt
- c) på et væsentligt grundlag i det finansielle instrument, hvis antallet af OTC-handler, som dette i de forløbne seks måneder har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer, svarer til eller er større end ét af følgende:
 - i) 15 % af den samlede omsætning i det pågældende finansielle instrument, som investeringsselskabet har realiseret for egen regning eller på vegne af kunder, og som blev realiseret på en markedsplads eller en OTC
 - ii) 0,4 % af den samlede omsætning i det pågældende finansielle instrument, som er realiseret i Unionen på en markedsplads eller en OTC.

Artikel 13

Systematiske internalisatorer for obligationer (artikel 4, stk. 1, nr. 20), i direktiv 2014/65/EU)

Et investeringsselskab anses for en systematisk internalisator, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 20), i direktiv 2014/65/EU i forhold til alle obligationer, der tilhører en kategori af obligationer udstedt af samme enhed eller af en enhed inden for den samme koncern, hvis dette i forhold til en sådan obligation internaliserer i overensstemmelse med følgende kriterier:

- a) på et hyppigt og systematisk grundlag i en obligation, for hvilken der findes et likvidt marked, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 17), litra b), i forordning (EU) nr. 600/2014, hvis det for den forløbne periode på seks måneder gælder, at:
 - i) antallet af OTC-transaktioner, som dette har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer, svarer til eller er større end 2,5 % af det samlede antal transaktioner i den relevante obligation, der er gennemført i Unionen på en markedsplads eller en OTC i samme periode
 - ii) de OTC-transaktioner, som dette har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer i det relevante finansielle instrument, i gennemsnit fandt sted én gang om ugen
- b) på et hyppigt og systematisk grundlag i en obligation, for hvilken der ikke findes et likvidt marked, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 17), litra b), i forordning (EU) nr. 600/2014, hvis de OTC-transaktioner, som dette i de forløbne seks måneder har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer, i gennemsnit fandt sted én gang om ugen
- c) på et væsentligt grundlag i en obligation, hvis antallet af OTC-handler, som dette i de forløbne seks måneder har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer, svarer til eller er større end ét af følgende:
 - i) 25 % af den samlede nominelle handel i den pågældende obligation, som investeringsselskabet har realiseret for egen regning eller på vegne af kunder, og som blev realiseret på en markedsplads eller en OTC
 - ii) 1 % af den samlede nominelle handel i den pågældende obligation, som er realiseret i Unionen på en markedsplads eller en OTC.

Artikel 14

Systematiske internalisatorer for strukturerede finansielle produkter (artikel 4, stk. 1, nr. 20), i direktiv 2014/65/EU)

Et investeringsselskab anses for en systematisk internalisator, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 20), i direktiv 2014/65/EU i forhold til alle strukturerede finansielle produkter, der tilhører en kategori af strukturerede finansielle produkter udstedt af samme enhed eller af en enhed inden for den samme koncern, hvis dette i forhold til et sådant struktureret finansielt produkt internaliserer i overensstemmelse med følgende kriterier:

- a) på et hyppigt og systematisk grundlag i et struktureret finansielt produkt, for hvilket der findes et likvidt marked, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 17), litra b), i forordning (EU) nr. 600/2014, hvis det for den forløbne periode på seks måneder gælder, at:
 - i) antallet af OTC-transaktioner, som dette har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer, svarer til eller er større end 4 % af det samlede antal transaktioner i det relevante strukturerede finansielle

- produkt, der er gennemført i Unionen på en markedsplads eller en OTC i samme periode
- ii) de OTC-transaktioner, som dette har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer i det relevante finansielle instrument, i gennemsnit fandt sted én gang om ugen
- b) på et hyppigt og systematisk grundlag i et struktureret finansielt produkt, for hvilket der ikke findes et likvidt marked, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 17), litra b), i forordning (EU) nr. 600/2014, hvis de OTC-transaktioner, som dette i de forløbne seks måneder har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer, i gennemsnit fandt sted én gang om ugen
- c) på et væsentligt grundlag i et struktureret finansielt produkt, hvis antallet af OTC-handler, som dette i de forløbne seks måneder har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer, svarer til eller er større end ét af følgende:
- i) 30 % af den samlede nominelle handel i det pågældende strukturerede finansielle produkt, som investeringsselskabet har realiseret for egen regning eller på vegne af kunder, og som blev realiseret på en markedsplads eller en OTC
 - ii) 2,25 % af den samlede nominelle handel i det pågældende strukturerede finansielle produkt, som er realiseret i Unionen på en markedsplads eller en OTC.

Artikel 15

Systematiske internalisatorer for derivater (artikel 4, stk. 1, nr. 20), i direktiv 2014/65/EU)

Et investeringsselskab anses for en systematisk internalisator, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 20), i direktiv 2014/65/EU i forhold til alle derivater, der tilhører en kategori af derivater, hvis dette i forhold til et sådant derivat internaliserer i overensstemmelse med følgende kriterier:

- a) på et hyppigt og systematisk grundlag i et derivat, for hvilket der findes et likvidt marked, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 17), litra b), i forordning (EU) nr. 600/2014, hvis det for den forløbne periode på seks måneder gælder, at:
- i) antallet af OTC-transaktioner, som dette har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer, svarer til eller er større end 2,5 % af det samlede antal transaktioner i den relevante kategori af derivater, der er gennemført i Unionen på en markedsplads eller en OTC i samme periode
 - ii) de OTC-transaktioner, som dette har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer i denne kategori af derivater, i gennemsnit fandt sted én gang om ugen
- b) på et hyppigt og systematisk grundlag i et derivat, for hvilket der ikke findes et likvidt marked, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 17), litra b), i forordning (EU) nr. 600/2014, hvis de OTC-transaktioner i den relevante klasse af derivater, som dette i de forløbne seks måneder har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer, i gennemsnit fandt sted én gang om ugen
- c) på et væsentligt grundlag i et derivat, hvis antallet af OTC-handler, som dette i de forløbne seks måneder har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer, svarer til eller er større end ét af følgende:

- i) 25 % af den samlede nominelle handel i den pågældende kategori af derivater, som investeringsselskabet har realiseret for egen regning eller på vegne af kunder, og som blev realiseret på en markedsplads eller en OTC, eller
- ii) 1 % af den samlede nominelle handel i den pågældende kategori af derivater, som er realiseret i Unionen på en markedsplads eller en OTC.

Artikel 16

Systematiske internalisatorer for emissionskvoter

(artikel 4, stk. 1, nr. 20), i direktiv 2014/65/EU)

Et investeringsselskab anses for en systematisk internalisator, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 20), i direktiv 2014/65/EU i forhold til emissionskvoter, hvis dette i forhold til et sådant instrument internaliserer i overensstemmelse med følgende kriterier:

- a) på et hyppigt og systematisk grundlag i en emissionskvote, for hvilken der findes et likvidt marked, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 17), litra b), i forordning (EU) nr. 600/2014, hvis det for den forløbne periode på seks måneder gælder, at:
 - i) antallet af OTC-transaktioner, som dette har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer, svarer til eller er større end 4 % af det samlede antal transaktioner i den relevante type emissionskvoter, der er gennemført i Unionen på en markedsplads eller en OTC i samme periode
 - ii) de OTC-transaktioner, som dette har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer i denne type emissionskvoter, i gennemsnit fandt sted én gang om ugen
- b) på et hyppigt og systematisk grundlag i en emissionskvote, for hvilken der ikke findes et likvidt marked, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 17), litra b), i forordning (EU) nr. 600/2014, hvis de OTC-transaktioner i den relevante type emissionskvoter, som dette i de forløbne seks måneder har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer, i gennemsnit fandt sted én gang om ugen
- c) på et væsentligt grundlag i en emissionskvote, hvis antallet af OTC-handler, som dette i de forløbne seks måneder har gennemført for egen regning ved udførelse af kundeordrer, svarer til eller er større end ét af følgende:
 - i) 30 % af den samlede nominelle handel i den pågældende type emissionskvoter, som investeringsselskabet har realiseret for egen regning eller på vegne af kunder, og som blev realiseret på en markedsplads eller en OTC
 - ii) 2,25 % af den samlede nominelle handel i den pågældende type emissionskvoter, som er realiseret i Unionen på en markedsplads eller en OTC.

Artikel 17

Relevante vurderingsperioder

(artikel 4, stk. 1, nr. 20), i direktiv 2014/65/EU)

Betingelserne i artikel 12 til 16 vurderes kvartalsvis på grundlag af data fra de forudgående seks måneder. Vurderingsperioden starter den første arbejdsdag i månederne januar, april, juli og oktober.

Der tages i vurderingen kun hensyn til nyligt udstedte instrumenter, hvis historiske data dækker en periode på mindst tre måneder i tilfælde af aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre tilsvarende finansielle instrumenter og seks uger i tilfælde af obligationer, strukturerede finansielle produkter og derivater.

Artikel 18

Algoritmisk handel

(artikel 4, stk. 1, nr. 39), i direktiv 2014/65/EU)

Med henblik på yderligere at uddybe definitionen af algoritmisk handel, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 39), i direktiv 2014/65/EU anses et system for at have ingen eller begrænset menneskelig medvirken, hvis et automatiseret system i forbindelse med processer til generering af ordrer eller prisstillelser eller til optimering af ordredøførelsen træffer beslutninger, det være sig i forbindelse med afgivelse, generering, dirigering eller udførelse af ordrer eller prisstillelser, i henhold til forudbestemte parametre.

Artikel 19

Algoritmisk højfrekvenshandelsteknik

(artikel 4, stk. 1, nr. 40), i direktiv 2014/65/EU)

1. Ved en høj rate af intradagmeddelelser, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 40), i direktiv 2014/65/EU forstås afsendelsen af ét af følgende:
 - a) i forbindelse med et enkelt finansielt instrument handlet på en markedsplads, mindst 2 meddelelser i sekundet
 - b) i forbindelse med alle finansielle instrumenter handlet på en markedsplads, mindst 4 meddelelser i sekundet.
2. Med henblik på stk. 1 medtages meddelelser vedrørende finansielle instrumenter, for hvilke der findes et likvidt marked, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 17), i forordning (EU) nr. 600/2014, i beregningen. Meddelelser afsendt med henblik på handel, der opfylder kriteriet i artikel 17, stk. 4, i direktiv nr. 2014/65/EU, medtages i beregningen.
3. Med henblik på stk. 1 medtages meddelelser afsendt med henblik på handel for egen regning i beregningen. Meddelelser afsendt ved hjælp af andre handelsteknikker end dem, som er baseret på handel for egen regning, medtages i beregningen, såfremt selskabets udførelsesteknik er struktureret således, at det undgås, at udførelse sker for egen regning.
4. Med henblik på stk. 1 medtages ved beregningen af en høje rate af intradagmeddelelser i relation til udbydere af direkte elektronisk adgang sådanne meddelelser, som kunder til udbydere af direkte elektronisk adgang har afsendt, ikke i beregningerne.
5. Med henblik på stk. 1 gør markedspladser efter anmodning skøn over det gennemsnitlige antal meddelelser i sekundet tilgængelige for de pågældende selskaber på månedsbasis to uger efter afslutningen af en kalendermåned, idet der tages hensyn til alle meddelelser afsendt i løbet af de 12 forudgående måneder.

Artikel 20

Direkte elektronisk adgang

(artikel 4, stk. 1, nr. 41), i direktiv 2014/65/EU)

1. En person anses for ikke at være i stand til elektronisk at afgive ordrer vedrørende et finansielt instrument direkte til en markedsplads, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 41), i direktiv 2014/65/EU, såfremt den pågældende person ikke er i stand til at udføre skøn vedrørende den nøjagtige brøkdelt af et sekund for indførelse af ordren og dennes levetid inden for denne tidsramme.
2. En person anses for ikke at være i stand til at foretage en sådan direkte ordreafgivelse, såfremt denne finder sted ved hjælp af ordninger til optimering af ordreudførelsesprocesser, der fastsætter andre parametre for ordren end den eller de markedspladser, hvortil ordren skal afsendes, medmindre disse ordninger er integreret i kundens systemer og ikke i systemerne tilhørende medlemmet af eller deltageren på et reguleret marked eller en MHF eller en kunde til en OHF.

KAPITEL II

Organisatoriske krav

AFDELING 1

ORGANISATION

Artikel 21

Generelle organisatoriske krav

(artikel 16, stk. 2-10, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber skal opfylde følgende organisatoriske krav:
 - a) de skal opstille, gennemføre og til stadighed have beslutningsprocedurer og en organisatorisk struktur, der klart og på en dokumenteret måde angiver rapporteringsvejene og fordeler funktioner og ansvarsområder
 - b) de skal sørge for, at deres relevante personer er bekendt med, hvilke procedurer der skal følges for at sikre en korrekt varetagelse af deres ansvarsområder
 - c) de skal opstille, gennemføre og til stadighed have passende interne kontrolmekanismer, der sikrer, at beslutningerne og procedurerne overholdes på alle niveauer i investeringselskabet
 - d) de skal ansætte medarbejdere med de færdigheder, den viden og den sagkundskab, der er nødvendig, for at de kan varetage de ansvarsområder, de tildeles
 - e) de skal opstille, gennemføre og til stadighed have en effektiv intern rapportering og formidling af information på alle relevante niveauer i investeringselskabet
 - f) de skal til stadighed have passende og korrekt dokumentation for deres forretninger og interne organisation
 - g) de skal sikre, at deres relevante personers varetagelse af flere funktioner ikke hindrer disse personer i at varetage den enkelte funktion på en korrekt, ærlig og professionel måde og ikke gør en sådan hindring sandsynlig.

I forbindelse med opfyldelsen af kravene i dette stykke skal investeringsselskaber tage hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten af selskabets forretninger og arten og bredden af den investeringsservice, der ydes, og af de investeringsaktiviteter, der udføres, i forbindelse med disse forretninger.

2. Investeringsselskaber skal opstille, gennemføre og til stadighed have passende systemer og procedurer til at garantere oplysningers sikkerhed, integritet og fortrolighed under hensyn til de pågældende oplysningers art.
3. Investeringsselskaber skal opstille, gennemføre og til stadighed have en passende politik for forretningskontinuitet, som i tilfælde af system- og proceduremæssige afbrydelser skal sikre bevarelsen af vigtige data og funktioner og sørge for, at investeringsservice og -aktiviteter opretholdes, eller som, hvis det ikke er muligt, skal give mulighed for rettidig gendannelse af sådanne data, genetablering af sådanne funktioner og genoptagelse af investeringsservice og -aktiviteter.
4. Investeringsselskaber skal opstille, gennemføre og til stadighed anvende regnskabspolitikker og -procedurer, som gør dem i stand til på anmodning af den kompetente myndighed rettidigt at forelægge denne regnskaber, som giver et retvisende billede af deres finansielle stilling, og som er i overensstemmelse med alle gældende regnskabsstandarder og -regler.
5. Investeringsselskaber skal kontrollere og med jævne mellemrum evaluere, om deres systemer, interne kontrolmekanismer og -ordninger, som er indført i overensstemmelse med stk. 1-4, er passende og effektive, og træffe passende foranstaltninger for at afhjælpe eventuelle mangler.

Artikel 22

Compliance

(artikel 16, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringsselskaber skal opstille, gennemføre og til stadighed have passende politikker og procedurer, der kan afdække enhver risiko for, at selskabet ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til direktiv 2014/65/EU, samt tilknyttede risici, og etablere passende foranstaltninger og procedurer til at minimere sådanne risici og sætte de kompetente myndigheder i stand til effektivt at udøve deres beføjelser i henhold til nævnte direktiv.

Investeringsselskaberne skal tage hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten af selskabets forretninger og arten og bredden af den investeringsservice, der ydes, og af de investeringsaktiviteter, der udføres, i forbindelse med disse forretninger.

2. Investeringsselskaber skal opstille og til stadighed have en permanent og effektiv compliancefunktion, som er uafhængig, og som har følgende ansvarsområder:
 - a) på permanent basis at overvåge og regelmæssigt at vurdere, om de foranstaltninger, politikker og procedurer, der indført i overensstemmelse med stk. 1, første afsnit, samt de foranstaltninger, der træffes til afhjælpning af eventuelle mangler for så vidt angår selskabets overholdelse af sine forpligtelser, er passende og effektive
 - b) at rådgive og bistå de relevante personer, der har ansvaret for at yde investeringsservice og udføre investeringsaktiviteter, med henblik på at selskabet overholder sine forpligtelser i henhold til direktiv 2014/65/EU

- c) som minimum én gang årligt at rapportere til ledelsesorganet om gennemførelsen og effektiviteten af det overordnede kontrolmiljø for investeringsservice og -aktiviteter, om de risici, som er identificeret, om rapportering af klagebehandling samt om de afhjælpende foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes
- d) at overvåge driften af klagebehandlingsprocessen og betragte klager som en kilde til relevante oplysninger i forbindelse med det generelle overvågningsansvar.

Med henblik på overholdelse af litra a) og b) i dette stykke skal compliancefunktionen udføre en vurdering og på denne baggrund oprette et risikobaseret overvågningsprogram, der tager hensyn til alle områder inden for investeringsselskabets investeringsservice, investeringsaktiviteter og alle relevante accessoriske tjenesteydelser, herunder relevante indhentede oplysninger vedrørende overvågning af klagebehandling. Overvågningsprogrammet skal indeholde prioriteter fastlagt som led i compliancerisikovurderingen, som sikrer en omfattende overvågning af compliancerisici.

3. For at sætte complianceafdelingen, jf. stk. 2, i stand til at varetage sine ansvarsområder korrekt og uafhængigt skal investeringsselskaberne sikre, at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) compliancefunktionen har de nødvendige beføjelser og ressourcer, den nødvendige sagkundskab og den nødvendige adgang til alle relevante oplysninger
 - b) ledelsesorganet udpeger og erstatter en compliancedarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen og for al rapportering i forbindelse med compliance i henhold til direktiv 2014/65/EU samt denne forordnings artikel 25, stk. 2
 - c) compliancefunktionen rapporterer på ad hoc-basis direkte til ledelsesorganet, når denne opdager en væsentlig risiko for, at selskabet ikke overholder sine forpligtelser i henhold til direktiv 2014/65/EU
 - d) de relevante personer i compliancefunktionen er ikke involveret i ydelsen af den service eller udførelsen af de aktiviteter, de overvåger
 - e) metoden til fastsættelse af vederlaget til de relevante personer i compliancefunktionen tilsidesætter ikke hensynet til disses objektivitet og gør ikke en sådan tilsidesættelse sandsynlig.
4. Et investeringsselskab er ikke forpligtet til at overholde stk. 3, litra d) og e), hvis det kan godtgøres, at kravene i de pågældende litra ikke står i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af dets forretninger og arten og bredden af investeringsservicen og investeringsaktiviteterne, og at dets compliancefunktion vedbliver med at være effektiv. Investeringsselskabet skal i påkommende tilfælde vurdere, hvorvidt hensynet til compliancefunktionens effektivitet tilsidesættes. Vurderingen skal efterprøves regelmæssigt.

Artikel 23

Risikostyring

(artikel 16, stk. 5, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringsselskaber skal træffe følgende foranstaltninger vedrørende risikostyring:

- a) De skal opstille, gennemføre og til stadighed have passende risikostyringspolitikker og -procedurer til at fastslå, hvilke risici der er knyttet til selskabets aktiviteter, processer og systemer, og, hvis det er relevant, fastsætte det risikoniveau, selskabet kan acceptere.
 - b) De skal i lyset af nævnte risikoniveau indføre effektive ordninger, processer og mekanismer til at styre de risici, der er knyttet til selskabets aktiviteter, processer og systemer.
 - c) De skal kontrollere følgende:
 - i) om investeringsselskabets risikostyringspolitikker og -procedurer er passende og effektive
 - ii) i hvilket omfang investeringsselskabet og dets relevante personer overholder de ordninger, processer og mekanismer, der er vedtaget i overensstemmelse med litra b)
 - iii) om de foranstaltninger, der træffes til afhjælpning af eventuelle mangler ved disse politikker, procedurer, ordninger, processer og mekanismer, herunder de relevante personers manglende overholdelse af sådanne ordninger, processer og mekanismer eller efterlevelse af sådanne politikker og procedurer, er passende og effektive.
2. Investeringselskaberne skal, hvis det er hensigtsmæssigt og står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af deres forretninger og arten og bredden af den investeringsservice, der ydes, og af de investeringsaktiviteter, der udføres, i forbindelse med disse forretninger, oprette og til stadighed have en uafhængig risikostyringsfunktion, som har følgende opgaver:
- a) gennemførelse af de i stk. 1 omhandlede metoder og procedurer
 - b) formidling af oplysninger og rådgivning til den øverste ledelse i overensstemmelse med artikel 25, stk. 2.

Hvis et investeringsselskab ikke opretter og til stadighed har en risikostyringsfunktion, jf. første afsnit, skal det efter anmodning være i stand til at godtgøre, at de metoder og procedurer, det har vedtaget i henhold til stk. 1, opfylder kravene deri.

Artikel 24

Intern revision

(artikel 16, stk. 5, i direktiv 2014/65/EU)

Investeringselskaber skal, hvis det er hensigtsmæssigt og står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af deres forretninger og arten og bredden af den investeringsservice, der ydes, og af de investeringsaktiviteter, der udføres, i forbindelse med disse forretninger, oprette og til stadighed have en intern revisionsfunktion, som er adskilt fra og uafhængig af investeringsselskabets øvrige funktioner og aktiviteter, og som har følgende ansvarsområder:

- a) at opstille, gennemføre og til stadighed have en revisionsplan med henblik på at undersøge og evaluere, om investeringsselskabets systemer, interne kontrolmekanismer og ordninger er passende og effektive

- b) at udstede henstillinger på grundlag af resultaterne af det arbejde, der udføres i overensstemmelse med litra a) og kontrollere overholdelsen af disse henstillinger
- c) at rapportere vedrørende interne revisionsforhold i overensstemmelse med artikel 25, stk. 2.

Artikel 25

Ansvarsområder for den øverste ledelse

(artikel 16, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber skal ved fordelingen af funktionerne internt sørge for, at den øverste ledelse og, hvis det er relevant, tilsynsfunktionen har ansvaret for at sikre, at selskabet overholder sine forpligtelser i henhold til direktiv 2014/65/EU. Navnlig skal den øverste ledelse og, hvis det er relevant, tilsynsfunktionen vurdere og med jævne mellemrum undersøge, om de metoder, ordninger og procedurer, der er indført for at overholde forpligtelserne i henhold til direktiv 2014/65/EU, er effektive, og træffe passende foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle mangler.

Ved fordelingen af væsentlige funktioner blandt den øverste ledelse skal det klart fastlægges, hvem der er ansvarlig for kontrol og opretholdelse i forbindelse med de organisatoriske krav til selskabet. Dokumentation for fordelingen af væsentlige funktioner skal holdes ajourført.
2. Investeringselskaberne skal sikre, at den øverste ledelse regelmæssigt og mindst én gang årligt modtager skriftlige beretninger om de områder, der er omhandlet i artikel 22, 23 og 24, navnlig med angivelse af, om der er truffet passende afhjælpende foranstaltninger i tilfælde af eventuelle mangler.
3. Investeringselskaberne skal sikre, at en eventuel tilsynsfunktion modtager regelmæssige skriftlige beretninger om de områder, der er omhandlet i artikel 22, 23 og 24.
4. I denne artikel forstås ved "tilsynsfunktion" den funktion i et investeringselskab, der er ansvarlig for tilsynet med dets øverste ledelse.

Artikel 26

Klagebehandling

(artikel 16, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber skal opstille, gennemføre og til stadighed have effektive og gennemsigtige politikker og procedurer for hurtig behandling af kunders eller potentielle kunders klager. Investeringselskaberne skal føre fortegnelser over modtagne klager og de foranstaltninger, som træffes for at afhjælpe dem.

Politikken for klagebehandling skal indeholde klare, nøjagtige og ajourførte oplysninger om klagebehandlingsprocessen. Denne politik skal godkendes af selskabets ledelsesorgan.
2. Investeringselskaberne skal offentliggøre nærmere oplysninger om den proces, der skal følges ved behandling af en klage. Heri skal medtages oplysninger om politikken for klagebehandling og kontaktoplysninger for klagebehandlingsfunktionen. Oplysningerne skal formidles til kunder eller potentielle kunder efter anmodning eller ved anerkendelse af en klage.

Investeringselskaberne skal gøre det muligt for kunder og potentielle kunder at indsende klager gratis.

3. Investeringselskaberne skal oprette en klagebehandlingsfunktion, der er ansvarlig for at undersøge klager. Denne funktion kan varetages af compliancefunktionen.
4. Ved behandling af en klage skal investeringselskaberne kommunikere klart med kunder eller potentielle kunder i et almindeligt sprog, der er let at forstå, og skal svare på klagen uden unødige forsinkelser.
5. Investeringselskaberne skal meddele kunder eller potentielle kunder selskabets holdning til klagen og oplyse kunderne eller de potentielle kunder om deres muligheder, herunder at de kan videresende klagen til en enhed for alternativ tvistbilæggelse, jf. artikel 4, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet, eller at kunden kan rejse en civil sag.
6. Investeringselskaberne skal oplyse de relevante kompetente myndigheder og, hvor det er relevant i henhold til national lov, en enhed for alternativ tvistbilæggelse om klager og klagebehandling.
7. Investeringselskabernes compliancefunktion skal analysere data vedrørende klager og klagebehandling for at sikre, at alle risici eller problemer identificeres eller afhjælpes.

Artikel 27

Aflønningspolitikker og -praksisser

(artikel 16, 23, 24, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber skal definere og gennemføre aflønningspolitikker og -praksisser i henhold til passende interne procedurer, der tager hensyn til interesserne for alle selskabets kunder med henblik på at sikre, at kunderne behandles redeligt og at deres interesser ikke på kort, mellemlang eller lang sigt lider skade som følge af de aflønningspraksisser, som selskabet har vedtaget.

Aflønningspolitikker og -praksisser skal udformes på en sådan måde, at de ikke skaber interessekonflikter eller incitamenter, der kan føre til, at relevante personer prioriterer deres egne interesser eller selskabets interesser med en mulig skade for kunders interesser til følge.

2. Investeringselskaberne skal sikre, at deres aflønningspolitikker og -praksisser finder anvendelse på alle relevante personer, som uanset kundetype har direkte eller indirekte indflydelse på den investeringsservice og de accessoriske tjenesteydelser, som investeringselskabet yder eller på selskabets adfærd, i det omfang aflønningen af sådanne personer og lignende incitamenter kan skabe en interessekonflikt, der tilskynder dem til at handle i strid med en selskabskundes interesser.
3. Investeringselskabets ledelsesorgan skal efter at have modtaget rådgivning fra compliancefunktionen godkende selskabets aflønningspolitik. Investeringselskabets øverste ledelse er ansvarlig for den daglige gennemførelse af aflønningspolitikken og overvågningen af compliancerisici knyttet til politikken.
4. Vederlag og lignende incitamenter må ikke udelukkende eller hovedsaglig baseres på kvantitative kommercielle kriterier og skal fuldt ud tage hensyn til passende kvalitative kriterier, der afspejler overholdelsen af gældende forskrifter, en retfærdig behandling af kunder samt kvaliteten af de tjenester, som leveres til kunder.

Der skal til enhver tid være en balance mellem faste og variable aflønningskomponenter, således at investeringsselskabets eller dets relevante personers interesser ikke gennem aflønningsstrukturen begunstiges på bekostning af en kundes interesser.

Artikel 28

Afgrænsning af personlige transaktioner

(artikel 16, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU)

Med henblik på artikel 29 og 37 forstås ved personlig transaktion en handel i et finansielt instrument, der gennemføres af eller på vegne af en relevant person, hvis mindst ét af følgende kriterier er opfyldt:

- a) den relevante person handler uden for rammerne af de aktiviteter, den pågældende udfører i forbindelse med sit professionelle virke
- b) handelen gennemføres for én af følgende personers regning:
 - i) den relevante person
 - ii) en person, som den pågældende har familiemæssige eller tætte forbindelser til
 - iii) en person, i forbindelse med hvilken den relevante person har en direkte eller indirekte væsentlig interesse i handelens udfald, bortset fra at opnå et gebyr eller en provision for gennemførelse af handelen.

Artikel 29

Personlige transaktioner

(artikel 16, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringsselskaber skal opstille, gennemføre og til stadighed have passende ordninger for at forhindre de aktiviteter, der er fastsat i stk. 2 og 3, med henblik på enhver relevant person, der er involveret i aktiviteter, der kan give anledning til en interessekonflikt, eller som har adgang til intern viden, jf. artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) 596/2014, eller til andre fortrolige oplysninger vedrørende kunder eller transaktioner med eller for kunder som følge af en aktivitet, den pågældende udfører på selskabets vegne.
2. Investeringsselskaberne skal sikre, at relevante personer ikke indgår i en personlig transaktion, som opfylder ét af følgende kriterier:
 - a) den pågældende person har forbud mod at indgå i transaktionen i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014
 - b) transaktionen indebærer misbrug eller uretmæssig videregivelse af den pågældende fortrolige oplysning
 - c) den er eller kan være i strid med en forpligtelse, som investeringsselskabet har i henhold til direktiv 2014/65/EU.
3. Investeringsselskaberne skal sikre, at relevante personer ikke gennem rådgivning eller anbefaling tilskynder en anden person til at indgå i en transaktion i finansielle instrumenter, som, hvis der var tale om en personlig transaktion fra den relevante persons side, ville være omfattet af stk. 2 eller artikel 37, stk. 2, litra a) eller b), eller artikel 67, stk. 3, medmindre det sker som led i den korrekte udførelse af den pågældendes erhverv eller tjenesteydelseskontrakt.

4. Uden at dette berører artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 596/2014 skal investeringsselskaberne sikre, at relevante personer ikke videregiver oplysninger eller synspunkter til en anden person, medmindre videregivelsen sker som led i den normale udførelse af den pågældendes arbejde eller tjenesteydelseskontrakt, hvis den relevante person ved eller med rimelighed burde vide, at den anden person som følge af denne videregivelse vil eller sandsynligvis vil tage et af følgende skridt:
- a) indgå i en transaktion i finansielle instrumenter, som, hvis der var tale om en personlig transaktion fra den relevante persons side, ville være omfattet af stk. 2 eller 3 eller artikel 37, stk. 2, litra a) eller b), eller artikel 67, stk. 3
 - b) rådgive eller foranledige en anden person til at indgå i en sådan transaktion.
5. De ordninger, der kræves i medfør af stk. 1, skal udformes på en sådan måde, at det sikres, at:
- a) enhver relevant person, som er omfattet af stk. 1, 2, 3 og 4, er bekendt med begrænsningerne for så vidt angår personlige transaktioner samt de foranstaltninger, som investeringsselskabet har indført i forbindelse med personlige transaktioner og videregivelse af oplysninger, jf. stk. 1, 2, 3 og 4
 - b) selskabet omgående underrettes om enhver personlig transaktion, som en relevant person indgår i, enten ved underretning om den pågældende transaktion eller gennem andre procedurer, som gør selskabet i stand til at identificere sådanne transaktioner
 - c) der føres optegnelser over den personlige transaktion, som selskabet har modtaget underretning om eller identificeret, herunder enhver tilladelse eller ethvert forbud vedrørende en sådan transaktion
- Ved outsourcingordninger skal investeringsselskabet sikre, at det selskab, som aktiviteten outsources til, fører optegnelser over de personlige transaktioner, som enhver relevant person indgår i, og på anmodning omgående videreformidler disse oplysninger til investeringsselskabet.
6. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på følgende personlige transaktioner:
- a) personlige transaktioner, der gennemføres som led i en skønsmæssig porteføljepleje, såfremt der ikke har været forudgående kommunikation om transaktionen mellem porteføljeforvalteren og den relevante person eller en anden person, for hvis regning transaktionen gennemføres
 - b) personlige transaktioner i institutter for kollektiv investering i værdipapirer ("investeringsinstitutter") eller AIF'er, som er underlagt tilsyn i henhold til en medlemsstats lovgivning, i medfør af hvilken der kræves en tilsvarende risikospredning i deres aktiver, såfremt den relevante person og enhver anden person, for hvis regning transaktionerne gennemføres, ikke er involveret i det pågældende instituts administration.

AFDELING 2 OUTSOURCING

Artikel 30

Afgrænsning af afgørende og væsentlige operationelle funktioner *(artikel 16, stk. 2, og artikel 16, stk. 5, første afsnit, i direktiv 2014/65/EU)*

1. Med henblik på artikel 16, stk. 5, første afsnit, i direktiv 2014/65/EU anses en operationel funktion for afgørende eller væsentlig, hvis en fejl eller mangel ved dens udførelse materielt ville forringe investeringsselskabets muligheder for fortsat at opfylde betingelserne og forpligtelserne i henhold til sin tilladelse eller sine øvrige forpligtelser i henhold til direktiv 2014/65/EU eller ville forværre dets finansielle resultater eller dets mulighed for fortsat eller på et sundt grundlag at yde investeringsservice og udføre investeringsaktiviteter.
2. Uden at det berører andre funktioners status, anses følgende funktioner ikke for afgørende eller væsentlige med henblik på stk. 1:
 - a) levering af rådgivningstjenester og andre tjenesteydelser til selskabet, som ikke er en del af selskabets investeringsforretninger, herunder juridisk rådgivning til selskabet, uddannelse af selskabets medarbejdere, fakturering og sikkerhedstjenester rettet mod selskabets lokaler og medarbejdere
 - b) indkøb af standardiserede tjenesteydelser, herunder markedsoplysningstjenester og prisdata.

Artikel 31

Outsourcing af afgørende eller væsentlige operationelle funktioner *(artikel 16, stk. 2, og artikel 16, stk. 5, første afsnit, i direktiv 2014/65/EU)*

1. Investeringselskaber, som overlader afgørende eller væsentlige operationelle funktioner til tredjepart, beholder det fulde ansvar for varetagelsen af alle deres forpligtelser i henhold til direktiv 2014/65/EU og skal opfylde følgende betingelser:
 - a) outsourcing fører ikke til, at den øverste ledelse delegerer sit ansvar
 - b) investeringsselskabets forhold til og forpligtelser over for sine kunder i henhold til direktiv 2014/65/EU ændres ikke
 - c) betingelserne, som investeringsselskabet skal overholde for at blive meddelt tilladelse i henhold til artikel 5 i direktiv 2014/65/EU og for at kunne oppebære denne tilladelse, undermineres ikke
 - d) ingen af de øvrige betingelser for meddelelse af tilladelse til selskabet bortfalder eller ændres.
2. Investeringselskaberne skal udvise passende dygtighed, omhu og hurtighed, når det indgår, administrerer eller opsiger en aftale om outsourcing af afgørende eller væsentlige operationelle funktioner til en tjenesteyder, og skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) tjenesteyderen har evnen, kapaciteten, tilstrækkelige ressourcer, en passende organisatorisk struktur, som støtter udførelsen af de outsourcete funktioner, og alle lovpligtige tilladelser til at udføre de outsourcete funktioner på en pålidelig og professionel måde

- b) tjenesteyderen udfører de outsourcede funktioner effektivt og i overensstemmelse med gældende love og reguleringsmæssige krav, og til dette formål har selskabet opstillet metoder og procedurer til at vurdere tjenesteyderens udførelsesstandard og til løbende at kontrollere dennes ydelser
 - c) tjenesteyderen fører et korrekt tilsyn med udførelsen af de outsourcede funktioner og styrer risiciene knyttet til outsourcingen på passende vis
 - d) der træffes passende foranstaltninger ved tegn på, at tjenesteyderen ikke udfører funktionerne effektivt eller i overensstemmelse med gældende love og reguleringsmæssige krav
 - e) investeringsselskabet fører et effektivt tilsyn med de outsourcede funktioner eller tjenester og styrer risiciene knyttet til outsourcingen, og selskabet opretholder derfor den nødvendige ekspertise og de nødvendige ressourcer til at effektivt at kunne føre tilsyn med de outsourcede funktioner samt styre nævnte risici
 - f) tjenesteyderen har underrettet investeringsselskabet om enhver udvikling, som i væsentlig grad kan påvirke dennes evne til effektivt og i overensstemmelse med gældende love og reguleringsmæssige krav at udføre de outsourcede funktioner
 - g) investeringsselskabet er i stand til, om nødvendigt med øjeblikkelig virkning, at opsige aftalen om outsourcing, hvis dette er i dets kunders interesse, uden at dette skader kontinuiteten i og kvaliteten af dennes levering af tjenesteydelser til kunder
 - h) tjenesteyderen samarbejder i forbindelse med de outsourcede aktiviteter med investeringsselskabets kompetente myndigheder
 - i) investeringsselskabet, dets revisorer og de relevante kompetente myndigheder har effektiv adgang til data vedrørende de outsourcede aktiviteter samt til tjenesteyderens relevante forretningslokaler, hvor dette er nødvendigt med henblik på et effektivt tilsyn i henhold til denne artikel, og de kompetente myndigheder kan udnytte disse adgangsrettigheder
 - j) tjenesteyderen beskytter alle fortrolige oplysninger vedrørende investeringsselskabet og dets kunder
 - k) investeringsselskabet og tjenesteyderen har opstillet og gennemført og opretholder en beredskabsplan for datagendannelse ved systemnedbrud og regelmæssig afprøvning af backupfunktioner, såfremt dette er nødvendigt i lyset af den funktion, den service eller den aktivitet, der er blevet outsourcet
 - l) investeringsselskabet har sikret, at kontinuiteten i og kvaliteten af de outsourcede funktioner eller tjenester også opretholdes, i tilfælde af at outsourcingen bringes til ophør, det være sig ved overførsel af de outsourcede funktioner eller tjenester til anden tredjepart eller ved, at selskabet udfører dem selv.
3. De rettigheder og forpligtelser, som investeringsselskaberne og tjenesteyderen hver især har, skal klart fordeles og fastlægges i en skriftlig aftale. Investeringsselskabet skal navnlig beholde sin ret til at give instrukser og til opsigelse, retten til oplysninger og retten til indseende med og adgang til regnskaber og lokaler. Aftalen skal sikre, at outsourcing til tjenesteyderen kun finder sted med investeringsselskabets skriftlige samtykke.

4. Hvis investeringsselskabet og tjenesteyderen indgår i samme koncern, kan investeringsselskabet med henblik på at overholde denne artikel og artikel 32 tage hensyn til, i hvor stort omfang selskabet kontrollerer tjenesteyderen eller har mulighed for at påvirke dennes handlinger.
5. Investeringsselskaberne skal efter anmodning give den kompetente myndighed alle de oplysninger, der er nødvendige for at myndigheden kan føre tilsyn med, hvorvidt udførelsen af de outsourcede funktioner sker under overholdelse af kravene i direktiv 2014/65/EU og dets gennemførelsesforanstaltninger.

Artikel 32

Tjenesteydere beliggende i et tredjeland

(artikel 16, stk. 2, og artikel 16, stk. 5, første afsnit, i direktiv 2014/65/EU)

1. Ud over kravene i artikel 31 skal et investeringsselskab, såfremt det outsourcer funktioner vedrørende investeringsserviceydelsen porteføljepleje til kunder til en tjenesteyder beliggende i et tredjeland, sikre, at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) tjenesteyderen har tilladelse i sit hjemland til eller er dér registreret med henblik på at yde denne service og er underlagt effektivt tilsyn ved en kompetent myndighed i det pågældende tredjeland
 - b) der er indgået en passende samarbejdsaftale mellem investeringsselskabets kompetente myndighed og tjenesteyderens tilsynsmyndighed.
2. Den i stk. 1, litra b), omhandlede samarbejdsaftale skal sikre, at investeringsselskabets kompetente myndigheder som minimum er i stand til:
 - a) efter anmodning at indhente de oplysninger, der er nødvendige til at udføre deres tilsynsopgaver i henhold til direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 600/2014
 - b) at få adgang til de dokumenter, der er relevante for udførelsen af deres tilsynsopgaver, og som opbevares i tredjelandet
 - c) at modtage oplysninger fra tilsynsmyndigheden i tredjelandet så hurtigt som muligt med henblik på at undersøge mulige overtrædelser af kravene i direktiv 2014/65/EU samt dets gennemførelsesforanstaltninger og i forordning (EU) nr. 600/2014
 - d) at samarbejde om håndhævelse i henhold til nationale og internationale love gældende for tilsynsmyndigheden i tredjelandet og de kompetente myndigheder i Unionen i tilfælde af overtrædelse af kravene i direktiv 2014/65/EU samt dets gennemførelsesforanstaltninger og i relevant national lovgivning.
3. De kompetente myndigheder skal på deres websted offentliggøre en liste over de tilsynsmyndigheder i tredjelande, som de har indgået en samarbejdsaftale med, jf. stk. 1, litra b).

De kompetente myndigheder skal ajourføre samarbejdsaftaler indgået før den dato, fra hvilken denne forordning anvendes, inden for seks måneder fra pågældende dato.

AFDELING 3

INTERESSEKONFLIKTER

Artikel 33

Interessekonflikter, som potentielt skader en kunde *(artikel 16, stk. 3, og artikel 23 i direktiv 2014/65/EU)*

Investeringselskaber skal med henblik på at identificere de typer interessekonflikter, der opstår i forbindelse med ydelse af investeringsservice og levering af accessoriske tjenesteydelser eller en kombination heraf, og som kan skade en kundes interesser, ved hjælp af en række minimumskriterier tage hensyn til, om investeringsselskabet eller en relevant person eller en person, der direkte eller indirekte er forbundet med selskabet ved et kontrolforhold, er i en af følgende situationer, uanset om det er en følge af ydelsen af investeringsservice eller leveringen af accessoriske tjenesteydelser eller udførelsen af investeringsaktiviteter eller andet:

- a) det er sandsynligt, at selskabet eller den pågældende person vil kunne opnå en økonomisk gevinst eller undgå et økonomisk tab på bekostning af kunden
- b) selskabet eller den pågældende person har en anden interesse end kunden i udviklingen i en tjenesteydelse, der leveres til kunden, eller i en transaktion, der gennemføres på kundens vegne
- c) selskabet eller den pågældende person har et økonomisk eller andet incitament til at sætte en anden kundes eller kundegruppes interesser over kundens interesser
- d) selskabet eller den pågældende person udfører samme type forretninger som kunden
- e) selskabet eller den pågældende person modtager af en anden person end kunden eller vil af en anden person end kunden modtage en tilskyndelse i forbindelse med en tjenesteydelse, der leveres til kunden, i form af monetære eller ikke-monetære fordele eller ydelser.

Artikel 34

Politik vedrørende interessekonflikter *(artikel 16, stk. 3, og artikel 23 i direktiv 2014/65/EU)*

1. Investeringselskaber skal opstille, gennemføre og til stadighed have en effektiv skriftlig politik vedrørende interessekonflikter, der er passende set i forhold til selskabets størrelse og organisation og arten, omfanget og kompleksitetsgraden af dets forretninger.

Hvis selskabet tilhører en koncern, skal der i forbindelse med denne politik også tages hensyn til forhold, som selskabet er eller bør være bekendt med, og som kan føre til en interessekonflikt som følge af andre koncernmedlemmers struktur og forretningsaktiviteter.
2. Den politik vedrørende interessekonflikter, der opstilles i henhold til stk. 1, skal indeholde følgende:
 - a) den skal for så vidt angår den specifikke investeringsservice og de specifikke investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser, som udføres af eller på vegne af investeringsselskabet, identificere de forhold der udgør eller kan føre

til en interessekonflikt, som medfører en risiko for, at en eller flere kunders interesser skades

- b) den skal angive, hvilke procedurer der skal følges, og hvilke foranstaltninger der skal træffes for at forhindre eller håndtere sådanne konflikter.

3. De i stk. 2, litra b), omhandlede procedurer og foranstaltninger skal være udformet således, at det sikres, at relevante personer, der udfører forskellige forretningsaktiviteter, som indebærer en interessekonflikt af den art, der er omhandlet i stk. 2, litra a), udfører disse aktiviteter med en sådan grad af uafhængighed, som er passende set i forhold til størrelsen af og aktiviteterne i investeringsselskabet og den koncern, det tilhører, og til risikoen for at skade kundernes interesser.

Med henblik på stk. 2, litra b), omfatter de procedurer, der skal følges, og de foranstaltninger, der skal træffes, mindst de elementer i den følgende liste, der er nødvendige, for selskabet kan sikre den krævede grad af uafhængighed:

- a) effektive procedurer til at forhindre eller kontrollere udveksling af oplysninger mellem relevante personer, som indgår i aktiviteter, der indebærer en risiko for en interessekonflikt, hvis udvekslingen af de pågældende oplysninger kan skade en eller flere kunders interesser
- b) særskilt tilsyn med relevante personer, hvis hovedfunktioner indebærer udførelse af aktiviteter på vegne af eller levering af tjenesteydelser til kunder, hvis interesser kan være modstridende, eller som på anden vis repræsenterer forskellige interesser, herunder selskabets, som kan være modstridende
- c) fjernelse af enhver direkte forbindelse mellem aflønningen af relevante personer, som hovedsagelig udfører én aktivitet, og aflønningen af – eller de indtægter, der genereres af – andre relevante personer, som hovedsageligt udfører en anden aktivitet, hvis der kan opstå en interessekonflikt i forbindelse med de pågældende aktiviteter
- d) foranstaltninger, der skal forhindre eller begrænse enhver persons udøvelse af utilbørlig indflydelse på den måde, hvorpå en relevant person yder investeringsservice eller leverer accessoriske tjenesteydelser eller udfører investeringsaktiviteter
- e) foranstaltninger, der skal forhindre eller kontrollere en relevant persons samtidige eller senere involvering i særskilt investeringsservice eller særskilte accessoriske tjenesteydelser eller investeringsaktiviteter, hvis en sådan involvering kan hæmme en passende håndtering af interessekonflikten.

4. Investeringselskaberne skal sikre, at oplysninger til kunder i henhold til artikel 23, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU er en sidste udvej, som kun benyttes, hvis de faktiske organisatoriske og administrative ordninger, som investeringsselskabet har indført for at forhindre eller håndtere sine interessekonflikter i henhold til artikel 23 i direktiv 2014/65/EU, ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at kunne sikre forebyggelse af risikoen for, at kundens interesser skades.

Det skal af oplysningerne klart fremgå, at de organisatoriske og administrative ordninger, som investeringsselskabet har indført for at forhindre eller håndtere den pågældende konflikt, ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at kunne sikre forebyggelse af risikoen for, at kundens interesser skades. Oplysningerne skal indeholde specifikke beskrivelser af de interessekonflikter, der opstår under ydelsen

af investeringsservice og/eller leveringen af accessoriske tjenesteydelser, under hensyntagen til karakteristika vedrørende den kunde, som oplysningerne er rettet mod. I beskrivelsen redegøres der for interessekonflikternes generelle karakter og kilder, de risici for kunden, der opstår som følge af interessekonflikterne, og de foranstaltninger, der er truffet for at mindske disse risici, idet beskrivelsen skal være tilstrækkelig udførlig til, at den pågældende kunde kan træffe en beslutning på et oplyst grundlag med hensyn til den investeringsservice eller de accessoriske tjenesteydelser, som interessekonflikten vedrører.

5. Investeringsselskaberne skal vurdere og periodisk – som minimum årligt – gennemgå den politik vedrørende interessekonflikter, som er opstillet i henhold til stk. 1-4, og skal træffe alle passende foranstaltninger til afhjælpning af eventuelle mangler. En overdreven afhængighed af oplysninger om interessekonflikter anses for en mangel ved investeringsselskabets politik vedrørende interessekonflikter.

Artikel 35

Fortegnelser over tjenester eller aktiviteter, der fører til skadelige interessekonflikter (artikel 16, stk. 6, i direktiv 2014/65/EU)

Investeringsselskaber skal føre og med jævne mellemrum ajourføre fortegnelser over de typer investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser eller investeringsaktiviteter, der er udført af eller på vegne af selskabet, hvor der er opstået en interessekonflikt, der indebærer en risiko for at skade en eller flere kunders interesser, eller, hvis der er tale om en løbende tjenesteydelse eller aktivitet, hvor der kan opstå en interessekonflikt.

Den øverste ledelse skal med jævne mellemrum og mindst én gang årligt gennem skriftlige rapporter holdes underrettet om de i denne artikel omhandlede situationer.

Artikel 36

Investeringsanalyser og markedsføringsmateriale (artikel 24, stk. 3, i direktiv 2014/65/EU)

1. I artikel 37 forstås ved "investeringsanalyser" analyser eller anden information, der eksplicit eller implicit anbefaler eller foreslår en investeringsstrategi vedrørende ét eller flere finansielle instrumenter eller udstederne af finansielle instrumenter, herunder enhver udtalelse om den aktuelle eller fremtidige værdi af eller kurs på sådanne instrumenter, som er tiltænkt distributionskanaler eller offentligheden, og i forbindelse med hvilke følgende betingelser er opfyldt:
 - a) analyserne eller oplysningerne betegnes eller beskrives som investeringsanalyser eller lignende eller præsenteres på anden måde som en objektiv eller uvildig redegørelse for de emner, som anbefalingen indeholder
 - b) hvis den pågældende anbefaling blev afgivet af et investeringsselskab til en kunde, ville den ikke udgøre investeringsrådgivning med henblik på 2014/65/EU.
2. En anbefaling af den type, der er omfattet af artikel 3, stk. 1, nr. 35), i forordning (EU) nr. 596/2014, og som ikke opfylder betingelserne i stk. 1, skal behandles som markedsføringsmateriale med henblik på direktiv 2014/65/EU, og investeringsselskaber, der udarbejder eller udbreder en sådan anbefaling, skal sikre, at den klart kan identificeres som sådan.

Desuden skal selskaberne sikre, at sådanne anbefalinger indeholder en klar og tydelig erklæring (også i tilfælde af en mundtlig anbefaling) om, at den ikke er udarbejdet i overensstemmelse med de retskrav, der er fastsat for at fremme investeringsanalyser uafhængighed, og at der ikke er forbud mod handel forud for udbredelsen af investeringsanalyser.

Artikel 37

Yderligere organisatoriske krav vedrørende investeringsanalyser eller markedsføringsmateriale

(artikel 16, stk. 3, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber, der på eget eller et koncernmedlems ansvar udarbejder eller får udarbejdet investeringsanalyser, der er beregnet for eller sandsynligvis efterfølgende vil blive udbredt til selskabets kunder eller offentligheden, skal sikre, at alle foranstaltningerne i artikel 34, stk. 3, gennemføres for så vidt angår de finansanalytikere, der er involveret i udarbejdelsen af investeringsanalyserne, og andre relevante personer, hvis ansvarsområde eller forretningsinteresser kan stride mod interesserne hos de personer, som investeringsanalyserne udbredes til.

Forpligtelserne i første afsnit finder også anvendelse på de i artikel 36, stk. 2, omhandlede anbefalinger.

2. Investeringselskaber, der er omfattet af stk. 1, første afsnit, skal have indført ordninger, der sikrer, at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) finansanalytikere og andre relevante personer med viden om den forventede tidsplan for eller det forventede indhold af investeringsanalyserne, der ikke er offentligt tilgængelig eller tilgængelig for kunder og ikke uden vanskelighed kan udledes af, hvad der er offentligt tilgængeligt eller tilgængeligt for kunder, gennemfører først personlige transaktioner eller handler på vegne af en anden person, herunder investeringselskabet, i finansielle instrumenter, som investeringsanalyserne vedrører, eller i beslægtede finansielle instrumenter, når modtagerne af investeringsanalyserne har haft mulighed for at reagere på disse, medmindre de handler som prisstillere, der handler i god tro og i forbindelse med almindelig prisstilling, eller i forbindelse med udførelsen af en uopfordret kundeordre
 - b) i situationer, der ikke er omfattet af litra a), gennemfører finansanalytikere og andre relevante personer, der er involveret i udarbejdelsen af investeringsanalyserne, ikke personlige transaktioner i de finansielle instrumenter, som investeringsanalyserne vedrører, eller i beslægtede finansielle instrumenter i strid med gældende anbefalinger, medmindre der er tale om ekstraordinære omstændigheder og det sker efter forudgående godkendelse fra et medlem af selskabets juridiske funktion eller compliancefunktion
 - c) der er en fysisk adskillelse mellem de finansanalytikere, der er involveret i udarbejdelsen af investeringsanalyser, og andre relevante personer, hvis ansvarsområder eller forretningsinteresser kan stride mod interesserne hos de personer, som investeringsanalyserne udbredes til, eller der er, hvis dette ikke anses som passende i forhold til størrelsen og organisationen af selskabet samt arten, omfanget og kompleksiteten af dennes virksomhed, opstillet og gennemført passende alternative oplysningsbarrierer

- d) investeringsselskaberne selv, finansanalytikere og andre relevante personer, der er involveret i udarbejdelsen af investeringsanalyserne, modtager ikke tilskyndelser fra personer med en væsentlig interesse i investeringsanalysernes emne
- e) investeringsselskaberne selv, finansanalytikere og andre relevante personer, der er involveret i udarbejdelsen af investeringsanalyserne, afgiver ikke til udstedere løfter om gunstig dækning i analyserne
- f) det er inden udbredelsen af investeringsanalyser ikke tilladt udstedere, andre relevante personer end finansanalytikere og øvrige personer at gennemgå udkast til investeringsanalyserne med henblik på at kontrollere rigtigheden af analysernes faktuelle oplysninger eller andre forhold, hvis dette udkast indeholder en anbefaling eller en målkurs, medmindre der er tale om at kontrollere overholdelsen af selskabets retlige forpligtelser.

I dette stykke forstås ved "beslægtet finansielt instrument" et ethvert finansielt instrument, hvis kurs påvirkes stærkt af kursudviklingen på et andet finansielt instrument, der er genstand for investeringsanalyser, og hvori der indgår et derivat af det andet finansielle instrument.

3. Investeringsselskaber, der udbreder investeringsanalyser, der er udarbejdet af en anden person, til offentligheden eller til kunder, er undtaget fra at overholde stk. 1, hvis følgende kriterier er opfyldt:
 - a) den person, der udarbejder investeringsanalyserne, er ikke medlem af den koncern, som investeringsselskabet tilhører
 - b) investeringsselskabet ændrer ikke i væsentlig grad anbefalingerne i investeringsanalyserne
 - c) investeringsselskabet fremlægger ikke investeringsanalyserne, som om det selv havde udarbejdet dem
 - d) investeringsselskabet kontrollerer, at den, der har udarbejdet analyserne, er omfattet af krav, der svarer til kravene i denne forordning for så vidt angår udarbejdelse af sådanne analyser, eller har opstillet en politik med sådanne krav.

Artikel 38

Yderligere generelle krav vedrørende afsætningsgaranti eller placering (artikel 16, stk. 3, og artikel 23 og 24 i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringsselskaber, som rådgiver om finansieringsstrategier for selskaber, jf. afsnit B, punkt 3, i bilag I, og yder afsætningsgaranti for eller placering af finansielle instrumenter, skal, før de accepterer et mandat om at varetage udbuddet, have indført ordninger med henblik på at oplyse udstederen om følgende:
 - a) de forskellige finansieringsalternativer, som selskabet råder over, med en angivelse af det transaktionsgebyr, som er knyttet til hvert alternativ
 - b) tidsplan og procedure for så vidt angår selskabsfinansieringsrådgivningen om prissætningen af udbuddet
 - c) tidsplan og procedure for så vidt angår selskabsfinansieringsrådgivningen om placeringen af udbuddet

- d) nærmere oplysninger om de udvalgte investorer, som selskabet planlægger at tilbyde de finansielle instrumenter til
 - e) stillingsbetegnelser og afdelinger for de relevante personer, som er involveret i selskabsfinansieringsrådgivningen om pris og tildeling
 - f) selskabets ordninger til at forhindre eller håndtere interessekonflikter, der kan opstå, når selskabet placerer de relevante finansielle instrumenter hos sine investeringskunder eller i sin egenhandelsportefølje.
2. Investeringselskaber skal have fastlagt en centraliseret proces til identifikation af alle selskabets aktiviteter vedrørende afsætningsgaranti og placering samt til registrering af sådanne oplysninger, herunder af den dato, hvor selskabet blev underrettet om mulige aktiviteter vedrørende afsætningsgaranti og placering. Selskaberne skal identificere alle potentielle interessekonflikter, der opstår som følge af andre aktiviteter i investeringselskabet eller koncernen, og gennemføre passende håndteringsprocedurer. Hvis et investeringselskab ikke kan håndtere en interessekonflikt ved at gennemføre passende procedurer, må investeringselskabet ikke indgå i den pågældende aktivitet.
3. Investeringselskaber, der leverer udførelses- og analysetjenester samt udfører aktiviteter vedrørende afsætningsgaranti og placering, skal sikre, at der er indført passende kontroller til håndtering af potentielle interessekonflikter mellem disse aktiviteter og mellem de af dets forskellige kunder, som modtager disse tjenester.

Artikel 39

Yderligere krav vedrørende prissætning af udbud i forbindelse med udstedelse af finansielle instrumenter

(artikel 16, stk. 3, og artikel 23 og 24 i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber skal have indført systemer, kontroller og procedurer til at identificere og forhindre eller håndtere interessekonflikter, der opstår i forbindelse med en mulig under- eller overprissætning af en udstedelse eller relevante parter deltage i processen. Navnlig skal investeringselskaberne som minimum opstille, gennemføre og til stadighed have interne ordninger til at sikre begge følgende forhold:
- a) at prissætningen af udbuddet ikke fremmer andre kunders eller selskabets egne interesser på en måde, der kan stride mod udstederens interesser, og
 - b) at forhindre eller håndtere en situation, hvor personer med ansvar for levering af tjenesteydelser til selskabets investeringskunder er direkte involveret i afgørelser om selskabsfinansieringsrådgivning til udstederen om prissætning.
2. Investeringselskaberne skal oplyse kunder om, hvordan anbefalingen med hensyn til udbudsprisen og den dermed forbundne tidsplan fastsættes. Selskabet skal særlig oplyse udstederen om og med denne drøfte alle afdæknings- eller stabiliseringsstrategier, som dette påtænker at gennemføre i forbindelse med udbuddet, herunder hvordan disse strategier kan påvirke udstederens interesser. Under udbudsproceduren skal selskaberne også træffe alle rimelige foranstaltninger til at holde udstederen orienteret om udviklingen for så vidt angår prissætningen af udstedelsen.

Artikel 40

Yderligere krav vedrørende placering

(artikel 16, stk. 3, og artikel 23 og 24 i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber, som placerer finansielle instrumenter, skal opstille, gennemføre og til stadighed have effektive ordninger til at forhindre, at anbefalinger om placering påvirkes på en uhensigtsmæssig måde af eksisterende eller fremtidige forbindelser.
2. Investeringselskaberne skal opstille, gennemføre og til stadighed have effektive interne ordninger til at forhindre eller håndtere interessekonflikter, der opstår, såfremt personer med ansvar for levering af tjenesteydelser til selskabets investeringskunder er direkte involveret i afgørelser om anbefalinger til udstederen om allokering.
3. Investeringselskaberne må ikke modtage betalinger eller fordele fra en tredjepart, medmindre sådanne betalinger eller fordele opfylder kravene vedrørende tilskyndelse i artikel 24 i direktiv 2014/65/EU. Særlig anses følgende praksisser ikke for at opfylde kravene og betragtes derfor som ikke-acceptable:
 - a) en allokering foretaget for at tilskynde til betalingen af uforholdsmæssigt høje gebyrer for ikke-relaterede tjenesteydelser leveret af investeringselskabet ("laddering"), såsom uforholdsmæssigt høje gebyrer eller provisioner betalt af en investeringskunde eller et uforholdsmæssigt højt forretningsvolumen ved normalt provisionsniveau foranlediget af investeringskunden som kompensation for at modtage en tildeling af udstedelsen
 - b) en allokering foretaget til en leder eller en medarbejder hos en eksisterende eller potentiel udsteder som vederlag for en fremtidig eller tidligere tildeling af forretninger inden for selskabsfinansiering ("spinning")
 - c) en allokering, der udtrykkeligt eller implicit er betinget af modtagelsen af fremtidige ordrer fra en investeringskunde eller en enhed, hvori investoren er medarbejder, eller dennes køb af en anden tjenesteydelse fra investeringselskabet.
4. Investeringselskaberne skal opstille, gennemføre og til stadighed have en allokeringspolitik, der fastlægger proceduren for udvikling allokeringsanbefalinger. Allokeringspolitikken skal gøres tilgængelig for udstederen forud for indgåelsen af en aftale om placeringstjenester. Politikken skal indeholde relevante oplysninger, der på det tidspunkt foreligger om den foreslåede allokeringsmetode for udstedelsen.
5. Investeringselskaberne skal inddrage udstederen i drøftelser om placeringsprocessen, for at selskabet kan forstå og tage hensyn til kundens interesser og mål. Investeringselskabet skal med henblik på transaktionen indhente udstederens godkendelse af dets foreslåede allokering efter kundetype i henhold til allokeringspolitikken.

Artikel 41

Yderligere krav vedrørende rådgivning, distribution og egenplacering

(artikel 16, stk. 3, og artikel 23 og 24 i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber skal have fastlagt systemer, kontroller og procedurer til at identificere og håndtere de interessekonflikter, der opstår i forbindelse med leveringen af investeringservice til en investeringskunde vedrørende deltagelse i en

ny udstedelse, hvor investeringsselskabet modtager provisioner, gebyrer eller monetære eller ikke-monetære fordele for at arrangere udstedelsen. Alle provisioner, gebyrer eller monetære eller ikke-monetære ydelser skal opfylde kravene i artikel 24, stk. 7, 8 og 9, i direktiv 2014/65/EU og være dokumenteret i selskabets politikker vedrørende interessekonflikter samt afspejlet i selskabets ordninger for tilskyndelser.

2. Investeringsselskaber, som deltager i placering af finansielle instrumenter udstedt af dem selv eller af enheder inden for samme koncern til deres egne kunder, herunder deres eksisterende indlånskunder i tilfælde af kreditinstitutter, eller investeringsfonde forvaltet af enheder tilhørende deres koncern, skal opstille, gennemføre og til stadighed have tydelige og effektive ordninger til identifikation, forhindring eller håndtering af de potentielle interessekonflikter, som opstår i forbindelse med denne aktivitetstype. Sådanne ordninger skal omfatte overvejelser om at afstå fra deltagelse i aktiviteten, såfremt interessekonflikter ikke kan håndteres på en måde, så negative virkninger for kunder undgås.
3. Når oplysning om interessekonflikter er påkrævet, skal investeringsselskaber overholde kravene i artikel 34, stk. 4, herunder redegøre for af arten af og kilden til de interessekonflikter, som er forbundet med denne aktivitetstype, og give en detaljeret fremstilling af de specifikke risici, der er knyttet til sådanne praksisser, for at sætte kunder i stand til at træffe en investeringsbeslutning på et oplyst grundlag.
4. Investeringsselskaber, som tilbyder deres kunder sådanne finansielle instrumenter udstedt af dem selv eller andre koncernenheder, som er medtaget i beregningen af tilsynsmæssige krav, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013²⁰, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU²¹ eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU²², skal give sådanne kunder yderligere oplysninger indeholdende en redegørelse for forskellene mellem det finansielle instrument og bankindskud for så vidt angår afkast, risiko, likviditet og beskyttelse ydet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU²³.

Artikel 42

Yderligere krav vedrørende udlån eller kreditformidling i forbindelse med afsætningsgaranti eller placering (artikel 16, stk. 3, og artikel 23 og 24 i direktiv 2014/65/EU)

1. Hvis et tidligere udlån eller en tidligere kredit, som er ydet til udstederen af et investeringsselskab eller en enhed inden for samme koncern, kan tilbagebetales med provenuet fra en udstedelse, skal investeringsselskabet have indført ordninger til at

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

identificere og forhindre eller håndtere interessekonflikter, der kan opstå som resultat heraf.

2. Hvis de indførte ordninger til håndtering af interessekonflikter viser sig at være utilstrækkelige til at sikre, at risikoen for, at udstederen lider skade, forhindres, skal investeringsselskaberne oplyse udstederen om de specifikke interessekonflikter, som er opstået i forbindelse med deres eller koncernenhedernes aktiviteter som kreditformidler samt deres aktiviteter i forbindelse med værdipapirudbuddet.
3. Der skal i henhold til investeringsselskabers politik vedrørende interessekonflikter kræves udveksling af oplysninger om udstederens finansielle situation med gruppeenheder, der fungerer som kreditformidlere, såfremt dette ikke er i strid med oplysningsbarrierer fastsat af selskabet til beskyttelse af en kundes interesser.

Artikel 43

Fortegnelser vedrørende afsætningsgaranti eller placering

(artikel 16, stk. 3, og artikel 23 og 24 i direktiv 2014/65/EU)

Investeringsselskaber skal have dokumentation for indholdet af og tidspunkter for anvisninger modtaget fra kunder. Der skal for hver aktivitet føres en fortegnelse over truffne allokeringss afgørelser for at skabe et fuldstændigt revisionsspor mellem de bevægelser, der er registreret på kunders konti, og de anvisninger, investeringsselskabet har modtaget. Særlig skal den endelige allokering til hver investeringskunde tydeligt begrundes og registreres. Det fuldstændige revisionsspor af de væsentlige trin i processen vedrørende afsætningsgaranti og placering skal gøres tilgængeligt for de kompetente myndigheder ved anmodning.

KAPITEL III

VILKÅR FOR DRIFT AF INVESTERINGSSKABER

AFDELING 1

OPLYSNINGER TIL KUNDER OG POTENTIELLE KUNDER

Artikel 44

Krav om reelle, klare og ikkevildledende oplysninger

(artikel 24, stk. 3, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringsselskaber skal sikre, at alle de oplysninger, de sender til eller udbreder på en sådan måde, at de sandsynligvis modtages af detailkunder eller professionelle kunder eller potentielle detailkunder eller potentielle professionelle kunder, herunder markedsføringsmateriale, opfylder betingelserne i stk. 2-8.
2. Investeringsselskaberne skal sikre, at oplysningerne i stk. 1 opfylder følgende betingelser:
 - a) oplysningerne indeholder investeringsselskabets navn
 - b) oplysningerne er nøjagtige og indeholder altid en reel og tydelig angivelse af relevante risici ved henvisning til mulige fordele ved en investeringsservice eller finansielt instrument

- c) i oplysningerne er der ved angivelse af relevante risici benyttet en skriftstørrelse, som mindst svarer til den primære skriftstørrelse, der er anvendt ved affattelsen af oplysningerne i deres helhed, samt et layout, der sikrer, at en sådan angivelse fremtræder tydeligt
 - d) oplysningerne er tilstrækkelige til og er fremlagt på en sådan måde, at de kan forventes at blive forstået af et gennemsnitligt medlem af den målgruppe, som de er henvendt til, eller som kan forventes at modtage dem
 - e) oplysningerne må ikke tilsløre, svække eller fordunkle væsentlige punkter, erklæringer eller advarsler
 - f) oplysningerne er affattet konsekvent på det samme sprog for så vidt angår hele det informations- og markedsføringsmateriale, der leveres til den enkelte kunde, medmindre denne har accepteret at modtage oplysninger på mere end ét sprog
 - g) oplysningerne er ajourførte og relevante i forhold til de anvendte kommunikationsmidler.
3. Såfremt der i oplysningerne foretages en sammenligning af investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser, finansielle instrumenter eller personer, der yder investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser, skal investeringsselskaberne sikre, at følgende betingelser er opfyldt:
- a) sammenligningen er meningsfuld og fremlagt på en reel og afbalanceret måde
 - b) kilderne til de oplysninger, der anvendes i sammenligningen, er angivet
 - c) de nøgledata og forudsætninger, der anvendes i sammenligningen, er medtaget.
4. Hvis oplysningerne indeholder en angivelse af den historiske udvikling for et finansielt instrument, et finansielt indeks eller en investeringsservice, skal investeringsselskaberne sikre, at følgende betingelser er opfyldt:
- a) angivelsen er ikke den mest fremtrædende del af meddelelsen
 - b) der skal medtages passende oplysninger om udviklingen i de foregående fem år eller i hele den periode, hvori det finansielle instrument er blevet tilbudt, det finansielle indeks er blevet udarbejdet, eller investeringsservicen er blevet ydet, hvis denne periode er kortere end fem år, eller i en længere periode, som selskabet fastsætter, og under alle omstændigheder baseret på oplysninger for hele tolv måneders perioder
 - c) oplysningernes referenceperiode og kilde er tydeligt angivet
 - d) oplysningerne indeholder en tydelig advarsel om, at tallene er historiske, og at en historisk udvikling ikke er en pålidelig indikator for den fremtidige udvikling
 - e) hvis oplysningerne er baseret på beløb i en anden valuta end den, som anvendes i den medlemsstat, hvor detailkunden eller den potentielle detailkunde er hjemmehørende, er valutaen angivet tydeligt sammen med en advarsel om, at afkast kan stige eller falde som følge af udsving i valutakurserne
 - f) hvis oplysningerne er baseret på bruttobeløb, angives konsekvenserne af provisioner, gebyrer eller andre omkostninger.

5. Hvis oplysningerne omfatter eller der i disse henvises til en simuleret historisk udvikling, skal investeringsselskaberne sikre, at oplysningerne vedrører et finansielt instrument eller et finansielt indeks, og at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) den simulerede historiske udvikling er baseret på den faktiske historiske udvikling i et eller flere finansielle instrumenter eller finansielle indekser, som er de samme eller stort set de samme som, eller som tjener som underliggende instrumenter eller indekser for, det pågældende finansielle instrument
 - b) for så vidt angår den faktiske historiske udvikling i litra a), er betingelserne i stk. 4, litra a)-c), e) og f), opfyldt
 - c) oplysningerne indeholder en tydelig advarsel om, at tallene henviser til en simuleret historisk udvikling, og at en historisk udvikling ikke er en pålidelig indikator for den fremtidige udvikling.
6. Hvis der i oplysningerne indgår oplysninger om en fremtidig udvikling, skal investeringsselskaber sikre, at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) oplysningerne er ikke baseret på og henviser ikke til en simuleret historisk udvikling
 - b) oplysningerne er baseret på rimelige forudsætninger, som understøttes af objektive data
 - c) hvis oplysningerne er baseret på bruttobeløb, angives konsekvenserne af provisioner, gebyrer eller andre omkostninger
 - d) oplysningerne er baseret på udviklingsscenarier under forskellige markedsforhold (både negative og positive scenarier) og afspejler arten af og risici ved de specifikke instrumenttyper, som analysen omfatter
 - e) oplysningerne indeholder en tydelig advarsel om, at sådanne prognoser ikke er en pålidelig indikator for den fremtidige udvikling.
7. Hvis der i oplysningerne henvises til en særlig skattebehandling, skal det tydeligt angives, at skattebehandlingen afhænger af den enkelte kundes individuelle situation og kan ændre sig fremover.
8. I oplysningerne må en kompetent myndigheds navn ikke anvendes på en sådan måde, at det antydes, at denne myndighed anbefaler eller godkender investeringsselskabets produkter eller tjenesteydelser.

Artikel 45

Oplysninger om kundekategorisering

(artikel 24, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringsselskaber skal oplyse nye kunder og nuværende kunder, som investeringsselskabet for nylig har kategoriseret i henhold til direktiv 2014/65/EU, om deres kategorisering som detailkunde, professionel kunde eller godkendt modpart i overensstemmelse med nævnte direktiv.
2. Investeringsselskaberne skal oplyse deres kunder på et varigt medium om deres ret til at anmode om en anden kategorisering og om begrænsningerne i graden af kundebeskyttelse, som en anden kategorisering vil medføre.
3. Investeringsselskaberne kan enten på eget initiativ eller på anmodning af den pågældende kunde behandle en kunde på følgende måde:

- a) som professionel kunde eller detailkunde, hvis den pågældende kunde ellers kunne klassificeres som en godkendt modpart i henhold til af artikel 30, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU
- b) som detailkunde, hvis den pågældende kunde betragtes som en professionel kunde i henhold til afsnit I i bilag II til direktiv 2014/65/EU.

Artikel 46

Generelle krav vedrørende oplysninger til kunder

(artikel 24, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber skal rettidigt, inden en kunde eller en potentiel kunde bliver bundet af en aftale om ydelse af investeringsservice eller levering af accessoriske tjenesteydelser eller før leveringen af disse tjenesteydelser, alt efter hvad der falder først, give kunden eller den potentielle kunde følgende oplysninger:
 - a) vilkårene for en sådan aftale
 - b) de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 47, vedrørende den pågældende aftale eller den pågældende investeringsservice eller de pågældende accessoriske tjenesteydelser.
2. Investeringselskaberne skal rettidigt inden ydelsen af investeringsservice eller leveringen af accessoriske tjenesteydelser til kunder eller potentielle kunder give de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 47-50.
3. De i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger skal gives på et varigt medium eller ved hjælp af et websted (når det ikke udgør et varigt medium), forudsat at betingelserne i artikel 3, stk. 2, er opfyldt.
4. Investeringselskaberne skal rettidigt underrette en kunde om enhver væsentlig ændring i de oplysninger i henhold til artikel 47-50, som er relevant for en tjenesteydelse, som selskabet leverer til den pågældende kunde. Underretningen sker på et varigt medium, hvis de oplysninger, den vedrører, blev givet på et varigt medium.
5. Investeringselskaberne skal sikre, at oplysningerne i markedsføringsmateriale er i overensstemmelse med oplysninger, som selskabet giver sine kunder som led i investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser.
6. Markedsføringsmateriale, der indeholder et tilbud eller en opfordring af nedenstående art med en præcisering af, hvorledes der kan svares, eller en svarformular, skal tillige indeholde de af de i artikel 47-50 omhandlede oplysninger, som er relevante for tilbuddet eller opfordringen:
 - a) et tilbud om at indgå en aftale om et finansielt instrument eller en investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser med den person, der svarer på meddelelsen
 - b) en opfordring til den person, der svarer på meddelelsen, om at komme med et tilbud om at indgå en aftale om et finansielt instrument eller investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser.

Første afsnit finder imidlertid ikke anvendelse, hvis den potentielle kunde for at svare på et tilbud eller en opfordring i markedsføringsmaterialet skal henholde sig til et eller flere andre dokumenter, som alene eller sammen indeholder disse oplysninger.

Oplysninger om investeringsselskabet og dets tjenesteydelser til kunder og potentielle kunder

(artikel 24, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringsselskaber skal give kunder eller potentielle kunder følgende generelle oplysninger, når det er relevant:
 - a) investeringsselskabets navn og adresse med de nødvendige kontaktoplysninger, så kunderne kan kommunikere effektivt med selskabet
 - b) de sprog, på hvilke kunden kan kommunikere med investeringsselskabet og modtage dokumenter og andre oplysninger fra dette
 - c) de kommunikationsmetoder, der skal anvendes mellem investeringsselskabet og kunden, herunder om nødvendigt metoderne for afsendelse og modtagelse af ordrer
 - d) en erklæring om, at investeringsselskabet er meddelt tilladelse med angivelse af navn og kontaktadresse på den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelsen
 - e) hvis investeringsselskabet handler gennem en tilknyttet agent, oplyses dette med angivelse af den medlemsstat, hvor agenten er registreret
 - f) arten og hyppigheden af samt tidsplanen for de rapporter om udførelse af tjenesteydelsen, som investeringsselskabet skal give kunden, jf. artikel 25, stk. 6, i direktiv 2014/65/EU
 - g) hvis investeringsselskabet opbevarer kunders finansielle instrumenter eller midler, gives en kortfattet beskrivelse af de foranstaltninger, som selskabet træffer med henblik på at beskytte disse finansielle instrumenter eller midler, herunder nærmere oplysninger om relevante investor- eller indskudsgarantiordninger, som gælder for selskabet i kraft af dets virksomhed i en medlemsstat
 - h) en beskrivelse, eventuelt i resuméform, af virksomhedens politik vedrørende interessekonflikter i overensstemmelse med artikel 34
 - i) på anmodning af kunden, nærmere oplysninger om den pågældende politik vedrørende interessekonflikter på et varigt medium eller ved hjælp af et websted (når det ikke udgør et varigt medium), forudsat at betingelserne i artikel 3, stk. 2, er opfyldt.

Oplysningerne i litra a)-i) gives rettidigt inden levering af investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser til kunder eller potentielle kunder.

2. Investeringsselskaberne skal, såfremt de udfører porteføljepleje, indføre en passende evaluerings- og sammenligningsmetode såsom et relevant benchmark, der er baseret på kundens investeringsmål og de typer finansielle instrumenter, som kundens portefølje indeholder, således at den kunde, tjenesteydelsen leveres til, kan vurdere selskabets resultater.
3. Såfremt investeringsselskaberne tilbyder en kunde eller en potentiel kunde porteføljepleje, skal de ud over de i stk. 1 krævede oplysninger give kunden de af de følgende oplysninger, der er relevante:

- a) oplysninger om metoden for og hyppigheden af værdiansættelsen af de finansielle instrumenter i kundeporteføljen
- b) nærmere oplysninger om en eventuel uddelegering af den skønsmæssige forvaltning af alle eller en del af de finansielle instrumenter eller midler i kundens portefølje
- c) en specifikation af et benchmark, som udviklingen i kundens portefølje vil blive holde op imod
- d) de typer finansielle instrumenter, der kan indgå i kundeporteføljen, og de typer transaktioner der kan gennemføres i sådanne instrumenter, herunder eventuelle begrænsninger
- e) forvaltningsmålene samt det risikoniveau, der skal afspejles ved forvalterens udøvelse af skøn, og specifikke begrænsninger i dette skøn.

Oplysningerne i litra a)-e) gives rettidigt inden levering af investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser til kunder eller potentielle kunder.

Artikel 48

Oplysninger om finansielle instrumenter

(artikel 24, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber skal rettidigt inden levering af investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser til kunder eller potentielle kunder give disse en generel beskrivelse af arten af og risici ved finansielle instrumenter under særlig hensyntagen til kundens kategorisering som enten detailkunde, professionel kunde eller godkendt modpart. I beskrivelsen skal der så tilpas detaljeret, at kunden sættes i stand til at træffe investeringsbeslutninger på et oplyst grundlag, redegøres for den specifikke type instrumenter, det finansielle instruments funktion og udvikling under forskellige markedsforhold, herunder både positive og negative forhold, samt de særlige risici, der er forbundet med denne type instrumenter.
2. Den i stk. 1 omhandlede beskrivelse af risici skal, når det er relevant for den specifikke type instrumenter og kundens status og viden, omfatte følgende:
 - a) risiciene ved den pågældende type finansielle instrumenter, herunder en redegørelse for gearing og dennes virkninger, samt risikoen for at miste hele investeringen og risici knyttet til udstederens insolvens og dermed forbundne hændelser såsom bail-in
 - b) prisvolatiliteten for sådanne instrumenter og eventuelle begrænsninger i adgangen til markedet for sådanne instrumenter
 - c) oplysninger om hindringer eller begrænsninger for desinvestering, f.eks. for illikvide finansielle instrumenter eller finansielle instrumenter med en fastlagt investeringsperiode, herunder en illustration af mulige exitmetoder og -konsekvenser, mulige begrænsninger for salget af det finansielle instrument og forventet tidsramme herfor, før de oprindelige omkostninger forbundet med transaktioner i denne type finansielle instrumenter genvindes
 - d) det forhold, at transaktioner i sådanne instrumenter for investor kan være forbundet med finansielle og andre forpligtelser, herunder eventualforpligtelser, ud over omkostningerne til anskaffelse af instrumenterne

- e) eventuelle margenkrav eller lignende forpligtelser, der gælder for denne type instrumenter.
- 3. Hvis et investeringsselskab giver en detailkunde eller en potentiel detailkunde oplysninger om et finansielt instrument, der på det pågældende tidspunkt udbydes til offentligheden, og der er offentliggjort et prospekt i forbindelse med udbuddet i overensstemmelse med direktiv 2003/71/EF, skal selskabet rettidigt inden leveringen af investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser til kunder eller potentielle kunder oplyse disse om, hvor prospektet er gjort tilgængeligt for offentligheden.
- 4. Når et finansielt instrument består af to eller flere forskellige finansielle instrumenter eller tjenester, skal investeringsselskabet give en passende beskrivelse af det finansielle instruments retlige karakter, instrumentets bestanddele samt af måden, hvorpå samspillet mellem bestanddelene påvirker risiciene ved investeringen.
- 5. I tilfælde af finansielle instrumenter, der omfatter en garanti eller kapitalbeskyttelse, skal investeringsselskabet give en kunde eller en potentiel kunde oplysninger om omfanget og arten af en sådan garanti eller kapitalbeskyttelse. Når garantien stilles af tredjepart, skal oplysningerne om garantien indeholde en nærmere beskrivelse af garanten og garantien, således at kunden eller den potentielle kunde kan foretage en rimelig vurdering af garantien.

Artikel 49

Oplysninger om opbevaring af kunders finansielle instrumenter eller kunders midler (artikel 24, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU)

- 1. Investeringsselskaber, der opbevarer finansielle instrumenter eller midler tilhørende kunder, skal, hvor det er relevant, give disse kunder eller potentielle kunder de i stk. 2-7 omhandlede oplysninger.
- 2. Hvis en kundes eller potentiel kundes finansielle instrumenter eller midler kan opbevares af tredjepart på investeringsselskabets vegne, skal investeringsselskabet oplyse dette til kunden eller den potentielle kunde sammen med oplysninger om det ansvar, som investeringsselskabet i henhold til national lovgivning påtager sig for tredjeparts handlinger eller undladelser, og om konsekvenserne for kunden, hvis tredjepart bliver insolvent.
- 3. Hvis kundens eller den potentielle kundes finansielle instrumenter i henhold til national lovgivning kan føres på en omnibuskonto af tredjepart, skal investeringsselskabet oplyse kunden herom sammen med en tydelig advarsel om de dermed forbundne risici.
- 4. Hvis kunders finansielle instrumenter, der opbevares af tredjepart, i henhold til national lovgivning ikke kan identificeres særskilt fra denne tredjeparts eller investeringsselskabets egne finansielle instrumenter, skal investeringsselskabet oplyse kunden eller den potentielle kunde herom sammen med en tydelig advarsel om de dermed forbundne risici.
- 5. Hvis konti, hvorpå der føres finansielle instrumenter eller midler, som tilhører en kunde eller en potentiel kunde, er eller vil blive underlagt lovgivningen i en anden jurisdiktion end en medlemsstats, skal investeringsselskabet oplyse kunden eller den potentielle kunde herom og gøre opmærksom på, at kundens eller den potentielle kundes rettigheder i forbindelse med nævnte finansielle instrumenter eller midler kan blive påvirket som følge heraf.

6. Et investeringsselskab skal oplyse kunden om, hvorvidt selskabet har eller kan have stillet sikkerhed for eller har eller kan have pant i kundens finansielle instrumenter eller midler, eller har eller kan have modregningsret i relation til disse instrumenter eller midler, og om muligt vilkårene herfor. Når det er relevant, oplyser det også kunden om, at en depositar kan have stillet sikkerhed for eller have pant i disse instrumenter eller midler eller kan have modregningsret i relation til dem.
7. Før et investeringsselskab indgår i ordninger for værdipapirfinansieringstransaktioner for så vidt angår finansielle instrumenter, som det opbevarer på en kundes vegne, eller før det på anden måde anvender de finansielle instrumenter for egen regning eller for en anden kundes regning, skal det på et varigt medium rettidigt inden anvendelsen af disse instrumenter give kunden klare, fuldstændige og nøjagtige oplysninger om forpligtelserne og ansvarsområderne for investeringsselskabet for så vidt angår anvendelsen af de pågældende finansielle instrumenter, herunder vilkårene for tilbagelevering af de finansielle instrumenter og de hermed forbundne risici.

Artikel 50

Oplysninger vedrørende omkostninger og dertil knyttede gebyrer

(artikel 24, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU)

1. Med henblik på at oplyse kunder om alle omkostninger og gebyrer i henhold til artikel 24, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU skal investeringsselskaber opfylde de detaljerede krav i stk. 2-10.

Uden at det berører forpligtelserne i artikel 24, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU skal investeringsselskaber, som leverer investeringsservice til professionelle kunder, have ret til med disse kunder at indgå en aftale om begrænset anvendelse af de detaljerede krav i denne artikel. Investeringsselskaber må ikke indgå en aftale om sådanne begrænsninger, når der er tale om investeringsrådgivning eller porteføljepleje, eller når – uanset den leverede investeringsservice – de pågældende finansielle instrumenter omfatter et derivat.

Uden at det berører forpligtelserne i artikel 24, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU skal investeringsselskaber, der leverer investeringsservice til godkendte modparter, have ret til at indgå en aftale om begrænset anvendelse af de detaljerede krav i denne artikel, undtagen når – uanset den leverede investeringsservice – de pågældende finansielle instrumenter omfatter et derivat, og den godkendte modpart påtænker at tilbyde dem til sine kunder.

2. I forbindelse med ex ante- og ex post-oplysninger om omkostninger og gebyrer til kunder skal investeringsselskaber aggregere følgende:
 - a) alle omkostninger og dertil knyttede gebyrer pålagt af investeringsselskabet eller andre parter, såfremt kunden er sendt videre til sådanne andre parter, for investeringsservice og/eller accessoriske tjenesteydelser leveret til kunden og
 - b) alle omkostninger og dertil knyttede gebyrer i forbindelse med produktion og forvaltning af de finansielle instrumenter.

De i litra a) og b) omhandlede omkostninger er opført i bilag II til denne forordning. Med henblik på litra a) skal betalinger fra tredjepart, som investeringsselskaber har modtaget i forbindelse med investeringsservice leveret til en kunde, angives særskilt, og de aggregerede omkostninger og gebyrer skal sammenlægges og udtrykkes både som et pengebeløb og som en procentdel.

3. Hvis en del af de samlede omkostninger og gebyrer skal betales i eller repræsenterer et beløb i udenlandsk valuta, skal investeringsselskaberne angive, hvilken valuta, der er tale om, samt de gældende omregningskurser og -omkostninger. Investeringsselskaberne skal tillige oplyse om betalingsbetingelser eller betingelser for andre ydelser.
4. I forbindelse med oplysninger om produktomkostninger og gebyrer, som ikke er medtaget i investeringsinstitutternes dokument med central investorinformation, skal investeringsselskaberne beregne og oplyse disse omkostninger, f.eks. ved at kontakte investeringsinstitutternes administrationsselskaber for at indhente de relevante oplysninger.
5. Forpligtelsen til rettidigt at levere fuldstændige ex ante-oplysninger om de aggregerede omkostninger og gebyrer vedrørende det finansielle instrument, den leverede investeringsservice eller de leverede accessoriske tjenesteydelser skal finde anvendelse på investeringsselskaberne i følgende situationer:
 - a) hvis investeringsselskabet anbefaler eller markedsfører finansielle instrumenter til kunder, eller
 - b) hvis, for så vidt angår det pågældende finansielle instrument, investeringsselskabet, som leverer investeringsservice, i henhold til relevant EU-ret er forpligtet til at give kunder et dokument med central investorinformation fra investeringsinstitutterne eller vedrørende PRIIP'er.
6. Investeringsselskaber, som ikke anbefaler eller markedsfører et finansielt instrument til kunden, eller som i henhold til relevant EU-ret ikke er forpligtet til at give denne et dokument med central investorinformation, skal oplyse deres kunder om alle omkostninger og gebyrer vedrørende den leverede investeringsservice eller de leverede accessoriske tjenesteydelser.
7. Hvis mere end ét investeringsselskab leverer investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser til kunden, skal hvert investeringsselskab oplyse om omkostningerne vedrørende den investeringsservice eller de accessoriske tjenesteydelser, som det leverer. Et investeringsselskab, der til sine kunder anbefaler eller markedsfører tjenesteydelser, som et andet selskab leverer, skal aggregere omkostninger og gebyrer vedrørende sine egne tjenesteydelser og omkostninger og gebyrer vedrørende de tjenester, som det andet selskab leverer. Et investeringsselskab skal tage hensyn til omkostninger og gebyrer vedrørende andre selskabers levering af anden investeringsservice eller andre accessoriske tjenesteydelser, hvis dette har henvist kunden til disse andre selskaber.
8. Ved beregning af omkostninger og gebyrer på ex ante-basis skal investeringsselskaber benytte de faktisk medgåede omkostninger som proxy for de forventede omkostninger og gebyrer. Hvis de faktiske omkostninger ikke foreligger, skal investeringsselskabet foretage rimelige skøn over disse omkostninger. Investeringsselskaberne skal revidere ex ante-antagelserne på grundlag af ex post-erfaringer og om nødvendigt justere disse antagelser.
9. Investeringsselskaberne skal levere årlige ex post-oplysninger om alle omkostninger og gebyrer vedrørende såvel det eller de finansielle instrumenter som investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser, såfremt de har anbefalet eller markedsført det eller de finansielle instrumenter, eller såfremt de, for så vidt angår det eller de finansielle instrumenter, har givet kunden et dokument med central investorinformation og de har eller har haft et løbende forhold til kunden i løbet af

året. Sådanne oplysninger skal baseres på medgåede omkostninger og skal leveres på et individuelt grundlag.

Investeringsselskaberne kan vælge at levere sådanne aggregerede oplysninger om omkostninger og gebyrer vedrørende den pågældende investeringsservice og de finansielle instrumenter sammen med allerede forekommende periodisk rapportering til kunder.

10. Investeringsselskaber skal i forbindelse med levering af investeringsservice give deres kunder en illustration, der viser den samlede virkning af omkostninger på afkastet. En sådan illustration skal leveres på såvel ex ante- som ex post-basis. Investeringsselskaberne skal sikre, at illustrationen opfylder følgende krav:
- a) illustrationen viser virkningen af de samlede omkostninger og gebyrer for investeringens afkast
 - b) illustrationen viser alle forventede omkostningsmaksima eller –udsving, og
 - c) illustrationen ledsages af en beskrivelse af illustrationen.

Artikel 51

Oplysninger, der fremlægges i henhold til direktiv 2009/65/EF og forordning (EU) nr. 1286/2014

(artikel 24, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU)

Investeringsselskaber, som distribuerer andele i institutter for kollektiv investering eller PRIIP'er, skal endvidere oplyse deres kunder om alle andre omkostninger og dertil knyttede gebyrer vedrørende produktet, som muligvis ikke er medtaget i dokumentet med central investorinformation fra investeringsinstitutterne eller vedrørende PRIIP'er, og om omkostninger og gebyrer vedrørende deres levering af investeringsservice i relation til det pågældende finansielle instrument.

AFDELING 2

INVESTERINGSRÅDGIVNING

Artikel 52

Oplysninger om investeringsrådgivning

(artikel 24, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringsselskaber skal klart og kortfattet redegøre for, om og hvorfor investeringsrådgivning kvalificeres som uafhængig eller ikke-uafhængig, samt for typen og arten af gældende begrænsninger, herunder forbuddet mod at modtage og beholde incitamenten ved ydelse af investeringsrådgivning på et uafhængigt grundlag.

Når rådgivning tilbydes eller ydes til den samme kunde på såvel et uafhængigt som et ikke-uafhængigt grundlag, skal investeringselskaberne forklare omfanget af begge tjenesteydelser, så investorer kan forstå forskellene mellem dem, og ikke præsentere sig selv som en uafhængig investeringsrådgiver for den samlede aktivitet. Selskaberne må i deres kommunikation med kunder ikke unødigt fremhæve deres uafhængige investeringsrådgivning på bekostning af ikke-uafhængig investeringsservice.

2. Investeringsselskaber, der yder investeringsrådgivning på et uafhængigt eller ikke-uafhængigt grundlag, skal over for kunden redegøre for det udvalg af finansielle

instrumenter, de kan anbefale, herunder deres forhold til udstederne eller leverandørerne af instrumenterne.

3. Investeringselskaberne skal fremlægge en beskrivelse af de typer finansielle instrumenter, som er under overvejelse, af udvalget af finansielle instrumenter og, alt efter tjenesteydelsens omfang, leverandørerne opdelt på type instrument samt, i tilfælde af uafhængig rådgivning, desuden af, hvordan den leverede tjenesteydelse opfylder betingelserne for ydelse af investeringsrådgivning på et uafhængigt grundlag, samt af de faktorer, som investeringselskabet tager hensyn til i forbindelse med udvælgelsen af de finansielle instrumenter, som anbefales, såsom risiciene ved disse samt deres omkostninger og kompleksitet.
4. Når et investeringselskab, som yder investeringsrådgivning på et uafhængigt grundlag, vurderer et udvalg af finansielle instrumenter, som omfatter investeringselskabets egne finansielle instrumenter eller sådanne, som udstedes eller leveres af enheder med tætte forbindelser eller et andet tæt juridisk eller økonomisk forhold til investeringselskabet, samt andre instrumenter, hvis udstedere eller leverandører ikke er knyttet sammen af sådanne forbindelser eller forhold, skal investeringselskabet for hver type finansielt instrument særskilt identificere det udvalg af finansielle instrumenter, som udstedes eller leveres af enheder, som ikke har forbindelser til investeringselskabet.
5. Investeringselskaber, som periodisk vurderer af egnetheden af de anbefalinger, der fremsættes i henhold til artikel 54, stk. 12, skal oplyse samtlige følgende elementer:
 - a) hyppigheden og omfanget af den periodiske egnethedsvurdering og, hvor det er relevant, de betingelser, som udløser denne vurdering
 - b) i hvilket omfang tidligere indhentede oplysninger vil være genstand for fornyet vurdering
 - c) måden, hvorpå en ajourført anbefaling kommunikeres til kunden.

Artikel 53

Investeringsrådgivning på et uafhængigt grundlag

(artikel 24, stk. 4 og 7, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber, som yder investeringsrådgivning på et uafhængigt grundlag, skal definere og gennemføre en udvælgelsesproces til at vurdere og sammenligne et tilstrækkeligt udvalg af finansielle instrumenter, der findes på markedet, i henhold til artikel 24, stk. 7, litra a), i direktiv 2014/65/EU. Udvalgsprocessen skal omfatte følgende elementer:
 - a) hvorvidt antallet af og variationen i de overvejede finansielle instrumenter er forholdsmæssige set i lyset af omfanget af den investeringsrådgivning, som den uafhængige investeringsrådgiver tilbyder
 - b) hvorvidt antallet af og variationen i de overvejede finansielle instrumenter på en passende måde repræsenterer de finansielle instrumenter, der findes på markedet
 - c) hvorvidt mængden af finansielle instrumenter, som investeringselskabet selv eller enheder med tætte forbindelser til dette udsteder, er forholdsmæssig set i lyset af den samlede mængde af overvejede finansielle instrumenter, og

- d) hvorvidt kriteriet for udvælgelse af de forskellige finansielle instrumenter omfatter alle relevante aspekter såsom risici, omkostninger og kompleksitet samt karakteristika for investeringsselskabets kunder og sikrer, at udvælgelsen af instrumenterne, der kan blive anbefalet, ikke er "biased".

Hvis en sådan sammenligning ikke er mulig på grund af forretningsmodellen eller den leverede tjenestes specifikke omfang, må investeringsselskabet, der yder investeringsrådgivning, ikke præsentere sig selv som uafhængigt.

- 2. Et investeringsselskab, der yder investeringsrådgivning på et uafhængigt grundlag og fokuserer på visse kategorier eller et bestemt udvalg af finansielle instrumenter, skal opfylde følgende krav:
 - a) selskabet skal markedsføre sig selv på en måde, der alene er beregnet på at tiltrække kunder med en præference for de pågældende kategorier eller det pågældende udvalg af finansielle instrumenter
 - b) selskabet skal af sine kunder kræve, at de angiver, at de kun er interesserede i at investere i den bestemte kategori eller det bestemte udvalg af finansielle instrumenter
 - c) før leveringen af tjenesten skal selskabet sikre, at dets tjeneste er passende for enhver ny kunde, i og med at dets forretningsmodel passer til kundens behov og mål og udvalget af finansielle instrumenter er egnet til kunden. Såfremt dette ikke er tilfældet, skal selskabet ikke levere en sådan tjeneste til kunden.
- 3. Et investeringsselskab, der tilbyder investeringsrådgivning på såvel et uafhængigt som et ikke-uafhængigt grundlag, skal opfylde følgende forpligtelser:
 - a) investeringsselskabet oplyser rettidigt inden leveringen af sine tjenester på et varigt medium sine kunder om, hvorvidt rådgivningen er uafhængig eller ikke-uafhængig i henhold til artikel 24, stk. 4, litra a), i direktiv 2014/65/EU og de relevante gennemførelsesforanstaltninger
 - b) investeringsselskabet præsenterer sig selv som uafhængigt for så vidt angår sin virksomhed som helhed, men gør kun dette med henblik på de tjenesteydelser, for hvilke det yder investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag, og
 - c) investeringsselskaberne har indført passende organisatoriske krav og kontroller til at sikre, at såvel de to typer rådgivning som de to typer rådgivere holdes tydeligt adskilt fra hinanden, at kunderne ikke kan formodes at blive forvirrede med hensyn til, hvilken type rådgivning, de modtager, og at de modtager den type rådgivning, der er passende for dem. Investeringsselskabet må ikke tillade, at en fysisk person yder både uafhængig og ikke-uafhængig rådgivning.

AFDELING 3

EGNETHEDS- OG HENSIGTSMÆSSIGHEDSVURDERING

Artikel 54

Egnethedsvurdering og egnethedsrapporter

(artikel 25, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU)

- 1. Investeringsselskaber må ikke skabe tvetydighed eller forvirring omkring deres ansvar i forbindelse med vurdering af egnetheden af investeringstjenester eller finansielle instrumenter i henhold til artikel 25, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU. I forbindelse med egnethedsvurderingen skal selskabet oplyse sine kunder eller

potentielle kunder klart og tydeligt om, at baggrunden for egnethedsvurderingen er at gøre det muligt for selskabet at handle i kundens bedste interesse.

Hvis investeringsrådgivnings- eller porteføljeplejetjenester leveres helt eller delvist gennem et automatiseret eller semiautomatiseret system, ligger ansvaret for at foretage egnethedsvurderingen hos det investeringsselskab, der leverer tjenesten, og begrænses ikke ved anvendelse af et elektronisk system til at nå frem til den personlige anbefaling eller beslutning om at handle.

2. Investeringsselskaber skal fastlægge omfanget af de oplysninger, der skal indhentes fra kunder, i lyset af samtlige kendetegn ved de investeringsrådgivnings- eller porteføljeplejetjenester, som skal leveres til disse kunder. Investeringsselskaber skal fra kunder eller potentielle kunder indhente de oplysninger, der er nødvendige for, at selskabet kan danne sig et billede de væsentlige fakta om kunden og få et rimeligt grundlag for under hensyntagen til den leverede tjenestes art og omfang at konkludere, at den specifikke transaktion, der anbefales eller skal udføres som led i porteføljepleje, opfylder følgende kriterier:
 - a) Den er i overensstemmelse med den pågældende kundes investeringsmål, herunder kundens risikotolerance.
 - b) Den er af en sådan art, at kunden finansielt er i stand til at bære dermed forbundne investeringsrisici, der er i overensstemmelse med kundens investeringsmål.
 - c) Den er af en sådan art, at kunden har den nødvendige erfaring og den nødvendige viden til at kunne forstå risiciene ved transaktionen eller porteføljeplejen.
3. Hvis et investeringsselskab yder investeringsservice til en professionel kunde, er det berettiget til at antage, at i forbindelse med de produkter, transaktioner og tjenesteydelser, for hvilke kunden er klassificeret som professionel, har kunden den nødvendige erfaring og den nødvendige viden som omhandlet i stk. 2, litra c).

Hvis investeringsservicen består i levering af investeringsrådgivning til en professionel kunde, der er omfattet af afsnit 1 i bilag II til direktiv 2014/65/EU, er investeringsselskabet med henblik på stk. 2, litra b), berettiget til at antage, at kunden finansielt er i stand til at bære eventuelle tilknyttede investeringsrisici, som er i overensstemmelse med den pågældende kundes investeringsmål.
4. Oplysninger om kundens eller den potentielle kundes finansielle situation skal, når det er relevant, indeholde oplysninger om kilden til og størrelsen af vedkommendes faste indkomst, aktiver, herunder likvide aktiver, investeringer og faste ejendom samt vedkommendes løbende finansielle forpligtelser.
5. Oplysninger om kundens eller den potentielle kundes investeringsmål skal, når det er relevant indeholde oplysninger om, hvor længe kunden ønsker at have investeringen, samt vedkommendes risikovilje og risikoprofil og formålet med investeringen.
6. Hvis en kunde er en juridisk person eller en gruppe af to eller flere fysiske personer, eller hvis en eller flere fysiske personer repræsenteres af en anden fysisk person, skal investeringsselskabet fastlægge og gennemføre politikker for, hvem der skal være omfattet af egnethedsvurderingen, og hvordan denne vurdering skal udføres i praksis, herunder fra hvem oplysninger om viden og erfaring, finansiell situation og investeringsmål skal indhentes. Investeringsselskabet skal dokumentere denne politik.

Når en fysisk person repræsenteres af en anden fysisk person, eller når en juridisk person, der har bedt om behandling som en professionel kunde i medfør af afsnit 2 i bilag II i direktiv 2014/65/EU, skal gennemgå egnethedsvurderingen, skal den finansielle situation og investeringsmålene være dem tilhørende den juridiske person eller (i forhold til den fysiske person) den underliggende kunde og ikke repræsentanten. Den viden og erfaring skal tilhøre repræsentanten for den fysiske person eller personen bemyndiget til at udføre transaktioner på vegne af den underliggende kunde.

7. Investeringselskaber skal træffe rimelige foranstaltninger til at sikre, at de indhentede oplysninger om deres kunder eller potentielle kunder er pålidelige. Dette skal omfatte, men er ikke begrænset til, følgende:
- a) sikring af, at kunderne er bevidste om vigtigheden af at levere nøjagtige og ajourførte oplysninger
 - b) sikring af, at alle værktøjer, såsom profilværktøjer for risikovurdering eller værktøjer til at vurdere en kundes viden og erfaring, som anvendes ved egnethedsvurderingen, er egnet til formålet og er passende udformet til at blive anvendt i forbindelse med kunderne, idet alle begrænsninger skal identificeres og aktivt mindskes som led i egnethedsvurderingsprocessen
 - c) sikring af, at spørgsmål, der benyttes under processen, kan forstås af kunderne, giver et nøjagtigt billede af kundens mål og behov og giver de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre egnethedsvurderingen
 - d) anvendelse af passende foranstaltninger til at sikre konsistensen af kundeoplysninger, f.eks. ved at være opmærksom på, om der er åbenlyse mangler i de oplysninger, kunderne har givet.

Investeringselskaber, der har løbende forretningsforbindelser med kunden, f.eks. ved løbende at yde rådgivnings- eller porteføljeplejetjenester, skal besidde og være i stand til at dokumentere passende politikker og procedurer til at have tilstrækkelige og ajourførte oplysninger om kunder i det omfang, det er nødvendigt til at opfylde kravene i stk. 2.

8. Hvis et investeringselskab ved levering af investeringservice i form af investeringsrådgivning eller porteføljepleje ikke får de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 25, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU, må selskabet ikke anbefale investerings servicen eller de finansielle instrumenter til kunden eller den potentielle kunde.
9. Investeringselskaber skal have og kunne dokumentere passende politikker og procedurer til at sikre, at de forstår arten af og kendetegnene, herunder omkostninger og risici, ved investerings service og finansielle instrumenter, der vælges til deres kunder, og at de under hensyntagen til omkostninger og kompleksitet vurderer, hvorvidt tilsvarende investerings service eller finansielle instrumenter kan opfylde deres kundes profil.
10. Ved levering af investerings service i form af investeringsrådgivning eller porteføljepleje må et investeringselskab ikke anbefale eller beslutte at handle, hvis ingen af servicerne eller instrumenterne er egnede kunden.
11. Ved levering af investeringsrådgivning eller porteføljepleje, der omfatter skift af instrumenter, enten ved at sælge et instrument og købe et andet eller ved at udøve retten til at foretage en ændring af et eksisterende instrument, skal

investeringselskaber indhente de nødvendige oplysninger om kundens eksisterende investeringer og de anbefalede nye investeringer og foretage en analyse af omkostninger og fordele ved skiftet, således at de med rimelighed er i stand til at dokumentere, at fordelene ved at skifte er større end omkostningerne.

12. Ved levering af investeringsrådgivning skal investeringselskaber forelægge en rapport for detailkunden, der giver et overblik over den leverede rådgivning, og hvordan de leverede anbefalinger er egnede for detailkunden, herunder hvordan de svarer til kundens mål og personlige forhold set i lyset af den krævede investeringsperiode, kundens viden og erfaring og kundens risikovillighed og tabsevne.

Investeringselskaber skal henlede kunders opmærksomhed på og i egnethedsrapporten medtage oplysninger om, hvorvidt de anbefalede tjenester eller instrumenter må forventes at kræve, at detailkunden anmoder om en periodisk gennemgang af de aftalte ordninger.

Hvis et investeringselskab leverer en tjeneste, der omfatter periodiske egnethedsvurderinger og rapporter, behøver de efterfølgende rapporter, efter at den indledende tjeneste er fastlagt, kun at omfatte ændringer ved de omfattede tjenester eller instrumenter og/eller kundens forhold og ikke at gentage alle oplysningerne i den første rapport.

13. Investeringselskaber, som leverer en periodisk egnethedsvurdering, skal for at forbedre tjenesten gennemgå egnetheden af de leverede anbefalinger mindst én gang om året. Hyppigheden af denne vurdering skal øges alt efter risikoprofilen for kunden og typen af finansielle instrumenter, der anbefales.

Artikel 55

Fælles bestemmelser vedrørende egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurdering

(artikel 25, stk. 2 og 3, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber skal sikre, at oplysningerne vedrørende en kundes eller potentiel kundes viden og erfaringer på investeringsområdet omfatter følgende i et omfang, der tager højde for kundetypen, arten og omfanget af den tjeneste, der skal leveres, og den påtænkte type produkt eller transaktion, herunder deres kompleksitet og de hermed forbundne risici:
 - a) den type tjenester, transaktioner og finansielle instrumenter, som kunden er bekendt med
 - b) arten, antallet og hyppigheden af kundens transaktioner i finansielle instrumenter og den periode, hvori de er blevet gennemført
 - c) kundens eller den potentielle kundes uddannelsesniveau og beskæftigelse eller tidligere relevante beskæftigelse.
2. Et investeringselskab må ikke afholde en kunde eller potentiel kunde fra at give de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 25, stk. 2 og 3, i direktiv 2014/65/EU.
3. Et investeringselskab er berettiget til at fæste lid til oplysninger fra sine kunder og potentielle kunder til grund, medmindre det ved eller burde vide, at disse oplysninger tydeligvis er forældede, unøjagtige eller ufuldstændige.

Artikel 56

Egnethedsvurdering og dertil knyttede dokumentationsforpligtelser

(artikel 25, stk. 3 og 5, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber skal tage stilling til, om en kunde har den nødvendige erfaring og viden til at forstå risiciene i forbindelse med det tilbudte eller ønskede produkt eller den tilbudte eller ønskede investeringsservice, når de vurderer, om investeringsservice som omhandlet i artikel 25, stk. 3, i direktiv 2014/65/EU er egnet for kunden.

Et investeringselskab er berettiget til at antage, at en professionel kunde har den nødvendige erfaring og viden til at forstå risiciene ved denne særlige investeringsservice eller disse særlige transaktioner eller de typer transaktioner eller produkter, i forbindelse med hvilke kunden er klassificeret som professionel kunde.

2. Investeringselskaber skal have dokumentation for gennemførte egnethedsvurderinger, og denne dokumentation skal omfatte følgende:

- a) resultatet af egnethedsvurderingen
- b) advarsler givet til kunden, hvis investeringsservicen eller produktkøbet blev vurderet som værende potentielt uegnet for kunden, om kunden ønskede transaktionen videreført på trods af advarslen, og i givet fald om selskabet accepterede kundens ønske om at videreføre transaktionen
- c) advarsler givet til kunden, hvis denne ikke gav tilstrækkelige oplysninger, så selskabet kunne gennemføre en egnethedsvurdering, om kunden ønskede at videreføre transaktionen på trods af denne advarsel og i givet fald om selskabet accepterede kundens ønske om at videreføre transaktionen.

Artikel 57

Ydelse af tjenester i forbindelse med ikke-komplekse instrumenter

(artikel 25, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU)

Et finansielt instrument, som ikke er udtrykkeligt nævnt i artikel 25, stk. 4, litra a), i direktiv 2014/65/EU, anses som ikke-komplekst med henblik på artikel 25, stk. 4, litra a), nr. vi), i direktiv 2014/65/EU, hvis det opfylder følgende kriterier:

- a) Det er ikke omfattet af artikel 4, stk. 1, nr. 44), litra c), eller punkt 4-11 i afsnit C i bilag I til direktiv 2014/65/EU.
- b) Der er ofte mulighed for at afhænde, indløse eller på anden måde realisere instrumentet til en pris, der er offentligt tilgængelig for markedsdeltagerne, og som er enten markedsprisen eller priser, der gøres tilgængelige eller er valideret ved hjælp af værdiansættelsessystemer, der er uafhængige af udstederen.
- c) Det indebærer ikke en faktisk eller potentiel forpligtelse for kunden, som overstiger udgiften ved at erhverve instrumentet.
- d) Det indeholder ikke en klausul, betingelse eller grænse, som grundlæggende kan ændre arten af eller risikoen ved investeringen eller afkastprofilen, f.eks. investeringer, der indeholder en ret til at konvertere instrumentet til et andet instrument.

- e) Det omfatter ikke et eksplicit eller implicit udtrædelsesgebyr, der medfører, at investeringen gøres ikke-likvid, selv om der er teknisk hyppige muligheder for at afhænde, indløse eller på anden måde realisere det.
- f) Tilstrækkelige oplysninger om dets kendetegn er offentligt tilgængelige og må forventes uden besvær at kunne forstås, således at den gennemsnitlige detailkunde på et oplyst grundlag kan foretage en vurdering af, hvorvidt vedkommende skal gå ind i en transaktion vedrørende det pågældende instrument.

Artikel 58

Aftaler med detailkunder og professionelle kunder

(artikel 24, stk. 1, og artikel 25, stk. 5, i direktiv 2014/65/EU)

Investeringselskaber, der leverer investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser som omhandlet i afsnit B, punkt 1), i bilag I til direktiv 2014/65/EU til en kunde efter den dato, fra hvilken denne forordning anvendes, skal indgå en skriftlig rammeaftale med kunden på papir eller andet varigt medium, der fastsætter de væsentlige rettigheder og forpligtelser for selskabet og kunden. Investeringselskaber, der yder investeringsrådgivning, skal kun opfylde denne forpligtelse, hvis der foretages en periodisk vurdering af egnetheden af de anbefalede finansielle instrumenter eller tjenester.

Den skriftlige aftale skal fastlægge de væsentlige rettigheder og forpligtelser for parterne og skal omfatte følgende:

- a) en beskrivelse af tjenesterne og, hvis det er relevant, arten og omfanget af den investeringsrådgivning, som skal ydes
- b) i tilfælde af porteføljepleje: de typer finansielle instrumenter, der kan købes eller sælges, og de typer transaktioner, som kan gennemføres på kundens vegne, samt alle ikke-tilladte instrumenter eller transaktioner, og
- c) en beskrivelse af hovedindholdet af tjenester som omhandlet i afsnit B, punkt 1), i bilag I til direktiv 2014/65/EU, som skal leveres, herunder, hvis det er relevant, selskabets rolle ved selskabshændelser vedrørende kundeinstrumenter og de vilkår, på hvilke værdipapirfinansieringstransaktioner, der omfatter kundeværdipapirer, vil medføre et afkast for kunden.

AFDELING 4

RAPPORTERING TIL KUNDER

Artikel 59

Rapporteringsforpligtelser vedrørende anden ordreudførelse end porteføljepleje

(artikel 25, stk. 6, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber, der har udført en ordre på vegne af en kunde, undtagen vedrørende porteføljepleje, skal vedrørende denne ordre:
 - a) straks give kunden de væsentlige oplysninger om udførelsen af ordren på et varigt medium
 - b) sende kunden en meddelelse på et varigt medium, der bekræfter, at ordren er udført, hurtigst muligt og senest den første hverdag efter udførelsen eller, hvis investeringselskabet modtager bekræftelsen fra tredjemand, senest den første hverdag efter modtagelsen af bekræftelsen fra tredjemand.

Litra b) finder ikke anvendelse, hvis bekræftelsen indeholder de samme oplysninger som en bekræftelse, der straks skal sendes til kunden af en anden person.

Litra a) og b) finder ikke anvendelse, hvis ordrer, der udføres på vegne af kunder, vedrører aftaler om realkreditlån finansieret via obligationer med de pågældende kunder; i disse tilfælde udarbejdes transaktionsrapporten samtidig med, at der gives meddelelse om betingelserne for realkreditlånet, dog senest én måned efter udførelsen af ordren.

2. Ud over kravene i stk. 1 skal investeringsselskaber på anmodning herom give kunden oplysninger om ordrens status.
3. Investeringsselskaber skal i tilfælde af kundeordrer vedrørende andele eller kapitalandel i institutter for kollektiv investering, der udføres periodisk, enten træffe de i stk. 1, litra b), omhandlede foranstaltninger eller give kunden de i stk. 4 anførte oplysninger om disse transaktioner mindst hver sjette måned.
4. Den i stk. 1, litra b), nævnte meddelelse skal indeholde de oplysninger blandt de nedenfor nævnte, der er relevante og i påkommende tilfælde i overensstemmelse med de reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende rapporteringsforpligtelser, der vedtaget i henhold til artikel 26 i forordning (EU) nr. 600/2014:
 - a) identifikation af det rapporterende selskab
 - b) navn eller betegnelse for kunden
 - c) handelsdag
 - d) handelstidspunkt
 - e) ordretype
 - f) identifikation af markedspladsen
 - g) identifikation af instrument
 - h) købs-/salgsindikator
 - i) ordrens art, hvis det ikke er en ordre om at købe eller sælge
 - j) mængde
 - k) stykpris
 - l) samlet vederlag
 - m) samlet sum af pålagte provisioner og udgifter og, hvis kunden anmoder herom, en specificeret opgørelse, der indeholder, hvor det er relevant, størrelsen af eventuelle tillæg eller nedslag, der er anvendt, hvis transaktionen blev udført af et investeringsselskab, når dette handler for egen regning, og investeringsselskabet over for kunden er forpligtet til at sørge for best execution
 - n) benyttet valutakurs, når transaktionen omfatter en valutaveksling
 - o) kundens ansvar for afregning af transaktionen, herunder betalings- eller leveringsfrist samt relevante kontooplysninger, hvis disse oplysninger og nævnte ansvar ikke allerede er meddelt kunden
 - p) hvis kundens modpart var investeringsselskabet selv eller en person i investeringsselskabets koncern eller en anden af investeringsselskabets kunder,

meddeles dette, medmindre ordren blev udført gennem et handelssystem, der gør det muligt at handle anonymt.

Med henblik på litra k) kan investeringsselskabet, hvis ordren udføres i trancher, vælge at oplyse kunden om prisen for hver enkelt tranche eller gennemsnitsprisen. Hvis der oplyses om gennemsnitsprisen, er investeringsselskabet på kundens anmodning forpligtet til at oplyse om prisen for hver enkelt tranche.

5. Investeringsselskabet kan give kunden de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, ved brug af standardkoder, hvis det også giver en forklaring på de anvendte koder.

Artikel 60

Rapporteringsforpligtelser i forbindelse med porteføljepleje

(artikel 25, stk. 6, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringsselskaber, der yder porteføljepleje over for kunder, skal give hver enkelt kunde periodiske oversigter på et varigt medium over porteføljeplejen udført på kundens vegne, medmindre en anden person giver kunden en sådan oversigt.
2. Den periodiske oversigt, der kræves i henhold til stk. 1, skal indeholde en rimelig og afvejet gennemgang af de gennemførte aktiviteter og udviklingen i porteføljen i rapporteringsperioden og skal, hvor det er relevant, indeholde følgende oplysninger:
 - a) investeringsselskabets navn
 - b) navnet på eller anden betegnelse for kundens konto
 - c) en redegørelse for indholdet og værdiansættelsen af porteføljen, herunder nærmere oplysninger om hvert enkelt finansielt instrument, dets markedskurs eller dagskurs, hvis markedskursen ikke er tilgængelig, og kontantsaldoen ved begyndelsen og udgangen af perioden samt udviklingen i porteføljen i løbet af perioden
 - d) gebyrernes samlede størrelse i perioden med specifikation af mindst porteføljeplejagebyrerne og de samlede omkostninger til ordreudførelsen og, når det er relevant, meddelelse om, at der på anmodning herom kan gives en mere detaljeret opdeling
 - e) en sammenligning af udviklingen i porteføljen i den periode, som oversigten dækker, med det benchmark for investeringsresultatet, som investeringsselskabet og kunden eventuelt er enedes om
 - f) de samlede udbytter, renter og andre indbetalinger, der i perioden er tilgået kundens portefølje
 - g) oplysninger om andre selskabshændelser, der medfører rettigheder, for så vidt angår finansielle instrumenter i porteføljen
 - h) for hver enkelt transaktion, der er udført i løbet af perioden, de i artikel 59, stk. 4, litra c)-l) omhandlede oplysninger, når det er relevant, medmindre kunden vælger at modtage oplysninger om gennemførte transaktioner efter hver enkelt transaktion, i hvilket tilfælde stk. 4 i denne artikel finder anvendelse.
3. De periodiske oversigter, der er omhandlet i stk. 1, skal gives hver tredje måned, undtagen i følgende tilfælde:
 - a) Hvis investeringsselskabet giver sine kunder adgang til et onlinesystem, der må anses som et varigt medium, hvor ajourførte værdiansættelser af kundens

portefølje kan tilgås, og hvor kunden nemt kan tilgå de i artikel 63, stk. 2, krævede oplysninger, og selskabet har dokumentation for, at kunden har tilgået en værdiansættelse af sin portefølje mindst én gang i løbet af det pågældende kvartal.

- b) I de tilfælde, hvor stk. 4 finder anvendelse, skal der gives periodiske oversigter hver tolvte måned.
- c) Hvis aftalen mellem et investeringsselskab og en kunde om porteføljepleje muliggør en gearet portefølje, skal den periodiske oversigt gives mindst én gang om måneden.

Undtagelsen i medfør af litra b) finder ikke anvendelse ved transaktioner i finansielle instrumenter, der er omfattet af artikel 4, stk. 1, nr. 44), litra c), eller af punkt 4-11 i afsnit C i bilag I til direktiv 2014/65/EU.

- 4. Investeringsselskaber skal, hvis kunden i forbindelse med gennemførte transaktioner vælger at få oplysninger om hver enkelt transaktion, omgående, når porteføljeforvalteren udfører en transaktion, give kunden de væsentlige oplysninger om transaktionen på et varigt medium.

Investeringsselskabet skal sende kunden en bekræftelse på transaktionen og de oplysninger, der er omhandlet i artikel 59, stk. 4, senest den første hverdag efter udførelsen, eller hvis investeringsselskabet får bekræftelsen af tredjemand, senest den første hverdag efter modtagelsen af bekræftelsen fra tredjemand.

Andet afsnit finder ikke anvendelse, hvis bekræftelsen indeholder de samme oplysninger som en bekræftelse, som en anden person omgående sender til kunden.

Artikel 61

Rapporteringsforpligtelser vedrørende godkendte modparter

(artikel 24, stk. 4, og artikel 25, stk. 6, i direktiv 2014/65/EU)

Kravene vedrørende rapporter for detailkunder og professionelle kunder i medfør af artikel 49 og 59 finder anvendelse, medmindre investeringsselskaber indgår en aftale med godkendte modparter for at fastsætte indholdet af og tidspunkterne for rapporteringen.

Artikel 62

Yderligere rapporteringsforpligtelser vedrørende porteføljepleje eller eventualforpligtelsestransaktioner

(artikel 25, stk. 6, i direktiv 2014/65/EU)

- 1. Investeringsselskaber, der yder porteføljepleje, skal give kunden meddelelse, når den samlede værdi af porteføljen (værdiansat ved begyndelsen af hver rapporteringsperiode) falder med 10 %, og derefter ved hvert fald med 10 %, senest ved slutningen af den hverdag, hvor denne grænse overskrides, eller slutningen af den næste hverdag i tilfælde, hvor grænsen ikke overskrides på en hverdag.
- 2. Investeringsselskaber, der har en detailkundekonto, som omfatter positioner i gearede finansielle instrumenter eller eventualforpligtelsestransaktioner, skal give kunden meddelelse, når den oprindelige værdi af hvert instrument falder med 10 %, og derefter ved hvert fald med 10 %. Rapportering i henhold til dette stykke bør ske for hvert enkelt instrument, medmindre andet aftales med kunden, og skal finde sted senest ved slutningen af den hverdag, hvor grænsen overskrides, eller slutningen af den næste hverdag, når grænsen ikke overskrides på en hverdag.

Oversigt over kunders finansielle instrumenter eller kunders midler

(artikel 25, stk. 6, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber, der opbevarer finansielle instrumenter eller midler for kunder, skal mindst én gang hvert kvartal sende hver kunde, for hvem de opbevarer finansielle instrumenter eller midler, en oversigt på et varigt medium over de finansielle instrumenter eller midler, medmindre en sådan oversigt er indeholdt i andre periodiske oversigter. Hvis kunden anmoder herom, skal selskaberne stille sådanne oversigter til rådighed med større hyppighed på kommercielle vilkår.

Første afsnit finder ikke anvendelse på kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2000/12/EF, for så vidt angår indlån i disse institutter i den i nævnte direktiv omhandlede betydning.

2. Den oversigt over kundeaktiver, der er omhandlet i stk. 1, skal indeholde følgende oplysninger:

- a) nærmere oplysninger om samtlige finansielle instrumenter eller midler, som investeringselskabet opbevarer for den pågældende kunde ved udgangen af det tidsrum, oversigten dækker
- b) i hvilket omfang en kundes finansielle instrumenter eller midler har været genstand for værdipapirfinansieringstransaktioner
- c) i hvilket omfang kunden har indtjent eventuelle beløb som følge af dennes deltagelse i værdipapirfinansieringstransaktioner, og grundlaget for denne indtjening
- d) en klar angivelse af de aktiver og midler, som er omfattet af reglerne i direktiv 2014/65/EU og gennemførelsesforanstaltningerne hertil, og dem, som ikke er, såsom dem, der er omfattet af en aftale om sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret
- e) en klar angivelse af, hvilke aktiver der er påvirket af visse særlige egenskaber ved deres ejerskabsstatus, f.eks. grundet en sikkerhedsstillelse
- f) markedsværdien eller den estimerede værdi, hvis markedsværdien ikke er tilgængelig, for de finansielle instrumenter, der er indeholdt i oversigten med en klar angivelse af, at fraværet af en markedspris sandsynligvis tyder på manglende likviditet. Fastsættelsen af den estimerede værdi skal foretages bedst muligt af selskabet.

Hvis en kundes portefølje omfatter afkast fra en eller flere uafsluttede transaktioner, kan oplysningerne i litra a) baseres på enten handels- eller afregningsdato, såfremt der anvendes samme grundlag for alle oplysninger i oversigten.

Den i stk. 1 omhandlede periodiske oversigt over kundeaktiver skal ikke stilles til rådighed, hvis investeringselskabet giver sine kunder adgang til et onlinesystem, der må anses som et varigt medium, hvor kunden nemt kan tilgå ajourførte oversigter over sine finansielle instrumenter eller midler, og selskabet har dokumentation for, at kunden har tilgået sine oversigter mindst én gang i løbet af det pågældende kvartal.

3. Investeringselskaber, som opbevarer finansielle instrumenter eller midler, og som udfører porteføljepleje for en kunde, kan medtage den i stk. 1 omhandlede oversigt over kundens aktiver i de periodiske oversigter, som de skal sende til kunden i henhold til artikel 60, stk. 1.

AFDELING 5

BEST EXECUTION

Artikel 64

Kriterier for best execution

(artikel 27, stk. 1, og artikel 24, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber skal ved udførelsen af kundeordrer tage hensyn til følgende kriterier, når de bestemmer den forholdsmæssige betydning af de faktorer, der er nævnt i artikel 27, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU.
 - a) kundens karakteristika, herunder indplacering som detailkunde eller professionel kunde
 - b) kundeordrens karakteristika, herunder hvis ordren indebærer en værdipapirfinansieringstransaktion
 - c) karakteristika ved de finansielle instrumenter, der indgår i ordren
 - d) karakteristika ved de handelssteder, som ordren kan rettes til.

I denne artikel og artikel 65 og 66 forstås ved "handelssted" et reguleret marked, en MHF, en OHF, en systematisk internalisator, en prisstiller eller en anden likviditetsstiller eller en enhed, der udfører en funktion i et tredjeland, der ligner de funktioner, som en af de foregående udfører.
2. Et investeringselskab opfylder sine forpligtelser i henhold til artikel 27, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU om at træffe alle tilstrækkelige foranstaltninger for at opnå det bedst mulige resultat for en kunde ved at udføre ordren eller en specifik del af en ordre i henhold til kundens specifikke instrukser vedrørende ordren eller den specifikke del af ordren.
3. Investeringselskaber må ikke strukturere eller pålægge provision på en sådan måde, at der forskelsbehandles urimeligt mellem handelssteder.
4. Ved udførelse af ordrer eller træfning af en beslutning om at handle med OTC-produkter, inklusive skræddersyede produkter, skal investeringselskabet kontrollere rimeligheden af den pris, der foreslås kunden, ved at indsamle markedsdata anvendt til estimering af prisen for et sådant produkt og, hvor det er muligt, ved at sammenligne med lignende eller tilsvarende produkter.

Artikel 65

Forpligtelse for investeringselskaber, der udfører porteføljepleje samt modtagelse og fremsendelse af ordrer, til at handle i kundens bedste interesse

(artikel 24, stk. 1 og 4, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber, der tilbyder porteføljepleje, skal overholde forpligtelsen i medfør af artikel 24, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU til at handle i overensstemmelse med deres kunders bedste interesse, når de formidler ordrer til andre enheder til udførelse, der er baseret på investeringselskabets beslutninger om at handle med finansielle instrumenter på kundens vegne.
2. Investeringselskaber, der modtager og videresender ordrer, skal overholde forpligtelsen i medfør af artikel 24, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU til at handle i overensstemmelse med deres kunders bedste interesse, når de formidler ordrer til andre enheder til udførelse.

3. For at opfylde stk. 1 og 2 skal investeringsselskaber opfylde stk. 4-7 i denne artikel og artikel 64, stk. 4.

4. Investeringsselskaber skal træffe alle tilstrækkelige foranstaltninger for at opnå det bedst mulige resultat for deres kunder under hensyntagen til de faktorer, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU. Disse faktoreres relative betydning afgøres under hensyntagen til de kriterier, der er fastsat i artikel 59, stk. 1, og, for så vidt angår detailkunder, kravene i artikel 27, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU.

Et investeringsselskab opfylder sine forpligtelser i medfør af stk. 1 eller 2 og er ikke forpligtet til at træffe de foranstaltninger, der er nævnt i dette stykke, for så vidt som det følger sin kundes specifikke instrukser, når ordren placeres eller formidles til en anden enhed til udførelse.

5. Investeringsselskaber skal udforme og gennemføre en politik, der sætter dem i stand til at overholde forpligtelsen i stk. 4. I denne politik defineres for så vidt angår hver type instrument de enheder, hos hvem ordren kan placeres, eller til hvem investeringsselskabet formidler ordrer til udførelse. Disse enheder skal have udførelsesordninger, der sætter investeringsselskabet i stand til at opfylde sine forpligtelser i medfør af denne artikel, når det placerer eller formidler ordrer til den pågældende enhed til udførelse.

6. Investeringsselskaber skal oplyse deres kunder om den i henhold til stk. 5 og artikel 66, stk. 2-9, fastlagte politik. Investeringsselskaber skal forsyne deres kunder med passende oplysninger om selskabet og dets tjenester samt de enheder, der vælges til udførelse. Når investeringsselskabet vælger andre selskaber til at udføre ordrer, skal dette navnlig årligt for hver klasse af finansielle instrumenter offentliggøre en oversigt over de fem vigtigste investeringsselskaber, målt i handelsvolumen, til hvilke det har formidlet eller hos hvilke det har placeret kundeordrer til udførelse i det forudgående år, sammen med oplysninger om kvaliteten af udførelsen. Oplysningerne skal stemme overens med de oplysninger, der er offentliggjort henhold til de tekniske standarder, der er udarbejdet i henhold til artikel 27, stk. 10, litra b), i direktiv 2014/65/EU.

Efter berettiget anmodning fra en kunde skal investeringsselskaber give deres kunder eller potentielle kunder oplysninger om enheder, hvortil ordrene formidles eller hos hvem ordrene placeres til udførelse.

7. Investeringsselskaber skal regelmæssigt kontrollere, hvor effektiv den politik, der er udformet i overensstemmelse med stk. 5, er, og skal især overvåge kvaliteten af ordreudførelsen hos de enheder, der er identificeret i denne politik, og i fornødent omfang korrigere mangler.

Investeringsselskaber skal tage politikken og ordningerne op til vurdering mindst én gang om året. Der skal også foretages en sådan vurdering, når der er indtruffet en væsentlig ændring, der påvirker selskabets evne til fortsat at opnå det bedst mulige resultat for dets kunder.

Investeringsselskaber skal vurdere, hvorvidt en væsentlig ændring har fundet sted, og skal overveje at foretage ændringer vedrørende de handelssteder eller enheder, som de i væsentligt omfang anser for at være pålidelige i forbindelse med overholdelsen af det overordnede krav om bedste udførelse.

En væsentlig ændring er en væsentlig hændelse, der kan påvirke parametre for bedste udførelse, såsom omkostninger, pris, hastighed, sandsynlighed for udførelse og

afvikling, størrelse, art eller andre overvejelser, der er relevante for udførelsen af ordren.

8. Denne artikel finder ikke anvendelse, hvis det investeringsselskab, der yder porteføljepleje eller modtager og formidler ordrer, også udfører modtagne ordrer eller efterkommer beslutninger om at handle på vegne af en kundes portefølje. I disse tilfælde finder artikel 27 i direktiv 2014/65/EU anvendelse.

Artikel 66

Ordreudførelsespolitik

(artikel 27, stk. 5 og 7, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringsselskaber skal én gang årligt tage deres ordreudførelsespolitik, der er udformet i medfør af artikel 27, stk. 4, i direktiv 2014/65/EU, samt deres ordreudførelsesordninger op til vurdering.

Der skal ligeledes foretages en sådan vurdering, når der er indtruffet en væsentlig ændring som defineret i artikel 65, stk. 7, der påvirker selskabets evne til fortsat konsekvent at opnå det bedst mulige resultat ved udførelsen af kundeordrer ved brug af de handelssteder, der indgår i dets ordreudførelsespolitik. Investeringsselskaber skal vurdere, hvorvidt en væsentlig ændring har fundet sted, og skal overveje at foretage ændringer af den forholdsmæssige betydning af faktorerne for bedste udførelse til at overholde det overordnede krav om bedste udførelse.

2. Oplysningerne om ordreudførelsespolitikken skal tilpasses ud fra typen af det finansielle instrument og typen af den leverede tjeneste og skal omfatte de i stk. 3-7 omhandlede oplysninger.

3. Investeringsselskaber skal give kunder følgende detaljerede oplysninger om deres ordreudførelsespolitik i god tid før leveringen af tjenesteydelsen:

- a) en redegørelse for den forholdsmæssige betydning, som investeringsselskabet i overensstemmelse med kriterierne i artikel 59, stk. 1, tillægger de i artikel 27, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU omhandlede faktorer, eller den proces, hvorved selskabet fastsætter disse faktoreres forholdsmæssige betydning
- b) en liste over de handelssteder, som selskabet i væsentligt omfang anser for at være pålidelige, når det skal opfylde sin forpligtelse til at træffe alle rimelige foranstaltninger for konsekvent at opnå det bedst mulige resultat ved udførelsen af kundeordrer, med oplysning om, hvilke handelssteder der anvendes for hver klasse af finansielle instrumenter, for ordrer fra detailkunder, for ordrer fra professionelle kunder og for værdipapirfinansieringstransaktioner
- c) en liste over faktorer benyttet til at udvælge et handelssted, herunder kvalitative faktorer såsom clearingordninger, systemer til automatisk afbrydelse, planlagte handlinger eller andre relevante overvejelser, og den forholdsmæssige betydning af hver faktor. Oplysninger om faktorer anvendt til at udvælge et handelssted til udførelse skal stemme overens med de kontroller, selskabet som led i vurderingen af, om dets politikker og ordninger er passende, anvender til over for kunder at dokumentere, at best execution konsistent opnås
- d) hvordan udførelsesfaktorer som pris, omkostninger, hurtighed, sandsynligheden for udførelse og andre relevante faktorer indgår som en del af alle tilstrækkelige trin til at opnå det bedst mulige resultat for kunden

- e) hvis det er relevant, oplysninger om, at selskabet udfører ordrer uden for en markedsplads, konsekvenserne heraf, f.eks. modpartsrisici, der opstår ved udførelse uden for en markedsplads, og, efter anmodning fra kunder, oplysninger om konsekvenserne af denne udførelsesmetode
- f) en klar og fremhævet advarsel om, at specifikke instrukser fra en kunde kan forhindre selskabet i at tage de forholdsregler, som det inden for rammerne af sin ordreudførelsespolitik har vedtaget og indført med henblik på at opnå det bedst mulige resultat ved udførelsen af nævnte ordrer, for så vidt angår de elementer, der er omfattet af instrukserne
- g) et sammendrag af udvælgelsesprocessen for handelssteder, anvendte udførelsesstrategier, anvendte procedurer og processer til at analysere den opnåede kvalitet af udførelsen, og hvordan selskaberne overvåger og kontrollerer, at de bedst mulige resultater blev opnået for kunder.

Oplysningerne skal gives på et varigt medium eller ved hjælp af et websted (hvis det ikke udgør et varigt medium), forudsat at betingelserne i artikel 3, stk. 2, er opfyldt.

4. Når investeringsselskaber benytter forskellige gebyrer alt efter handelssteder, skal selskabet forklare disse forskelle tilstrækkelig detaljeret til, at kunden kan forstå fordele og ulemper ved valget af et bestemt handelssted.
5. Når investeringsselskaber opfordrer kunder til at vælge et handelssted, skal der gives fair, tydelige og ikke-misvisende oplysninger, så kunden ikke vælger et handelssted frem for et andet udelukkende på baggrund af den prispolitik, selskabet benytter.
6. Investeringsselskaber må kun modtage betalinger fra tredjemænd, der opfylder bestemmelserne i artikel 24, stk. 9, i direktiv 2014/65/EU, og skal oplyse kunder om de tilskyndelser, som selskabet kan modtage fra handelsstederne. Af oplysningerne skal fremgå de gebyrer, der af investeringsselskabet er pålagt alle modparter i transaktionen, og, hvis gebyrerne varierer alt efter kunden, skal de maksimale gebyrer eller omfanget af gebyrer, som kan blive pålagt, fremgå af oplysningerne.
7. Hvis et investeringsselskab kræver betaling af gebyr fra mere end én deltager i en transaktion i overensstemmelse med artikel 24, stk. 9, i direktiv 2014/65/EU og gennemførelsesforanstaltningerne hertil, skal selskabet oplyse sine kunder om værdien af alle monetære og ikke-monetære ydelser modtaget af selskabet.
8. Hvis en kunde over for et investeringsselskab fremsætter rimelige og forholdsmæssige anmodninger om oplysninger om dets politikker eller ordninger, og hvordan de tages op til vurdering, skal investeringsselskabet give et klart svar inden for en rimelig frist.
9. Når et investeringsselskab udfører ordrer for detailkunder, skal det give disse kunder et sammendrag af den relevante politik, som fokuserer på de samlede omkostninger, disse pålægges. Sammendraget skal også indeholde et link til de nyeste data om udførelseskvalitet offentliggjort i henhold til artikel 27, stk. 3, i direktiv 2014/65/EU for hvert handelssted, som investeringsselskabet har angivet i sin udførelsespolitik.

AFDELING 6

BEHANDLING AF KUNDEORDRER

Artikel 67

Generelle principper

(artikel 28, stk. 1, og artikel 24, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber skal opfylde følgende betingelser, når de udfører kundeordrer:
 - a) De skal sikre, at ordrer, der udføres på kunders vegne, registreres og allokeres omgående og nøjagtigt.
 - b) De skal udføre ellers sammenlignelige kundeordrer fortløbende og omgående, medmindre ordrens art eller de gældende markedsbetingelser umuliggør dette, eller det strider mod kundens interesser.
 - c) De skal oplyse detailkunder om eventuelle væsentlige problemer med at udføre ordren, straks når de bliver opmærksomme på problemerne.
2. Hvis et investeringselskab har ansvar for at overvåge eller sørge for afregning af en udført ordre, skal det træffe alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at finansielle instrumenter eller midler tilhørende kunder, der er modtaget ved afregningen af den udførte ordre, omgående og redeligt indsættes på den pågældende kundes konto.
3. Et investeringselskab må ikke misbruge oplysninger vedrørende ikke-udførte kundeordrer og skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at forhindre misbrug af disse oplysninger af nogen af dets relevante personer.

Artikel 68

Sammenlægning og allokering af ordrer

(artikel 28, stk. 1, og artikel 24, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber må ikke udføre en kundeordre eller en transaktion for egen regning sammenlagt med en anden kundeordre, medmindre følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Det skal være usandsynligt, at en sammenlægning af ordrerne og transaktionerne overordnet vil være til ulempe for nogen enkelt kunde, hvis ordre indgår heri.
 - b) Hver enkelt af de kunder, hvis ordre vil blive sammenlagt, skal oplyses om, at denne sammenlægning kan være til ulempe for dem for så vidt angår en bestemt ordre.
 - c) Selskabet skal fastlægge og reelt følge en ordreallokeringspolitik, der giver mulighed for en rimelig allokering af sammenlagte ordrer og transaktioner, herunder hvordan ordrenes omfang og pris har betydning for allokeringer og behandlingen af delvis udførte ordrer.
2. Hvis et investeringselskab sammenlægger en ordre med en eller flere andre kundeordrer, og den sammenlagte ordre kun delvis udføres, skal det allokere de dermed forbundne handler i overensstemmelse med sin ordreallokeringspolitik.

Artikel 69

Sammenlægning og allokering af transaktioner for egen regning (artikel 28, stk. 1 og artikel 24, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringselskaber, der har sammenlagt transaktioner for egen regning med en eller flere kundeordrer, må ikke allokere de dermed forbundne handler således, at det er til ugunst for kunden.
2. Hvis et investeringselskab sammenlægger en kundeordre med en transaktion for egen regning, og den samlede ordre kun delvis udføres, skal det allokere de dermed forbundne handler til kunden frem for selskabet.

Hvis et investeringselskab er i stand til at fremlægge tilstrækkelig dokumentation for, at det uden denne kombination ikke ville have kunnet udføre ordren på lige så fordelagtige vilkår, eller om overhovedet, kan det allokere transaktionen for egen regning forholdsmæssigt i overensstemmelse med den ordreallokeringspolitik, der er omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra c).
3. Investeringselskaber skal som en del af ordreallokeringspolitikken, jf. artikel 68, stk. 1, litra c), fastlægge procedurer, der har til formål at forhindre omallokering af transaktioner for egen regning, der udføres i kombination med kundeordrer, på en sådan måde, at det er til ugunst for kunden.

Artikel 70

Omgående, rimelig og hurtig udførelse af kundeordrer og offentliggørelse af ikke-udførte limiterede kundeordrer for aktier handlet på en markedsplads (artikel 28 i direktiv 2014/65/EU)

1. En limiteret kundeordre for aktier optaget til handel på et reguleret marked eller handlet på en markedsplads, som ikke omgående er udført under gældende markedsvilkår som omhandlet i artikel 28, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU, skal betragtes som tilgængelig for offentligheden, når investeringselskabet har indsendt ordren til udførelse til et reguleret marked eller et MHF, eller ordren er offentliggjort af en udbyder af datarapporterings tjenester, der befinder sig i en medlemsstat, og let kan udføres, så snart markedsvilkårene tillader det.
2. Regulerede markeder og MHF'er skal prioriteres i henhold til selskabets ordreudførelsespolitik for at sikre udførelse, så snart markedsvilkårene tillader det.

AFDELING 7

GODKENDTE MODPARTER

Artikel 71

Godkendte modparter (artikel 30 i direktiv 2014/65/EU)

1. Ud over de kategorier, som udtrykkeligt er fastsat i artikel 30, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU, kan medlemsstaterne i henhold til artikel 30, stk. 3, i nævnte direktiv som en godkendt modpart anerkende et foretagende, der tilhører en kategori af kunder, der betragtes som professionelle kunder i medfør af punkt 1, 2 og 3 i afsnit I i bilag II til nævnte direktiv.
2. Hvis en godkendt modpart i henhold til artikel 30, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2014/65/EU anmoder om behandling som en kunde, hvis forretningsaktiviteter med et investeringselskab er omfattet af artikel 24, 25, 27 og 28 i nævnte direktiv, skal

anmodningen være skriftlig, og det skal af anmodningen fremgå, om behandlingen som detailkunde eller professionel kunde vedrører én eller flere investeringstjenester eller transaktioner eller én eller flere typer transaktioner eller produkter.

3. Hvis en godkendt modpart anmoder om at blive behandlet som en kunde, hvis forretningsaktiviteter med et investeringsselskab er omfattet af artikel 24, 25, 27 og 28 i direktiv 2014/65/EU, men ikke udtrykkeligt anmoder om at blive behandlet som detailkunde, og investeringsselskabet efterkommer anmodningen, skal selskabet behandle den godkendte modpart som professionel kunde.
4. Hvis den godkendte modpart udtrykkeligt anmoder om at blive behandlet som detailkunde, skal investeringsselskabet behandle den godkendte modpart som en detailkunde, under anvendelse af bestemmelserne vedrørende anmodninger om at blive behandlet som ikke-professionel kunde, jf. punkt 2, 3 og 4 i afsnit I i bilag II til direktiv 2014/65/EU.
5. Hvis en kunde anmoder om at blive behandlet som en godkendt modpart i henhold til artikel 30, stk. 3, i direktiv 2014/65/EU, skal følgende procedure følges:
 - a) Investeringsselskabet skal give kunden en tydelig skriftlig advarsel om konsekvenserne for kunden ved en sådan anmodning, herunder den beskyttelse, denne kan miste.
 - b) Kunden skal skriftlig bekræfte anmodningen om at blive behandlet som en godkendt modpart enten generelt eller i forhold til én eller flere investeringstjenester eller en transaktion eller type af transaktion eller produkt, og at vedkommende er klar over konsekvenserne vedrørende den beskyttelse, vedkommende kan miste som følge af anmodningen.

AFDELING 8

DOKUMENTATION

Artikel 72

Opbevaring af dokumentation

(artikel 16, stk. 6, i direktiv 2014/65/EU)

1. Dokumentation skal opbevares på et medium, der tillader lagring af oplysningerne, således at den kompetente myndighed fremover kan anvende den, og i en sådan form og på en sådan måde, at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Den kompetente myndighed kan let få adgang til den og kan rekonstruere enhver vigtig fase af behandlingen af hver transaktion.
 - b) Det er muligt let at fastslå eventuelle rettelser eller andre ændringer og dokumentationens indhold forud for sådanne eventuelle rettelser eller andre ændringer.
 - c) Det er ikke muligt at manipulere eller på anden vis at ændre dokumentationen.
 - d) IT eller anden effektiv behandling er mulig, når en analyse af dataene ikke kan udføres let grundet omfanget og arten af dataene.
 - e) Selskabets ordninger opfylder dokumentationskravene uanset den anvendte teknologi.
2. Investeringsselskaber skal som minimum opbevare den i bilag I til denne forordning anførte dokumentation, alt efter arten af deres aktiviteter.

Listen over dokumentation i bilag I til denne forordning berører ikke andre dokumentationsforpligtelser fastsat i anden lovgivning.

3. Investeringsselskaber skal også have skriftlig dokumentation for alle politikker og procedurer, som det kræves at de overholder i henhold til direktiv 2014/65/EU, forordning (EU) nr. 600/2014, direktiv 2014/57/EU og forordning (EU) nr. 596/2014 og gennemførelsesforanstaltningerne hertil.

De kompetente myndigheder kan kræve, at investeringsselskaber opbevarer yderligere dokumentation ud over listen i bilag I til denne forordning.

Artikel 73

Dokumentation vedrørende rettigheder og forpligtelser for investeringsselskabet og kunden

(artikel 25, stk. 5, i direktiv 2014/65/EU)

Dokumentation vedrørende investeringsselskabets og kundens respektive rettigheder og forpligtelser i henhold til en aftale om levering af tjenesteydelser eller vedrørende betingelserne for selskabets levering af tjenesteydelser til kunden skal opbevares i mindst hele det tidsrum, kunderelationen består.

Artikel 74

Dokumentation vedrørende kundeordrer og beslutninger om at handle

(artikel 16, stk. 6, i direktiv 2014/65/EU)

Et investeringsselskab skal for hver indledende ordre modtaget fra en kunde og for hver indledende truffet beslutning om at handle omgående dokumentere som minimum de i afsnit 1 i bilag IV til denne forordning omhandlede oplysninger og stille dem til rådighed for de kompetente myndigheder, i det omfang, de finder anvendelse på den pågældende ordre eller beslutning om at handle.

Hvis de i afsnit 1 i bilag IV til denne forordning omhandlede oplysninger også er omfattet af artikel 25 og 26 i forordning (EU) nr. 600/2014, bør disse oplysninger behandles på en konsistent måde og i henhold til samme standarder som foreskrevet i artikel 25 og 26 i forordning (EU) nr. 600/2014.

Artikel 75

Dokumentation vedrørende transaktioner og ordrebehandling

(artikel 16, stk. 6, i direktiv 2014/65/EU)

Investeringsselskaber skal omgående efter modtagelse af en kundeordre eller efter at have truffet en beslutning om at handle, i det omfang, det er relevant for ordren eller beslutningen om at handle, dokumentere som minimum de i afsnit 2 i bilag IV omhandlede oplysninger og stille dem til rådighed for de kompetente myndigheder.

Hvis de i afsnit 2 i bilag IV omhandlede oplysninger også er omfattet af artikel 25 og 26 i forordning (EU) nr. 600/2014, skal de behandles på en konsistent måde og i henhold til samme standarder som foreskrevet i artikel 25 og 26 i forordning (EU) nr. 600/2014.

Artikel 76

Dokumentation vedrørende telefonsamtaler eller elektronisk kommunikation

(artikel 16, stk. 7, i direktiv 2014/65/EU)

1. Investeringsselskaber skal indføre, gennemføre og til enhver tid besidde en effektiv politik for dokumentation vedrørende telefonsamtaler og elektronisk kommunikation;

denne politik skal være nedfældet skriftligt og svare til selskabets størrelse og organisation og arten, omfanget og kompleksitetsgraden af dets forretninger. Politikken skal omfatte følgende:

- a) identifikation af telefonsamtalerne og den elektroniske kommunikation, herunder relevante interne telefonsamtaler og relevant intern elektronisk kommunikation, der er omfattet af dokumentationskravene i henhold til artikel 16, stk. 7, i direktiv 2014/65/EU, og
 - b) specifikation af de procedurer, som skal følges, og de foranstaltninger, som skal træffes, for at sikre selskabets overholdelse af artikel 16, stk. 7, tredje og ottende afsnit, i direktiv 2014/65/EU, når ekstraordinære omstændigheder opstår, og selskabet ikke er i stand til at dokumentere samtalen/kommunikationen på udstyr udstedt, godkendt eller tilladt af selskabet. Dokumentation for sådanne omstændigheder skal opbevares og holdes tilgængelig for de kompetente myndigheder.
2. Investeringsselskaber skal sikre, at ledelsesorganet effektivt overvåger og kontrollerer politikkerne og procedurerne for selskabets dokumentation vedrørende telefonsamtaler og elektronisk kommunikation.
 3. Investeringsselskaber skal sikre, at de ordninger, der er indført for at overholde dokumentationskravene, er teknologineutrale. Selskaber skal periodisk evaluere effektiviteten af deres politikker og procedurer og træffe alternative og yderligere foranstaltninger og procedurer, som måtte være nødvendige og passende. Som minimum skal sådanne alternative og yderligere foranstaltninger træffes, når et nyt kommunikationsmedium godkendes eller tillades til anvendelse af selskabet.
 4. Investeringsselskaber skal føre og regelmæssigt ajourføre dokumentation vedrørende de personer, som har selskabsejet udstyr eller privat ejet udstyr, der er godkendt til anvendelse af selskabet.
 5. Investeringsselskaber skal uddanne og undervise medarbejdere i procedurer for kravene i artikel 16, stk. 7, i direktiv 2014/65/EU.
 6. For at overvåge overholdelse af dokumentationskravene i henhold til artikel 16, stk. 7, i direktiv 2014/65/EU skal investeringsselskaber periodisk overvåge dokumentationen vedrørende transaktioner og ordrer omfattet af disse krav, herunder relevante samtaler. En sådan overvågning skal være risikobaseret og forholdsmæssig.
 7. Investeringsselskaber skal gøre rede for politikkerne, procedurerne og ledelsesorganets overvågning vedrørende dokumentationsreglerne over for de relevante kompetente myndigheder efter anmodning.
 8. Før investeringsselskaber leverer investeringstjenester og aktiviteter vedrørende modtagelse, formidling og udførelse af ordrer til nye og eksisterende kunder, skal disse oplyse kunden om følgende:
 - a) at samtalerne og kommunikationen registreres
 - b) at en kopi af registreringen af sådanne samtaler med kunden og kommunikation med kunden vil være tilgængelig efter anmodning i en periode på fem år og, hvis en kompetent myndighed anmoder herom, i op til en periode på syv år.

De i første afsnit omhandlede oplysninger skal gives på samme sprog som det eller dem, der anvendes ved levering af investeringstjenester til kunder.

9. Investeringselskaber skal på et varigt medium registrere alle relevante oplysninger vedrørende relevante samtaler med kunder ansigt til ansigt. De registrerede oplysninger skal som minimum omfatte følgende:
- a) dato og klokkeslæt for møder
 - b) sted for afholdelse af møder
 - c) deltagernes identitet
 - d) initiativtager til møderne, og
 - e) relevante oplysninger om kundeordren, herunder pris, volumen, ordertype og hvornår den skal sendes eller udføres.
10. Dokumentation skal lagres på et varigt medium, som tillader, at den kan afspilles igen eller kopieres, og skal opbevares i et format, der ikke tillader, at den oprindelige dokumentation ændres eller slettes.
- Dokumentation skal lagres på et medium, hvor den er let tilgængelig og tilgængelig for kunder ved anmodning.
- Selskaber skal sikre kvaliteten, nøjagtigheden og fuldstændigheden af dokumentationen vedrørende alle telefonsamtaler og al elektronisk kommunikation.
11. Opbevaringsperioden for dokumentation begynder på den dato, hvor dokumentationen oprettes.

AFDELING 9

SMV-VÆKSTMARKEDER

Artikel 77

Kvalificering som en SMV

(artikel 4, stk. 1, nr. 13), i direktiv 2014/65/EU)

1. En udsteder, hvis aktier har været optaget til handel i under tre år, anses som en SMV for så vidt angår artikel 33, stk. 3, litra a), i direktiv 2014/65/EU, hvis dennes markedsværdi er under 200 mio. EUR baseret på et af følgende kriterier:
- a) lukkekursen for aktien for den første handelsdag, hvis dennes aktier har været optaget til handel i under ét år
 - b) den sidste lukkekurs for aktien i det første handelsår, hvis dennes finansielle instrumenter har været optaget til handel i mere end ét år men under to år
 - c) gennemsnittet af de sidste lukkekurser for aktien i hvert af de første to handelsår, hvis dennes finansielle instrumenter har været optaget til handel i over to år, men under tre år.
2. En udsteder, som ikke har noget aktieinstrument optaget til handel på nogen markedsplads, anses som en SMV for så vidt angår artikel 4, stk. 1, nr. 13), i direktiv 2014/65/EU), hvis denne ifølge de seneste årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber opfylder mindst to af følgende tre kriterier: et gennemsnitligt antal ansatte i løbet af regnskabsåret på mindre end 250, en samlet balance på mindre end 43 000 000 EUR og en årlig nettoomsætning på mindre end 50 000 000 EUR.

Registrering som et SMV-vækstmarked
(artikel 33, stk. 3, i direktiv 2014/65/EU)

1. Ved vurderingen af, om mindst 50 % af de udstedere, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel på en MHF, der er registreret som et SMV-vækstmarked, er SMV'er, jf. artikel 33, stk. 3, litra a) i direktiv 2014/65/EU, skal den kompetente myndighed i hjemlandet for den operatør, der driver MHF'en, beregne den gennemsnitlige andel af SMV'er i forhold til det samlede antal udstedere, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel på det pågældende marked. Den gennemsnitlige andel skal beregnes den 31. december i det foregående kalenderår som gennemsnittet af de tolv andele ved udgangen af hver måned i det pågældende kalenderår.

Uden at det berører de andre betingelser for registrering, der er omhandlet i artikel 33, stk. 3, litra b)-g), i direktiv 2014/65/EU, skal den kompetente myndighed registrere en ansøger uden tidligere driftshistorik som et SMV-vækstmarked og efter tre kalenderår bekræfte, at vedkommende opfylder kravene vedrørende minimumsandelen af SMV'er, jf. første afsnit.

2. For så vidt angår kriterierne i artikel 33, stk. 3, litra b), c), d) og f), i direktiv 2014/65/EU må den kompetente myndighed i hjemlandet for den operatør, der driver MHF'en ikke registrere MHF'en som et SMV-vækstmarked, medmindre den finder det godtgjort, at MHF'en:
 - a) har fastlagt og anvender regler vedrørende objektive og gennemsigtige kriterier for udstederes første og løbende adgang til handel på dens handelssted
 - b) har en driftsmodel, der er passende for udførelsen af dens funktioner og sikrer redelig og korrekt handel i de finansielle instrumenter, der er optaget til handel på dens handelssted
 - c) har fastlagt og anvender regler, som kræver, at en udsteder, der ønsker sine finansielle instrumenter optaget til handel på MHF'en, offentliggør, i tilfælde hvor direktiv 2003/71/EF ikke finder anvendelse, et passende optagelsesdokument, som er udarbejdet på udstederens ansvar, og hvoraf det tydeligt fremgår, om det er godkendt eller gennemgået og af hvem
 - d) har fastlagt og anvender regler, der fastsætter minimumsindholdet af det i litra c) omhandlede optagelsesdokument på en sådan måde, at investorer får tilstrækkelige oplysninger til, at de på et oplyst grundlag kan foretage en vurdering af udstederens finansielle position og fremtidsudsigter samt de til dennes værdipapirer knyttede rettigheder
 - e) kræver, at udstederen i det i litra c) omhandlede optagelsesdokument oplyser, om vedkommende mener, at vedkommendes driftskapital er tilstrækkelig til at opfylde vedkommendes nuværende krav og, hvis den ikke er, hvordan vedkommende har tænkt sig at skaffe den nødvendige ekstra driftskapital
 - f) har truffet foranstaltninger til, at det i litra c) omhandlede optagelsesdokument underkastes en hensigtsmæssig vurdering af dets fuldstændighed, konsistens og forståelighed
 - g) kræver, at de udstedere, hvis værdipapirer handles på dens handelssted, offentliggør årsregnskaber inden for 6 måneder efter slutningen af hvert

regnskabsår og halvårslige regnskaber inden for 4 måneder efter slutningen af de første 6 måneder af hvert regnskabsår

- h) sikrer formidling til offentligheden af prospekter udarbejdet i overensstemmelse med direktiv 2003/71/EF, optagelsesdokumenter som omhandlet i litra c), regnskaber som omhandlet i litra g) samt oplysninger som omhandlet i artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) nr. 596/2014, og som offentliggøres af de udstedere, hvis værdipapirer handles på dens handelssted, ved at offentliggøre dem på sit websted eller angive et link heri til udstederens websted, hvor sådanne dokumenter, rapporter og oplysninger er offentliggjort
- i) sikrer, at de i litra h) omhandlede foreskrevne oplysninger og direkte links forbliver tilgængelige på dens websted i en periode på mindst fem år.

Artikel 79

Afregistrering som et SMV-vækstmarked

(artikel 33, stk. 3, i direktiv 2014/65/EU)

1. For så vidt angår andelen af SMV'er, og uden at det berører de andre betingelser i artikel 33, stk. 3, litra b)-g), i direktiv 2014/65/EU og i artikel 78, stk. 2, i denne forordning, afregistreres et SMV-vækstmarked først af den kompetente myndighed i dets hjemland, når andelen af SMV'er som fastsat i henhold til artikel 73, stk. 1, første afsnit, i denne forordning er under 50 % i tre sammenhængende kalenderår.
2. For så vidt angår betingelserne i artikel 33, stk. 3, litra b)-g), i direktiv 2014/65/EU og i artikel 78, stk. 2, i denne forordning afregistreres operatøren af et SMV-vækstmarked af den kompetente myndighed i dennes hjemland, når disse betingelser ikke længere er opfyldt.

KAPITEL IV

DRIFTSFORPLIGTELSE FOR MARKEDSPLADSER

Artikel 80

Omstændigheder, som udgør betydelig skade for investorernes interesser eller markedets ordentlige funktion

(artikel 32, stk. 1 og 2, og artikel 52, stk. 1 og 2, i direktiv 2014/65/EU)

1. Med henblik på artikel 32, stk. 1 og 2, og artikel 52, stk. 1 og 2, i direktiv 2014/65/EU anses et finansielt instruments suspension eller fjernelse fra handelen for at kunne forårsage betydelig skade for investorernes interesser eller markedets ordentlige funktion, når som minimum følgende omstændigheder gør sig gældende:
 - a) hvis det vil skabe en systemisk risiko, som undergraver den finansielle stabilitet, såsom hvor der er behov for at opløse en dominerende markedsposition, eller hvor afviklingsforpligtelser ikke ville blive overholdt i et væsentligt omfang
 - b) hvis en fortsættelse af handelen på markedet er nødvendig for at udføre vigtige efterhandelsmæssige risikostyringsfunktioner, når der er behov for afvikling af finansielle instrumenter som følge af et clearingmedlems misligholdelse i henhold til misligholdelsesprocedurerne for en CCP, og en CCP ville blive udsat for uacceptable risici som et resultat af manglende mulighed for at beregne margenkrav

- c) hvis udstederens finansielle levedygtighed ville blive bragt i fare, såsom hvis denne indgår i en forretningsmæssig transaktion eller tilvejebringelse af kapital.
2. For at vurdere, om en suspension eller fjernelse vil kunne forårsage betydelig skade for investorernes interesser eller markedets ordentlige funktion i et givet tilfælde, skal den nationale kompetente myndighed, et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en MHF eller en OHF, tage hensyn til alle relevante faktorer, herunder:
- a) relevansen af markedet hvad angår likviditet, hvis konsekvenserne af foranstaltningerne må antages at være mere væsentlige, hvis disse markeder er mere relevante hvad angår likviditet end andre markeder
 - b) arten af den planlagte foranstaltning, hvis foranstaltninger med ved- eller længerevarende konsekvenser for investorernes mulighed for at handle med et finansielt instrument på markedspladser, f.eks. fjernelser, kan forventes at have større konsekvenser for investorerne end andre foranstaltninger
 - c) de afledte virkninger af en suspension eller fjernelse af tilstrækkelig relaterede derivater, indeks eller benchmarks, for hvilke det fjernede eller suspenderede instrument fungerer som underliggende aktiv eller bestanddel
 - d) virkningerne af en suspension på interesser for markedsslutbrugere, som ikke er finansielle modparter, f.eks. enheder, der handler med finansielle instrumenter for at afdække kommercielle risici.
3. Der skal også tages hensyn til de i stk. 3 omhandlede faktorer, hvis en national kompetent myndighed, et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en MHF eller en OHF, beslutter ikke at suspendere eller fjerne et finansielt instrument på grundlag af omstændigheder, der ikke er omfattet af listen i stk. 1.

Artikel 81

Omstændigheder, hvor der kan være tale om væsentlige overtrædelser af reglerne for en markedsplads eller ureglementerede handelsvilkår eller systemforstyrrelser vedrørende et finansielt instrument

(artikel 31, stk. 2, og artikel 54, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU)

1. Markedspladsoperatører skal ved vurdering af, om kravet om, at de omgående skal oplyse deres kompetente myndigheder om væsentlige overtrædelser af reglerne for deres markedsplads, ureglementerede handelsvilkår eller systemforstyrrelser vedrørende et finansielt instrument, finder anvendelse, tage hensyn til de signaler, der er omhandlet i afsnit A i bilag III til denne forordning.
2. Der kræves kun oplysninger i tilfælde af væsentlige hændelser, som potentielt kan være til fare for markedspladsers rolle og funktion som del af den finansielle markedsinfrastruktur.

Artikel 82

Omstændigheder, hvor der kan være tale om en handlemåde, der tyder på adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014

(artikel 31, stk. 2, og artikel 54, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU)

1. Markedspladsoperatører skal ved vurdering af, om kravet om, at de omgående skal oplyse deres kompetente myndigheder om en handlemåde, der kan tyde på adfærd,

der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, finder anvendelse, tage hensyn til de signaler, der er omhandlet i afsnit B i bilag III til denne forordning.

2. Operatøren af en eller flere markedspladser, hvor et finansielt instrument og/eller tilknyttede finansielle instrumenter handles, skal benytte en forholdsmæssig tilgang og skal udøve dømmekraft vedrørende de pågældende signaler, herunder alle relevante signaler, der ikke udtrykkeligt fremgår af afsnit B i bilag III til denne forordning, før vedkommende oplyser den relevante nationale myndighed, idet der tages hensyn til følgende:
 - a) afvigelserne fra det almindelige handelsmønster for de finansielle instrumenter, der er optaget til handel eller handles på vedkommendes markedsplads, og
 - b) de oplysninger, som er tilgængelige for operatøren, hvad enten det er internt som en del af markedspladsens drift eller offentligt.
3. Operatøren af en eller flere markedspladser skal tage hensyn til front running-adfærd, som består i, at et markedsmedlem eller en markedsdeltager for egen regning handler forud for sin kunde, og skal til det formål benytte de ordrebogsdata, som markedspladsen skal registrere i henhold til artikel 25 i forordning (EU) nr. 600/2014, navnlig dataene om den måde, hvorpå medlemmet eller deltageren udfører sin handelsaktivitet.

KAPITEL V

POSITIONSRAPPORTERING VEDRØRENDE RÅVAREDERIVATER

Artikel 83

Positionsrapportering

(artikel 58, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU)

1. Med henblik på de ugentlige rapporter, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/65/EU, finder forpligtelsen om, at en markedsplads skal offentliggøre en sådan rapport, anvendelse, når begge følgende grænser nås:
 - a) i en given kontrakt på en given markedsplads er der 20 indehavere af åbne positioner, og
 - b) den absolutte størrelse af bruttovolumen af de samlede åbne lange eller korte positioner udtrykt i antal handelsenheder for det relevante råvarederivat overstiger et niveau på fire gange det disponible udbud i det samme råvarederivat udtrykt i antal handelsenheder.

Hvis råvarederivatet ikke har et fysisk leverbart, underliggende aktiv, og i tilfælde af emissionskvoter og derivater deraf, finder litra b) ikke anvendelse.

2. Den i stk. 1, litra a), fastsatte grænse finder anvendelse samlet på grundlag af alle personkategorier, uanset antallet af indehavere af positioner i en enkelt personkategori.
3. For kontrakter, hvor der er under fem aktive indehavere af positioner i en personkategori, offentliggøres antallet af indehavere af positioner i den pågældende kategori ikke.
4. For kontrakter, der opfylder betingelserne i stk. 1, litra a) og b), for første gang, skal markedspladser offentliggøre den første ugentlige rapport vedrørende kontrakterne,

så snart det er praktisk muligt, og under alle omstændigheder senest 3 uger fra den dato, hvor grænserne først blev nået.

5. Hvis betingelserne i stk. 1, litra a) og b), ikke længere er opfyldt, skal markedspladser fortsat offentliggøre de ugentlige rapporter i en periode på tre måneder. Forpligtelsen til at offentliggøre ugentlige rapporter finder ikke længere anvendelse, hvis betingelserne i stk. 1, litra a) og b), ikke løbende har været opfyldt efter udløbet af denne periode.

KAPITEL VI

DATALEVERINGSFORPLIGTELSE FOR UDBYDERE AF DATARAPPORTERINGSTJENESTER

Artikel 84

Forpligtelse til at stille markedsdata til rådighed på rimelige forretningsmæssige vilkår
(artikel 64, stk. 1, og artikel 65, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU)

1. Med henblik på at gøre markedsdata, der indeholder de i artikel 6, 20 og 21 i forordning (EU) nr. 600/2014 omhandlede oplysninger, tilgængelige for offentligheden på rimelige forretningsmæssige vilkår i overensstemmelse med artikel 64, stk. 1, og artikel 65, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU skal godkendte offentliggørelsesordninger (APA'er) og udbydere af konsolideret løbende handelsinformation (CTP'er) opfylde de i artikel 85-89 fastsatte krav.
2. Artikel 85, artikel 86, stk. 2, artikel 87, artikel 88, stk. 2, og artikel 89 finder ikke anvendelse på APA'er eller CTP'er, der stiller markedsdata gratis til rådighed for offentligheden.

Artikel 85

Levering af markedsdata på omkostningsvilkår
(artikel 64, stk. 1, og artikel 65, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU)

1. Prisen for markedsdata skal være baseret på de omkostninger, der opstår i forbindelse med fremstilling og offentliggørelse af disse data, og kan indeholde en rimelig margin.
2. Omkostninger i forbindelse med fremstilling og offentliggørelse af markedsdata kan indeholde en rimelig andel af fællesomkostninger for andre tjenesteydelser, der udbydes af APA'er og CTP'er.

Artikel 86

Forpligtelse til at levere markedsdata på et ikke-diskriminerende grundlag
(artikel 64, stk. 1, og artikel 65, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU)

1. APA'er og CTP'er skal gøre markedsdata tilgængelige til den samme pris og på samme vilkår og betingelser for alle kunder, der befinder sig i samme kategori, i overensstemmelse med offentliggjorte objektive kriterier.
2. Enhver forskel i den pris, der kræves af forskellige kategorier af kunder, skal stå i forhold til den værdi, som markedsdataene repræsenterer for de pågældende kunder, under hensyntagen til:
 - a) markedsdataenes omfang, herunder antallet af dækkede finansielle instrumenter og deres handelsvolumen

- b) kundens anvendelse af markedsdataene, herunder hvorvidt de anvendes til kundens egne handelsaktiviteter, videresalg eller dataindsamling.
- 3. Med henblik på stk. 1 skal APA'er og CTP'er have skalerbar kapacitet for at sikre, at kunder har rettidig adgang til markedsdata på alle tidspunkter og på et ikke-diskriminerende grundlag.

Artikel 87

Gebyr pr. bruger

(artikel 64, stk. 1, og artikel 65, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU)

- 1. APA'er og CTP'er skal kræve betaling for anvendelse af markedsdata på grundlag af den individuelle slutbrugerens anvendelse af markedsdata ("pr. bruger-vilkår"). APA'er og CTP'er skal have ordninger, der sikrer, at der for hver enkelt brug af markedsdata kun kræves betaling én gang.
- 2. Uanset stk. 1 kan APA'er og CTP'er beslutte ikke at gøre markedsdata tilgængelige på pr. bruger-vilkår i de tilfælde, hvor afregning på pr. bruger-vilkår ikke står i rimeligt forhold til de omkostninger, der er forbundet med at gøre disse data tilgængelige, under hensyntagen til markedsdataenes omfang.
- 3. APA'er eller CTP'er skal begrunde en afvisning af at gøre markedsdata tilgængelige på pr. bruger-vilkår og skal offentliggøre denne begrundelse på deres hjemmeside.

Artikel 88

Friholdelse og opsplitning af markedsdata

(artikel 64, stk. 1, og artikel 65, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU)

- 1. APA'er og CTP'er skal gøre markedsdata tilgængelige uafhængigt af andre tjenesteydelser.
- 2. Priserne for markedsdata skal opkræves i overensstemmelse med disse markedsdatas grad af opsplitning, jf. artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) nr. 600/2014 som yderligere præciseret i artikel [Delegated regulation reference to RTS on data disaggregation].

Artikel 89

Gennemsigtighedsforpligtelser

(artikel 64, stk. 1, og artikel 65, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU)

- 1. APA'er og CTP'er skal offentliggøre prisen samt andre vilkår og betingelser for levering af markedsdata på en let tilgængelig måde.
- 2. Offentliggørelsen skal omfatte følgende:
 - a) aktuelle prislister, herunder følgende oplysninger:
 - i) gebyrer pr. display-bruger
 - ii) ikke-display-gebyrer
 - iii) rabatordninger
 - iv) gebyrer i forbindelse med licensbetingelser
 - v) gebyrer for førhandels- og efterhandelsmarkedsdata

- vi) gebyrer for andre delmængder af oplysninger, herunder dem, der kræves i henhold til de reguleringsmæssige tekniske standarder, jf. artikel 12, stk. 2, i forordning (EU) nr. 600/2014
- vii) andre kontraktvilkår og -betingelser
- b) offentliggørelse af fremtidige prisændringer på forhånd med et varsel på mindst 90 dage
- c) information om markedsdatabasens indhold, herunder følgende oplysninger:
 - i) antallet af omfattede instrumenter
 - ii) den samlede omsætning i de omfattede instrumenter
 - iii) forholdet mellem førhandels- og efterhandelsmarkedsdata
 - iv) information om eventuelle yderligere data, der leveres ud over markedsdata
 - v) dato for seneste tilpasning af licensgebyr for leverede markedsdata
- d) omsætning ved tilvejebringelse af markedsdata og forholdet mellem denne omsætning og APA'ens eller CTP'ens samlede omsætning
- e) oplysning om prisfastsættelse, herunder de anvendte omkostningsberegningsmetoder og de specifikke principper, ifølge hvilke direkte og variable fællesomkostninger er fordelt og faste fællesomkostninger er opdelt mellem fremstilling og distribution af markedsdata og andre tjenesteydelser, der leveres af APA'er og CTP'er.

KAPITEL VII

KOMPETENTE MYNDIGHEDER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 90

Vurdering af den væsentlige betydning af markedsplads' operationer i et værtsland (artikel 79, stk. 2, i direktiv 2014/65/EU)

1. Et reguleret markeds operationer i et værtsland anses for at være af væsentlig betydning for værdipapirmarkedernes funktion og beskyttelsen af investorerne i det pågældende værtsland, hvis mindst et af følgende kriterier er opfyldt:
 - a) Værtslandet har tidligere været hjemland for det pågældende regulerede marked.
 - b) Det pågældende regulerede marked har gennem fusion, overtagelse eller anden form for overdragelse af hele eller dele af virksomheden for et reguleret marked, som tidligere blev drevet af en markedsoperatør, som havde sit vedtægtsmæssige hjemsted eller hovedkontor i værtslandet.
2. En MHF's eller OHF's operationer i et værtsland anses for at være af væsentlig betydning for værdipapirmarkedernes funktion og beskyttelsen af investorerne i det pågældende værtsland, hvis mindst et af de i stk. 1 omhandlede kriterier er opfyldt for så vidt angår den pågældende MHF eller OHF og mindst ét af følgende yderligere kriterier er opfyldt:

- a) Markedspladsen havde en markedsandel på mindst 10 % af handelen målt som den samlede omsætning i penge ved handel på markedspladsen og handel med systematiske internalisatorer i værtslandet i mindst én aktivklasse omfattet af gennemsigtighedsforpligtelserne i forordning (EU) nr. 600/2014, før en af de i stk. 1 omhandlede situationer indtraf for MHF'en eller OHF'en.
- b) MHF'en eller OHF'en er registreret som et SMV-vækstmarked.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 91

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den dato, der fremgår af artikel 93, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 65/2014/EU.

Artikel 92

Adressater

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25.4.2016.

På Kommissionens vegne

Formand

Jean-Claude JUNCKER